

ΑΡΓΥΡΗΣ ΚΟΠΑΝΑΣ
Ο ΝΕΟΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ
Νέας Αγχιάλου και περιφερειακών ενοτήτων του Δήμου Βόλου.
Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών Αθήνας του εύχεται ολόψυχα να έχει μία καλή και παραγωγική θητεία αφήνοντας το αποτύπωμα του στην Νέα Αγχιάλο.

ΜΑΣ ΕΚΑΝΕ ΟΛΟΥΣ ΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ!!
Η Πηνελόπη- Νικολέτα Κούνε του Στυλιανού
Πρώτη στο ΓΕΛ Ν. Αγχιάλου,
Πρώτη στη Μαγνησία,
Πρώτη στη σχολή της επιλογής της.
Θερμά συγχαρητήρια!!

Σελ. 3

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας 4536

ISSN 1792-1872

100 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ
1920 - 2020

Νέα Αγχιάλος

Από το 1993

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ" • Διεύθυνση: Αντ. Κανόρη 18, Παιανία, Τ.Κ. 19002 • Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2020 • Έτος 27ο - Φύλλο 108

Διπλή επίθεση από "Θάλεια" και "Ιανό" έφεραν προβλήματα και καταστροφές και στην Νέα Αγχιάλο

Τράμμα της σύνταξης του Κώστα Τσιόμπη

Οι μασκοφόροι και οι ...άλλοι

Ο COVID-19 ήρθε για να μείνει για αρκετά ακόμα, όπως φαίνεται, και οι επιπτώσεις του στην κοινωνική και οικονομική ζωή των λαών ήταν το κύριο θέμα και του τριμήνου που πέρασε. Η Νέα Αγχιάλος, μάλιστα, εξαιτίας του ότι είναι Δήμος Βόλου και μόνο, υπέστη επιπλέον μέτρα με το κλείσιμο, Καλοκαιριότητα, των καταστημάτων από τα μεσάνυχτα. Μέτρο που εξ' όσον γνωρίζω, τηρήθηκε αυστηρά. Μια από τις επιπτώσεις του εγκλεισμού της Άνοιξης, λόγω του covid, σε συνδυασμό με τον μη παραδοσιακό εορτασμό του Πάσχα αλλά και την πίεση για απότομη αλλαγή συνθηκών δεκαετιών, ήταν η δημιουργία μιας κόπωσης και ίσως μιας οργισμένης ανησυχίας. Έτσι ήρθαν τελικά στην επιφάνεια κοινωνικές τάσεις που φαίνονται περιέργες και μη ενιαίες στην έκφρασή τους.

Άλλοι αρνούνται την ύπαρξη του ιού εντελώς και φυσικά των θανάτων, άλλοι λένε ότι υπερεκτιμάται μια απλή γρίπη με πονηρούς και ύποπτους σκοπούς από κυβερνήσεις και κέντρα εξουσίας εσωτερικά και Παγκόσμια, με σκοπό να σταματήσουν τον κόσμο από το να φωνάζει και τρομοκρατημένος να δεχθεί μέτρα, τα οποία εξυπηρετούν αλλότρια συμφέροντα.

Η αλήθεια είναι πως συνωμοσιολογία υπήρχε πάντα. Η αίσθηση ότι "η Αλήθεια είναι εκεί έξω" και ότι κάποιος κρύβουν την Αλήθεια και επιβουλεύονται την ελευθερία και ελεύθερη βούληση των λαών ήταν πάντα με έναν τρόπο, εύληπτη και γοητευτική και εύκολα διαδόσιμη, αν και χωρίς να γίνεται αποδεκτή, καθώς είναι γνωστό ότι οι περισσότερες θεωρίες βασίζονται σε λογικά άλματα στην σκέψη των γεννητόρων τους. Εντούτοις ταινίες και μυθιστορήματα που βασίζονται σε τέτοιες θεωρίες γνωρίζουν τεράστια επιτυχία και δείχνουν, αν όχι την απήχηση, την γοητεία που ασκούν τέτοιες θεωρίες.

Δυστυχώς, όταν θεωρίες περί μη ύπαρξης του ιού μπερδεύονται με κάποιες αλήθειες και εύλογους προβληματισμούς, τότε ο συνδυασμός είναι άκρως επικίνδυνος. Όταν αρνούμαστε π.χ. να φορέσουμε μάσκα σε ένα λεωφορείο στην Αθήνα ή την Θεσσαλονίκη, όπου και ο μεγαλύτερος συνωστισμός, αυτό σημαίνει ότι παρά τις προειδοποιήσεις παίρνουμε την ευθύνη και για τον συνταξιδιώτη μας επάνω στον οποίο, με τις απαράδεκτες ασχέτως πανδημίας συνθήκες στα ΜΜΜ αναπνέουμε και αντιστρόφως καθώς δεν γνωρίζουμε με ποιόν όντας σε απόσταση

συνέχεια στη σελίδα 3

Αρχές Αυγούστου και η "Θάλεια", χτυπάει την Νέα Αγχιάλο προκαλώντας εκτός από καταστροφές με πλημμυρισμένους δρόμους και τεράστια καταστροφή στην αγροτική παραγωγή και κυρίως στα αμπέλια.

Σαν να μην έφτανε η "Θάλεια": Σεπτέμβρης και ο "Ιανός" που δεν αναμένετο να χτυπήσει τόσο ισχυρά την Θεσσαλία έφερε εκτός από την Δυτική Ελλάδα και σε νησιά του Ιονίου (Κεφαλονιά, Ιθάκη) πλημμύρες και πλήρη καταστροφή στην Αγροτική παραγωγή αφού σε παρά πολλές περιπτώσεις οι καλλιέργειες έμοιαζαν με λίμνες. Στην Καρδίτσα έπεσαν γεφύρια και αποκλείστηκαν χωριά (Μουζάκι, Οξυά).

Στην Νέα Αγχιάλο από το σπάσιμο του χλωρορέματος είχαμε προβλήματα πλημμυρισμού στην περιοχή της Δημητριάδας, όπου και χρειάστηκε επέμβαση της πυροσβεστικής για διάσωση 2 αποκλεισμένων κτηνοτρόφων.

Τα σοβαρότερα προβλήματα όμως στην Μαγνησία είχε ο Αλμυρός, κυρίως με τον υπερχειλισμένο "ξηριά". Οι κάτοικοι είχαν για μέρες πρόβλημα εκτός από την λάσπη και με την υδροδότηση, (προβλήματα που συνεχίζουν να υφίστανται).

Οι φωτό από την επίσκεψη του αντιπροέδρου του ΕΛΓΑ συνοδευόμενου από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, κ. Χρήστο Τριαντόπουλο, στην Νέα Αγχιάλο για να έχουν άμεση ενημέρωση για την καταστροφή στα αμπέλια, ενώ έδωσαν αμφότεροι υποσχέσεις για στήριξη των αγροτών και από τις καταστροφές της Θάλειας και του Ιανού, που μας έστειλε η συμπατριώτισσά μας Αναστασία Μαρούκη.

Τρία κτίρια που ρημάζουν στην Νέα Αγχιάλο ζητούν συντήρηση και προοπτική. Μία πρόταση που δεν έτυχε της προσοχής που της άξιζε...

Ανοιχτή επιστολή του Συλλόγου Αγχιαλιτών Αθηνάς προς τον νέο Αντιδήμαρχο κο Αργύρη Κοπάνα επί τη αναλήψει των καθηκόντων του

Αξιότιμε κ. Αντιδήμαρχε,

εκ μέρους του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας αισθανόμαστε την ανάγκη να σας συγχαρούμε για την ανάληψη των καθηκόντων σας στην θέση του Αντιδημάρχου της Νέας Αγχιάλου και των λοιπών περιφερειακών ενοτήτων και να σας ευχθούμε να έχετε μια εποικοδομητική θητεία προς όφελος των πολιτών και του τόπου. Πιστεύουμε ότι ήταν μία ορθή επιλογή του Δημάρχου Αχιλλέα Μπέου και η προηγούμενη θητεία σας σε διάφορες θέσεις ευθύνης στον 1ο και 2ο βαθμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η παιδεία σας αποτελούν τα εχέγγυα για να πετύχετε. Για να αφήσετε όμως το αποτύπωμά σας στην Νέα Αγχιάλο θα πρέπει να ασχοληθείτε σοβαρά κατά τη διάρκεια της θητείας σας, εκτός από τα προβλήματα της καθημερινότητας, που απασχολούν τον πολίτη και με τα ακόλουθα θέματα που ενοχλούν την αισθητική μας. Την αισθητική των δημοτών, των ετεροδημοτών και των επισκεπτών της Νέας Αγχιάλου.

συνέχεια στη σελ. 7

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ
Φιλοπρόσδος Σύλλογος της Ν. Αγχιάλου Σελ. 8-9

Νέα του Ιερού Ιδρύματος Σελ. 12-13

Θεόδωρος Αγγελίδης Σελ. 15-16

- 3 ΜΗΝΕΣ+ σελ. 2
- Κίνηση ληξιαρχείου σελ. 3
- Γράμματα αναγνωστών σελ. 4,7,17
- Θρησκεία - Θρησκευτικό συναίσθημα σελ. 5-6
- Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου σελ. 10
- Βιβλιοπαρουσίαση σελ. 11
- Παγκόσμια Ομοσπονδία Θεσσαλών σελ. 13-14
- Χρονογραφήματα σελ. 16-17
- Φιλο/μισονεισμός σελ. 18
- Κοινωνικά σελ. 19

3 μήνες+ Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

➔ Ο COVID-19 και οι επιπτώσεις του στην κοινωνική και οικονομική ζωή των λαών ήταν το κύριο θέμα

του τριμήνου που πέρασε. Το φαινόμενο της εξάπλωσης του ιού δεν σταμάτησε ούτε το Καλοκαίρι με τα κρούσματα και τους θανάτους να ποικίλουν ανά χώρα ανάλογα με τα μέτρα που είχε πάρει, με τον τελευταίο καιρό να λέμε ότι μπήκαμε στο δεύτερο κύμα της πανδημίας. Σε παγκόσμιο επίπεδο παρακολουθούμε επίσης τον αγώνα δρόμου των φαρμακοβιομηχανιών ανά τον κόσμο να ανακαλύψουν και να φέρουν πρώτες, η καθεμιά από αυτές, στην αγορά το πολυπόθητο εμβόλιο ή και φάρμακο κατά του ιού. Οι επίσημες ανακοινώσεις της ρώσικης ομάδας ότι πέρασε το στάδιο 3 ελέγχου του εμβολίου που ετοιμάζε, αλλά και της Αγγλικής ότι προχωράει σε ελέγχους στο στάδιο 4, ενώ αρχικά δημιούργησαν θετική αντίδραση στην κοινή γνώμη, έγινε κατανοητό ότι μάλλον είμαστε ακόμη μακριά από τον στόχο της ευρείας χρήσης ενός ασφαλούς και αποτελεσματικού εμβολίου, που θα νικούσε και θα έφερνε υπό έλεγχο την εξάπλωση του ιού.

➔ Ένταση με την Τουρκία: ιδιαίτερα μεγάλη σε ένταση η περίοδος που διανύουμε με συνεχόμενες NAVTEX και το Ορούτς Ρέις συνοδευόμενο από πολεμικά πλοία να προσπαθεί να κάνει έρευνες για υδρογονάνθρακες σε θαλάσσιες περιοχές στα όρια της Ελληνικής υφαλοκρηπίδας με το Καστελόριζο να είναι πλέον και επίσημα στοχοποιημένο.

Η Ελλάδα σε έναν διπλωματικό αντιπερισπασμό συμφωνεί σε μερικό καθορισμό ΑΟΖ με την Αίγυπτο, γεγονός που εξοργίζει ακόμη περισσότερο την Τουρκική επεκτατική πολιτική. Η Γαλλία με ξεκάθαρη θέση κατά της Τουρκίας στηρίζει συμβολικά την Ελλάδα αλλά συνολικά η Ευρώπη στο θέμα των κυρώσεων κατά της Τουρκίας συμφωνεί μεν αλλά μάλλον σφυρίζει αδιάφορα στο ενδεχόμενο τελικά να επιβληθούν.

➔ Όπως σχετικά χλιαρή και μάλλον αδιάφορη ήταν η στάση, και Παγκοσμίως, η αντίδραση στην μετατροπή της Αγία Σοφίας σε Τζαμί. Στα Αρχαία χρόνια, χωρίς να είμαι ειδικός, ένας πόλεμος έληγε τις περισσότερες φορές με τον πλήρη αφανισμό και ταπείνωση του ηττημένου. Ο Παρθενώνας τον καιρό επικράτησης του Χριστιανισμού μετατράπηκε ελλείψει και πιστών και πλήρους επικράτησης της νέας θρησκείας από ναός αφιερωμένος στην Αθηνά Παλλάδα σε ναό της Παναγίας και στην συνέχεια μετά την επικράτηση των Τούρκων σε Τζαμί.

Ομοίως στην Αγία Σοφία με την άλωση της Πόλης. Ακόμη και τότε όμως η μεγαλοπρέπεια και η θρησκευτικότητα της, εντυπωσίαζε και προκαλούσε δέος σε χριστιανούς και μη. Δεν είναι τυχαίο ότι και στα Τούρκικα χρησιμοποιούν ελληνική και χριστιανική ονομασία, "Αγία σοφία"- ναός αφιερωμένος στην "Του Θεού Σοφία". Ο νικητής τα παίρνει όλα και προσπαθεί να ευτελίσει τα ιερά και όσια του ηττημένου. Τι Βαρβαρότητα αυτοί οι αρχαίοι! Στην σύγχρονη Ιστορία υπάρχουν όχι μόνο κανόνες αλλά και μια κοινή γνώμη, η οποία

Παγκοσμίως είναι υπέρ του σεβασμού των πολιτισμικών μνημείων αλλά και κουλτούρας των λαών, σαν αντικείμενα άξια μελέτης και θαυμασμού! Δυστυχώς τα πισωγυρίσματα με την μετατροπή της Αγία Σοφίας σε Τζαμί από Μουσείο, πράξη εμφανώς προς πρόκληση συναισθημάτων των Χριστιανών γειτόνων ίσως να δείχνει, ότι είμαστε μακριά από την "ειρηνική συνύπαρξη και κατανόηση μεταξύ των δύο λαών". Μακάρι να κάνω λάθος και οι λαοί να αποδειχθούν πιο μπροστά από τις ηγεσίες.

➔ Τα κρούσματα μετά και τις διακοπές και τον φυσιολογικό συγχρωτισμό των ανθρώπων σε παραλίες και μπαρ αύξησαν πάλι τα κρούσματα. Αυτό φάνηκε ιδιαίτερα μετά τον 15-Αύγουστο οπότε και ξεκίνησαν, στην Ελλάδα τουλάχιστον, τα τεστ σε εργαζόμενους που γύριζαν από άδεια.

➔ Ανακοινώθηκαν οι Αντιδημαρχίες για το επόμενο χρόνο (μέχρι 1η Σεπτεμβρίου 2021) με την κα Μποντού να παραμένει σταθερά αντιδήμαρχος Παιδείας- Πολιτισμού και νέα πρόσωπα να είναι ο Αργ. Κοπάνας, που αναλαμ-

βάνει Αντιδήμαρχος Περιφερειακών Ενοτήτων (πλην της Δημοτικής Ενότητας Ν. Ιωνίας) και ο Θοδ. Τζούνης, που αναλαμβάνει αντιδήμαρχος Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ευχόμαστε σε όλους τους Αντιδημάρχους και κυρίως τους νέους, Καλή Επιτυχία στο έργο τους.

➔ Μια από τις παραλείψεις του κρατικού μηχανισμού ήταν η μη έγκαιρη απαγόρευση των πανηγυριών, λαϊκού γλεντιού, που όμως είναι συνώνυμο του τι δεν επιτρέπεται σε μια πανδημία: κόσμος τρώει, πίνει, τραγουδάει και τέλος γίνεται στην πίστα "μια παρέα". Ο Σύλλογος Αγχιαλιτών παρότι είχε προετοιμάσει εκδηλώσεις (ακύρωσε την θεατρική παράσταση «Ο Προμηθέας δεσμώτης» στη Λυρική Σκηνή «Μαρία Κάλλας»), όπως και οι άλλοι Σύλλογοι, προκειμένου να μην προβληματίσουμε τον κόσμο και ρισκάρουμε την υγεία των συμπολιτών μας, δεν προχώρησαμε καν σε ανακοίνωση προθέσεων. Ο Συνεταιρισμός μάλιστα πολύ πριν τις απαγορεύσεις ανακοίνωσε ότι δεν θα γίνει φέτος η "Γιορτή Κρασιού", ούτε εάν αργότερα (ενδεχομένως Σεπτέμβριο) μηδενίζονταν τα κρούσματα ή ελεγχόταν η πανδημία.

➔ Μιας και μιλάμε για τον Συνεταιρισμό τόλμησε να λανσάρε εν μέσω πανδημίας το «Τσίπουρο 18» (1918, το έτος ίδρυσης του Συνεταιρισμού). Παρατηρήσαμε, μάλιστα εδώ και αρκετό καιρό διαφήμιση στην (Πανελλαδικής εμβέλειας) κρατική τηλεόραση αλλά και προσφορές στον τηλεοπτικό ΣΚΑΙ. Με δεδομένο ότι δεν υπάρχει ουσιαστικά διανομή των προϊόντων στην Αττική ή αλλού, η πολύ ακριβότερη διαφήμιση στα αθηναϊκά κανάλια από τα τοπικά της Θεσσαλίας, όπου και το target group του Θεσσαλικού τσίπουρου, μας κάνει να ελπίζουμε ότι σύντομα θα έχουμε ευρύτερη διανομή στην επικράτεια. Η σχετική διαφήμιση έχει δημιουργήσει ήδη προσδοκίες, καθώς επικοινωνούν και μας ρωτούν φίλοι του τσίπουρου και της Αγχιάλου, για το που μπορούν να το προμηθευτούν και δεν έχουμε απάντηση. Να αναμένουμε σχετικό δελτίο τύπου με σημεία διάθεσης;

➔ Όπως φαίνεται η Αγχίαλος είχε, δεδομένων των συνθηκών μια αρκετά καλή κίνηση στα μαγαζιά της, τα οποία όσο μπορώ να γνωρίζω τηρούσαν τα μέτρα. Δυστυχώς όμως μέσα στον Αύγουστο, η εστίαση δέχθηκε ακόμη μια πίεση καθώς, στην Νέα Αγχίαλο όπως και στον υπόλοιπο Δήμο Βόλου λόγω αυξημένων κρουσμάτων (στον Βόλο) επιβλήθηκαν επιπλέον περιοριστικά μέτρα που ανάγκασαν την πόλη να "κλείνει τα Μεσάνυχτα", ενώ δύο επιθέσεις από "Θάλεια" και "Ιανό" δημιούργησαν επιπλέον προβλήματα στην πόλη.

➔ Αρχές Αυγούστου και η "Θάλεια", χτυπάει την Νέα Αγχίαλο προκαλώντας εκτός από καταστροφές με πλημμυρισμένους δρόμους και τεράστια καταστροφή στην αγροτική παραγωγή και κυρίως στα αμπέλια. Σεπτέμβρης και ο "Ιανός" χτυπά την Νέα Αγχίαλο προκαλώντας ανάλογα προβλήματα (σελ. 1).

Στην Αγχίαλο είχαμε την επίσκεψη του αντιπροέδρου του ΕΛΓΑ συνοδευόμενου από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, κ. Χρήστο Τριαντόπουλο, στην Νέα Αγχίαλο για να έχουν άμεση ενημέρωση για την καταστροφή στα αμπέλια και έδωσαν αμφοτέρω υποσχέσεις για στήριξη των αγροτών. Επίσης είχαμε επισκέψεις από την κ. Αικ. Παπανάτσιου του ΣΥΡΙΖΑ που ενημερώθηκε και για τα γενικότερα προβλήματα της Ν. Αγχιάλου. Μετά τον Ιανό επίσκεψη και του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Κ. Σκρέκα και στην Νέα Αγχίαλο

➔ Όπου όμως φαίνεται να υπάρχει μόνο καταστροφή, υπάρχουν και μικρές κινήσεις που αναπερνούν το πθικό όλων μας: στην φωτό Οι Εθελοντές Βαθμοφόροι του 1ου Συστήματος Ν/Π Νέας Αγχιάλου βρίσκονται με το 2ο Σύστημα Προσκόπων Φαρσάλων και με την Ένωση Παλαιών Προσκόπων Βέροιας στην Υπέρια Φαρσάλων... όπου το νερό και η λάσπη έφτασαν το 1,5 μέτρο! Συγχαρητήρια!

Η Πηνελόπη- Νικολέτα Κούνε του Στέλιου και της Ευαγγελίας (Λίτσας) Ζιώγα, από το ΓΕΛ Νέας Αγχιάλου, ακολουθώντας τα βήματα της αδερφής της, φοιτήτριας της Ιατρικής Σχολής, εισήχθη Πρώτη στο Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Η συμπατριώτισσά μας κατάφερε να συγκεντρώσει 19.200 μόρια, να αριστεύσει και να έλθει: Πρώτη στο σχολείο της στην Νέα Αγχιάλο, Πρώτη στις πανελλαδικές εξετάσεις σε όλη τη Μαγνησία και Πρώτη στο Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, που αποτελούσε την πρώτη της επιλογή. Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας την συγχαίρει θερμά και της εύχεται καλή σταδιοδρομία και καλή επιτυχία σε ό,τι επιδιώξει στη ζωή της!

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, συγχαίρει όλους τους επιτυγχόντες στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και τους εύχεται Καλή Πρόοδο στη διάρκεια των σπουδών τους.

Επίσης, συγχαίρει τους γονείς και τους καθηγητές τους, που μόχθησαν για την επιτυχία τους, καθώς και αυτούς που προσπάθησαν και δεν πέτυχαν. Τους εύχεται να μην εγκαταλείψουν τους στόχους τους και να προσπαθήσουν ξανά με αισιοδοξία για να πετύχουν την επόμενη φορά. Η ζωή έχει πολλές επιφυλάξεις!!

Υπενθύμιση

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος υπενθυμίζουμε ότι η εφημερίδα του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, αποστέλεται δωρεάν στους φοιτητές όπουδήποτε σπουδάζουν (Ελλάδα ή εξωτερικό) αρκεί να μας γνωστοποιήσουν τα στοιχεία διεύθυνσής τους στο email: newsanchialos@yahoo.gr, προκειμένου να πληροφορούνται τα νέα του τόπου τους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΓΕΛ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Κανονικά σε αυτή τη σελίδα άλλες χρονιές θα είχαμε τα αποτελέσματα των γενικών εξετάσεων και που πέρασαν οι μαθητές του ΓΕΛ Νέας Αγχιάλου.

Δυστυχώς το ΓΕΛ Νέας Αγχιάλου λόγω θέματος με τα προσωπικά δεδομένα των μαθητών δεν έχουμε αυτή την πληροφόρηση.

Τράμμα της σύνταξης

συνέχεια από τη σελίδα 1

του Κώστα Τσιάμης

αναπνοής και χωρίς μάσκα τι φορτία ανταλλάσσουμε, και μεταφέρουμε στους οικείους μας.

Να πούμε μερικούς πολιτικούς προβληματισμούς: είναι αλήθεια ότι πιθανόν την ύπαρξη της πανδημίας χρησιμοποιούν κάποιοι για να περάσουν μέτρα που χρόνια δεν μπορούσαν να περάσουν, π.χ. για να κρύψουν ατέλειες του κρατικού μηχανισμού: να αγνοείς να αναφέρεις σαν πρόβλημα, τα ΜΜΜ που ήταν ήδη ανεξαρτήτως κορωνοϊού υπερφορτωμένα ή τάξεις των 25-30 ατόμων σε λίγα τετραγωνικά στα σχολεία και να εντοπίζεις το πρόβλημα μόνο στις πλατείες όπου μαζεύονται κυρίως γνωστοί σε μικρά πηγαδάκια. Τέλος λάθη κατά την γνώμη μου στην διαχείριση (περισσότερο “μαστίγιο” παρά “καρότο”, Καλοκαίρι με μηνύματα “ανοίξαμε και σας περιμένουμε” άρα covid τέλος (;) μέτρα τέλος (;)), δημιουργήσαν μια τάση χαλάρωσης, απάθειας άρνησης του κινδύνου με το που ήρθαν τα αυστηρά μέτρα με sms και “παιδονόμους”, και αυξάνουν τους αρνητές του ιού.

Ας πούμε όμως και μερικές αλήθειες: δυστυχώς όσο τρομακτικό και να φαίνεται

Κίνηση του Ληξιαρχείου

Λόγω της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κανονισμού άρθρο 4 παρ. 1 περί μεταρρύθμισης της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, απαγορεύεται να δημοσιεύονται οι γεννήσεις, οι βαπτίσεις και οι γάμοι, αλλά μόνο οι θάνατοι και αυτοί χωρίς την ημερομηνία γέννησης. Η σύνταξη ζητάει την κατανόησή σας γιατί όλα γίνονται για την προστασία του πολίτη.

Θάνατοι

- 01) Καραλόπουλος Δημήτριος του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 05/06/2020.
- 02) Κορμάζος Γεώργιος του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 08/06/2020.
- 03) Σμπυράκης Δημήτριος του Αλκιβιάδη με ημερομηνία θανάτου 12/06/2020.
- 04) Σταυράκης Χρήστος του Βασιλείου με ημερομηνία θανάτου 24/06/2020.
- 05) Μονογενής Παναγιώτης του Ιωάννη με ημερομηνία θανάτου 27/06/2020.
- 06) Κυριέρης Θεόδωρος του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 08/07/2020.
- 07) Σούρλα Θεοδώρα του Γαρυφάλλου με ημερομηνία θανάτου 14/07/2020.
- 08) Σοφατζόγλου Θεοφάνης του Πέτρου με ημερομηνία θανάτου 17/07/2020.
- 09) Μπασδέκης Ιωάννης του Χρήστου με ημερομηνία θανάτου 17/07/2020.
- 10) Δασκαλόπουλος Κωνσταντίνος του Αλεξάνδρου με ημερομηνία θανάτου 21/07/2020.
- 11) Εγκολφινού Αικατερίνη του Νικολάου με ημερομηνία θανάτου 23/07/2020.
- 12) Τσιώτρας Κωνσταντίνος του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 28/07/2020.
- 13) Μπαλαφούτη Μαρίνα του Νικολάου με ημερομηνία θανάτου 02/08/2020.
- 14) Κουτσελίνης Κωνσταντίνος του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 01/08/2020.
- 15) Κολώνης Λάμπρος του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 18/08/2020.
- 16) Πανάικα Βασιλική του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 20/08/2020.
- 17) Βαλατσού Ευγενία του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 21/08/2020.
- 18) Κούνε Χαρίκλεια του Στυλιανού με ημερομηνία θανάτου 23/08/2020.
- 19) Ρέμπολης Αναστάσιος του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 26/08/2020.
- 20) Χαντή Ζηναΐδα του Βασιλείου με ημερομηνία θανάτου 05/09/2020.
- 21) Κουρσουνίδης Ιωάννης του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 08/09/2020.
- 22) Αποστολοπούλου Αθανασία του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 14/09/2020.
- 23) Ραφτοπούλου Δέσποινα του Χαραλάμπου με ημερομηνία θανάτου 28/09/2020.

Η Ληξιαρχος
Αφροδίτη Κατρακαλίδου

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους

σε αυτές τις περιπτώσεις, ο μόνος τρόπος να περάσουμε από το “δεν προσέχουμε για τον ιδίο” στην απέναντι πλευρά είναι να αποκτήσουμε κρούσμα στο περιβάλλον μας και τότε είναι αργά ίσως όχι για εμάς αλλά για τον ευαίσθητο στον κορωνοϊό άνθρωπό μας.

Η αλήθεια είναι πως η μάσκα είναι το όριο ανάμεσα στο τι έχω εγώ στον οργανισμό μου και τι ο διπλανός μου. Δεν έχει καμιά σχέση με το εάν πιστεύω στον ιδίο, εάν χρειαζόμαστε περισσότερες τάξεις ή περισσότερα λεωφορεία. Το εάν θα διαμαρτυρηθούμε ή όχι για τα προβλήματα στην ζωή μας πρέπει να αναρωτηθούμε εάν ο λόγος είναι η μάσκα ή ο καναπές μας. Η αλήθεια είναι ότι η μάσκα, και τα υπόλοιπα μέτρα, δεν μας εμποδίζουν από το να φωνάξουμε. Αντιθέτως προστατεύουν εμάς και τους δίπλα μας ώστε να μπορούμε να φωνάξουμε!

Υ.Γ. Σε κλειστούς χώρους φοράμε μάσκα είτε μας υποχρεώνει το κράτος είτε όχι!

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Αντ. Κανδρή 18, 190 02, Παιανία
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Ιστοσελίδα: www.syllogosanchialitonathinas.gr

Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος Τηλ. 697 4120 888

Διεύθυνση Σύνταξης:
Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:
Κων/νος Τσιάμης, Κραβαρίτης Γιώργος,
Μαστροπέτρου Ιωάννης, Γιώργος Παραμάνας,
Ευγενία Κοφινά, Σταύρος Πατκίδης

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
ALKODI GROUP T. 210 8218606

Αλληλογραφία:
Τσιάμης Κω/νος,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Τηλ.: 210 64.11.288
Κιν: 693 7689 280
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:
Ετήσια συνδρομή: 10€
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10€
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30€

Τα δημοσιευμένα άρθρα απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο (Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κο Σταύρο Πατκίδη, τηλ.: 6947512861)

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

- 1) Πληρωμή στο καφεκοπτείο της κα. Φωτεινής Τριαντοπούλου.
- 2) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - Αριθμός Λογαριασμού: 6011-040030-178
IBAN GR3901710110006011040030-178 SWIFT-BIC PIRBGRAA
- 3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
ΜΕΛΗ		
267	ΒΙΚΓΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	20
330	ΒΟΔΕΝΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	50
271	ΒΟΥΤΣΑ ΑΣΠΑΣΙΑ	15
263	ΓΚΙΝΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ	10
272	ΔΑΙΝΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΔΗΜ	20
270	ΙΛΤΣΟΓΛΟΥ-ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	20
264	ΚΑΡΑΝΤΕΝΙΖΗ ΒΟΥΛΑ	10
269	ΚΑΡΑΝΤΕΝΙΖΗ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ	10
335	ΚΛΟΚΟΤΙΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	30
274	ΜΑΣΤΡΟΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30
332	ΜΠΟΛΟΚΑ ΕΛΕΝΗ του ΒΑΣ	10
329	ΠΑΝΑΓΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑ	50
324	ΠΡΙΝΤΖΟΥ ΣΟΦΗ	50
273	ΡΗΓΑ ΕΥΓΕΝΙΑ	20
266	ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
268	ΣΟΥΡΛΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	10
326	ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ	20
275	ΤΣΑΜΗ ANNA	10
265	ΤΣΙΟΥΝΗ ΡΙΤΣΑ	10
ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ		
323	ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ ΒΑΣΩ	20
336	ΚΑΤΣΑΜΑΝΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ	20
334	ΛΑΣΠΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20
325	ΝΤΟΜΠΡΙΔΗΣ ΧΑΡΗΣ	10
322	ΠΑΝΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	10
327	ΣΑΛΤΑΓΙΑΝΝΗ ΛΟΥΛΑ	10
333	ΤΣΟΥΚΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ	20
ΔΩΡΕΕΣ		
328	ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΒΟΛΟΥ-ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ «ΕΒΟΛ»	300

Γυρίζοντας η θύμηση σ' εκείνον τον Μάη του 1944

Του Γιώργου Διονυσίου

Όταν οι ελπίδες για μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας υπό τον Γεώργιο Παπανδρέου πήγαιναν να υλοποιηθούν τον Μάη του 1944 με την σύσκεψη του Λιβάνου, πάλι η Νέα Αγχιάλος στην πρώτη γραμμή ενός θανάσιμου κινδύνου.

Ναι, το δύστυχο χωριό μας που πριν από ένα χρόνο είχε πληρώσει τον πατριωτισμό του με ένα ολοκαύτωμα από τους Ιταλούς κατακτητές! Αιτία τώρα; Η αεροπορική αναχώρηση από τον αεροπορικό διάδρομο της γειτονικής Ευξεινούπολης, που στο πόλεμο του '40 ήταν Αγγλική και Ελληνική αεροπορική βάση, της Εαμικής Εθνικής Αντίστασης. Και πρόκειται για τους πέντε αντιπροσώπους της ΠΕΕΑ (Εαμικής κυβέρνησης) μεταξύ των οποίων και ο Βολιώτης Μιλτιάδης Πορφυρογένης ηγετικό στέλεχος του ΕΑΜ, και ως στρατιωτικό σύμβουλο τον αρχηγό του ΕΛΑΣ στρατηγό Στ. Σαράφη. Υπεύθυνος για την επιβίβαση σε δυο μικρά αεροπλάνα ήταν, όπως μάθαμε μετά, ο Άγγλος ταγ/ρχης Μόλγκαν, ενώ κανόνιζε την προσγείωση ένα Άγγλος λοχαγός.

Ο διάδρομος αυτός, ήταν γεμάτος από τους Γερμανούς με πέτρες, πράγμα που τους εξασφάλιζε την αχρηστία του. Και όμως συνέβαινε εδώ ένα υπέροχο πράγμα που έδειχνε τη μεγάλη αγωνιστικότητα για τη λευτεριά του λαού της περιοχής. Το άδειασμα από τον κόσμο όλης της πέτρας για την προσγείωση, και αμέσως πάλι το γέμισμα μετά την απογείωση. Βέβαια είχαν παρθεί από ανταρτικές δυνάμεις πεζικού μέτρα για τη διαφύλαξη και την ασφάλεια από τις κατευθύνσεις Στυλίδας και Φαρσάλων, και από μονάδες ιππικού, Αλμυρού, Βόλου, Βελεστίνου, Λάρισας. Η ασφάλεια συμπληρώθηκε με ναρκοθετήσεις και ενέδρες. Κατάλληλη θέση για ναρκοθέτηση στο δρόμο Βόλου – Αλμυρού ήταν το τέλος του ορεινού συγκροτήματος μετά τον Καντήραγα, γιατί ήταν αδύνατη η παράκαμψη από τα οχήματα, ενώ με το πλησίασμα στην Αγχιάλο άρχιζε ο κάμπος. Έτσι ένα απόγευμα βλέπουμε να καταφθάνουν στην αγορά της Αγχιάλου δυο καβαλάρηδες αντάρτες, παλικαράκια για την ακρίβεια, που μόλις σουρούπωνε καβαλούσαν πάλι και κατευθύνονταν προς τον Βόλο για την ναρκοθέτηση. Εμείς πιτσιρικάδες χασομέρηδες, αλλά και μεγαλύτεροι, από ενθουσιασμό τους ρίχναμε αρκετά χειροκροτήματα. Αυτό συνεχίστηκε για μερικές μέρες. Για μερικές μέρες και σαν να ήταν πανηγύρι! Όμως, δεν ήταν καθόλου πανηγύρι γιατί μετά την καθυστέρηση από την ανατίναξη του πρώτου οχήματος, οι Γερμανοί δεν θα έμεναν με σταυρωμένα τα χέρια και θα ξεσπούσαν στην Αγχιάλο που ήταν το πρώτο χωριό. Δηλαδή επάνω μας, για τους οποίους δεν είχε παρθεί καμία μέριμνα για το τι θα γινόμασταν σε μια τέτοια περίπτωση! Είναι να απορεί κανείς! Ο θεός έβαλε το χέρι του και γλιτώσαμε από μια σίγουρη αντεκδίκηση των Ναζί, και την πληρώσαμε μόνο με ψυχική οδύνη και ταλαιπωρίες, αλλά όχι και μικρές, και για τις οποίες θα πω δυο λόγια στη συνέχεια. Ένα βράδυ μέσα στα βαθιά μεσάνυχτα ένας μεγάλος κρότος ανατίναξης μας έκανε να πεταχτούμε από τα κρεβάτια μας. Πιστεύοντας όλοι ότι ήταν το σκάσιμο από τις νάρκες που έβαζαν οι αντάρτες και ότι το κακό δεν θα αργούσε να έρθει βγήκανε στους δρόμους προσπαθώντας να απομακρυνθούν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα από το χωριό. Και όλα αυτά μέσα σε ουρλιαχτά και φωνές και ένα πανικό που δεν περιγράφεται. Πολλοί

είχαν πιστέψει πως ήταν το τέλος μας. Στον δρόμο και η οικογένειά μου μη ξέροντας προς τα πού να τραβήξει! Βλέποντάς μας μια καλή γειτόνισσα, η κυρά Γερακίνα Ανεσιτιάδη να τα έχουμε χαμένα μας καθυσούχασε λέγοντας:

«Έχουμε μια καλύβα σε ένα χωράφι έξω από το χωριό θα πάμε μαζί και θα κρυφτούμε εκεί και έχει ο Θεός». Περπατώντας ολοσκότεινα μέσα σε νερά και λάσπες, γιατί μαζί με όλα ήταν και ένας φοβερά βροχερός Μάης, φθάσαμε στην καλύβα που κι αυτή είχε μια σπιθαμή νερό μέσα! Το πώς ξημερώσαμε ένας Θεός ξέρει, και με την έννοια για το τι είχε συμβεί τη νύχτα. Τα μαντάτα θλιβερά. Δεν ήταν οι Γερμανοί που πάτησαν στις νάρκες. Αλλά το ένα ανταρτόπουλο που ανατινάχτηκε μαζί με την νάρκη την ώρα που αποσύνδεε τον πυροδοτικό μηχανισμό! Μια παγωνιά σκέπασε την καρδιά μας. Το καπνόμενο το παλικαρί έλεγε και ξανάλεγε με πόνο όλη η Αγχιάλος! Μπορεί κι εμείς να λαχταρίσαμε, μπορεί να ταλαιπωρηθήκαμε, όμως, δόξα τω Θεώ είχαμε γλιτώσει, προς ώρας βέβαια, τα χειρότερα που άλλοι δυστυχώς συμπατριώτες μας δεν είχαν αυτή την τύχη. Δεν ξέρω! Όμως, δεν ξενώ το πόσο με συγκίνηση και χαρά ο λαός της περιοχής μας δέχτηκε το θετικό αποτέλεσμα της σύσκεψης του Λιβάνου. Ήταν σαν μια λύτρωση όλων μας μια αδελφωμένη μεταπολεμική Ελλάδα, μετά τα τόσα δεινά της Ιταλογερμανικής Κατοχής. Απόδειξη ότι και στην Αγχιάλο είχαν εξαφανιστεί τελείως από την Εαμική Εθνική Αντίσταση οι κατακρίσεις κατά των άλλων αντιστασιακών κινημάτων, αλλά και των έξω της Ελλάδας Ελλήνων που συμμετείχαν κατά του Άξονα. Θυμάμαι πόσο παραστατικά είχε ζωντανέψει με χαρακτηριστικά σκίτσα το γεγονός αυτό ένας αξιόλογος νεαρός караγκιοζοπαίκτης, αλλά και άριστος σκιτσογράφος. Δεν είχε αφήσει κεντρικό τοίχο του χωριού μας που να μην «αποθανάτισει» το εθνικό αυτό γεγονός με τους αντιμαχόμενους αγωνιστές να δίνουν θερμά το χέρι ο ένας στον άλλον, να δίνουν θερμά αγκαλιές ο ένας στον άλλον!!! Ο ωραίος αυτός Βολιώτης караγκιοζοπαίκτης, που τόσο μας είχε διασκεδάσει με τον караγκιόζη του μέσα στις δύσκολες εκείνες μέρες της Κατοχής, έχασε ο δύστυχος μετά την μητέρα του. Υπήρξε ένα από τα θύματα στη Μάχη της Σοδειάς που έγινε με τους Γερμανούς έξω από την Αγχιάλο στις 20 Ιουλίου 1944. Ναι, μιας μέρας ηρωικής, αλλά και θανάσιμου κινδύνου πάλι για τη Ν. Αγχιάλο. Έγραψα αυτές τις σειρές, στην αγαπητή μας εφημερίδα, γιατί είναι σε πολλούς μια άγνωστη σελίδα της σύγχρονης ιστορίας της. Της ιστορίας της Ηρωικής και Μαρτυρικής πατρίδας μας Νέας Αγχιάλου. Νομίζω ότι σαν ιστορικό γεγονός που την αφορά θα πρέπει να το γνωρίζει κάθε Αγχιαλίτης, άσχετα με το πώς εξελίχθηκαν αργότερα τα «πράγματα».

Προσωπικά και οικογενειακά βιώματα
Αξιόλογες αφηγήσεις Αντιστασιακών Νέας Αγχιάλου
Συγκρίσεις με Σημειώσεις Αντιστασιακών Συγγραφέων

Γράμματα αναγνωστών

Από τον θεολόγο και ιστορικό κ. Πέτρο Γεωργαντζή, από την Ξάνθη, λάβαμε την παρακάτω επιστολή και τον ευχαριστούμε θερμά.

**Κύριε Απόστολε Ζαφειρόπουλε,
Πρόεδρε του Συλλόγου των Αγχιαλιτών Αθί-
νας και του Ίερού Ίδρύματος Ελλήνων Ανατ.
Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα».**

Μόλις πληροφορήθηκα την επάξια επανεκλογή σου ως Πρόεδρο του ως άνω ιερού ιδρύματος των Ελλήνων της Αν. Ρωμυλίας και δρώμαι της ευκαρίας νά σου εκφράσω από τά μύχια της ψυχής μου ΟΛΟΘΕΡΜΑ Συχαρητήρια.

Είμαι βέβαιος και πιστεύω ακράδαντα ότι με νεανικό ζήλο (ως αεί παῖς τῷ φρονήματι) και τό πύρωμα της ψυχής σου θά συνεχίσεις τό τόσο σπουδαῖο ἐθνικοθρησκευτικό σου ἔργο και θά ἀποτυπώσεις μέ τή σφραγίδα σου τήν ὀλοκλήρωση τῶν προσπαθειῶν σας. Ἐστω ἐκ τοῦ μακρόθεν σᾶς παρακολουθῶ και σᾶς συχαίρω. Νά εἴσαστε χαλκέντεροι και ἀκάματοι γιατί τό ἔργο σας εἶναι ἑπαλξη και φάρος πού σελαγίζει και παραδειγματίζει τις νεώτερες γενεές που οἰστρηλατοῦμενοι ἀπό τήν προσφορά σας θά πάρουν κάποτε τήν σκυτάλη γιά νά συνεχίσουν ὄ,τι εσεῖς οικοδομεῖτε, λέγοντες τό «ἄμες δέ ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες»

Πρός τούτοις βρίσκομαι στήν ευχάριστη θέση νά σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἔχω ἔτοιμη μια ἔργασία 416 συνολικά σελίδων με τίτλο « Διπλωματικά και στρατιωτικά ἀνέκδοτα ἔγγραφα περί Θράκης – Ἄν. Ρωμυλίας, Ἀνατ. και Δυτ. Θράκης- της περιόδου 1919-

1923, ἥτοι ἀπό τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ μέχρι και τήν συνθήκη τῆς Λωζάνης, ἡ ὁποία μέχρι στιγμῆς εἶναι ἀνέκδοτη ἔλλειπει προσωπικῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων ἢ ἔστω χορηγῶν.

Μέσα σ'αὐτήν τήν ἔργασία διαλαμβάνονται και 26 (περίπου 80 σελίδες) ἀνέκδοτα ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στήν Ἄν. Ρωμυλία. Ὅταν και ἔάν κάποτε αξιωθῶ νά τήν ἐκδόσω θά σᾶς ἀποστείλω δωρεάν ἕναν ἰκανό ἀριθμό ἀντιτύπων ὡς δική μου προσφορά πρὸς τόν Σύλλογό σας.

**Μέρος πρώτον
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΡΩΜΥΛΙΑΣ (ΒΟΡΕΙΑΣΘΡΑΚΗΣ)**

Ἄντι εἰσαγωγῆς σ. 15

1ον Τηλεγράφημα τοῦ Ἑλλήνου Ἀρχιστρατήγου Λ. Παρασκευόπουλου πρὸς τόν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως και πρὸς τό Ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν σχετικά μέ συγκέντρωση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνατολικά τοῦ Ἄξιου. « 7
2ον Ὑπόμνημα τοῦ Κ.Π. Χρυσοῦ πρὸς τήν Ἑλληνική Στρατιωτική Ἀποστολή στη Σόφια σχετικά μέ τήν κατάσταση τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Αγχιάλου. « 18

3ον Κατάστασις και ἐκτίμησις Α) Τῶν κτημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Ἀγχιάλου καταστραφέντων κατά τήν πυρπόλησιν τῆς 30ης Ἰουλίου 1906. Β) Τῶν κτημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Ἀγχιάλου ἀρπαγέντων ὑπό τῶν Βουλγάρων και σήμεραν εἰς τήν κατοχήν και ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν εὑρισκομένων. « 25

4ον Ἡ Δημογεροντία Βάρνας πρὸς τόν Κ. Μαζαράκην.

« 27

5ον Καταλογος περιουσίας Ἑλληνικῆς Κοινότητος Πύργου κατασχεθείσης ὑπό τῶν Βουλγάρων το 1906. « 28

6ον Ἐκθεση τοῦ Κ. Μαζαράκη περί ἀνταλλαγῆς τῶν στήν Βουλγαρία ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. « 30

7ον Πίνακες μέ πληροφορίες για τον ἑλληνισμό τῆς Βουλγαρίας « 39

8ον Ἀνακεφαλαιωτική κατάσταση « 41

9ον ΛΟΓΟΣ Ἑλ. Βενιζέλου μετά τή συνθήκη τοῦ Νεϊγύ.

« 42

10ον Ὑπόμνημα Ἑλλήνων κατοίκων Πύργου, Ἀγχιάλου, Σωζουπόλεως, Μεσημβρίας και περιχώρων « 48

11ον Πληροφορίες για τον ἑλληνισμό τῆς περιφέρειας Πύργου. « 51

12ον Πίνακας πληροφοριῶν διά τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Βασιλικῶν και Ἀγαθουπόλεως. « 53

13ον Πίνακας πληροφοριῶν διά τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Καβακλή. « 59

14ον Πίνακας πληροφοριῶν διά τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας τῶν χωριῶν Μπανή, Αἴμου, Ἀγ. Βλάση, Ράβδα, Κοζακου και Τσίμου. « 61

15ον Πίνακας πληροφοριῶν διά τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Τατάρ Παζαρτζίκ. « 62

16ον Πίνακας πληροφοριῶν διά τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Σωζουπόλεως. « 64

17ον Πίνακας πληροφοριῶν διά τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Μεσημβρίας. « 66

Θρησκεία - Θρησκευτικό συναίσθημα

Ο ρόλος της οικογένειας είναι πρωταρχικός και πέρα από κάθε αμφιβολία για την ηθική και χριστιανική διαμόρφωση της προσωπικότητας του παιδιού.

συνέχεια από το φύλλο 107

του Σπύρου Δημητριάδη

Η οικογένεια αποτελεί όχι μόνο το θερμοκήπιο της αναπαραγωγής του είδους και της διαμόρφωσης των κοινωνικών βλαστών, αλλά και τον μοναδικό χώρο στον οποίο καλλιεργούνται και αναπτύσσονται οι σπουδαιότερες ατομικές και κοινωνικές αρετές και διαμορφώνεται η ηθικοθρησκευτική υπόσταση του παιδιού.

Στην οικογένεια δύο νότες πρέπει να κυριαρχούν η πειθαρχία και η ελευθερία. Η χαρακτηριστική Αριστοτελική μεσότητα. Ναι στην πειθαρχία και την ελευθερία και Όχι στον αυταρχισμό και την ελευθεριάζουσα ελευθερία. Χρειάζεται, δηλαδή, από τους γονείς, κάποια αυστηρότητα και κάποιος περιορισμός των προσωπικών απαιτήσεων των παιδιών, χωρίς η αυστηρότητα να θέτει μακριά τη χαρά τους και να κατακερματίζει την ψυχική τους γαλήνη και την προσωπική τους ελευθερία.

Καμιά αγωγή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, αν δε θεμελιώνεται πάνω στην αγάπη, στη στοργή, στη φιλία. Όλα αυτά θα απομακρύνουν το πείσμα, το θυμό, τη ζηλοτυπία και τον παιδικό εγωισμό και έτσι θα δημιουργηθούν προϋποθέσεις ανεμπόδιστης και γόνιμης εξέλιξης. Το παιδί, δηλαδή, χρειάζεται αγάπη, συνετή και λογική που να μη γίνεται υπέρμετρη και κραυγαλέα αλλά ούτε και υποτονική. Μια αγάπη ανιδιοτελής, ανυπόκριτη, ζωντανή και παραδειγματική, μια αγάπη που θα εμπνέει, στο παιδί, σεβασμό και αγάπη στους γονείς, στη ζωή, στον κόσμο και να στηρίζει την πίστη στο Θεό, που είναι η πηγή της ζωής.

Το έργο της οικογένειας έρχεται να ενισχύσει το σχολείο, το οποίο θα συνεχίσει τη θρησκευτική αγωγή στο μαθητή, όχι με τη μετάδοση ξηρών θρησκευτικών γνώσεων και την απαρίθμηση ηθικών παραγγελμάτων και απαγορεύσεων, αλλά με τη συστηματική θρησκευτική διδασκαλία και την κατάλληλη χριστιανική ζωή μέσα και έξω από το σχολείο με σκοπό την αφύπνιση και ανάπτυξη του θρησκευτικού συναίσθηματος και τη γέννηση της θρησκευτικής πίστης στην ψυχή του μαθητή.

Σήμερα δεν μπορεί να νοηθεί ολοκληρωμένη αγωγή χωρίς τη διδασκαλία του θρησκευτικού μαθήματος και αυτό γιατί η ζωή του ανθρώπου θα ήταν ένα ταξίδι χωρίς πυξίδα. Η προσήλωσή μας, προς τη θρησκεία, τον ουράνιο πολιτικό αστέρα, μας οδηγεί πάντα εμπρός και μας βοηθά να ελπίζουμε στο καλύτερο και στο ανώτερο. Κατά τον Εμ. Κάντ (διάσημος Γερμανός φιλόσοφος, ιδρυτής της κριτικής φιλοσοφίας 1724-1804) μόνο η θρησκεία μας διδάσκει τι πρέπει να ελπίζουμε.

Σύμφωνα με τον καθηγητή Αλ. Δελμούζο (Ελληνας παιδαγωγός, καθηγητής πανεπιστημίου. Ένας από τους πρωτεργάτες της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης του 1917. 1880-1956) το μάθημα της θρησκείας δίνει, στους μαθητές, την ευκαιρία να καταλάβουν, να διαπλαστούν με τα ρήματα του σωτήρος και να αισθανθούν τη σύνδεση της Ορθοδοξίας με την ιστορία του Ελληνικού Έθνους. Το μάθημα των θρησκευτικών, σύμφωνα με την άποψη του Σπ. Καλλιάρης, αποβλέπει να ξεκαθαρίσει, να ευρύνει τις θρησκευτικές παραστάσεις και γνώσεις, τις οποίες έχει αποκτήσει ο μαθητής, έτσι ώστε να έχει πλήρη και σαφή εικόνα των κυριοτέρων και απλουστερών διδαγμάτων της ορθόδοξης χριστιανικής εκκλησίας. Εκείνο όμως που συμβάλλει, αποτελεσματικά, στη θρησκευτική αγωγή είναι ο θρησκευτικός τόνος του σχολείου, από τον οποίο πρέπει να εμπνέεται η όλη σχολική εργασία.

Στο μαθητή υπάρχουν θρησκευτικές τάσεις, που για την ανάπτυξή τους υπεύθυνοι είναι οι δάσκαλοι, οι οποίοι καλούνται να καλλιεργήσουν τη θρησκευτική βούληση του μαθητή. Χριστιανική μόρφωση σημαίνει αλήθεια και ελευθερία όχι υποκρισία και ψέμα. Μόνο η γνώση της χριστιανικής αλήθειας ελευθερώνει τον άνθρωπο. Ο Ιησούς έλεγε **«Γνώσεσθε την αλήθεια και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς».**

Οι δάσκαλοι, ως λειτουργοί στο ναό της παιδείας, έχουν καθήκον να διδάσκουν και να παιδαγωγούν τους μαθητές με τις ηθικές συμβουλές και αλήθειες του Ευαγγελίου, για να μορφώσουν ήθος και χαρακτήρα και να γίνουν σωστοί άνθρωποι και καλοί πολίτες. Η θρησκευτική ζωή πρέπει να εισχωρήσει στην τάξη όχι μόνο με τη διδασκαλία, αλλά με τη δύναμη της προσευχής και της επαφής, των μικρών μαθητών, με τα μυστήρια της εκκλησίας, γιατί έτσι (οι μαθητές) θα συνειδητοποιήσουν μια άλλη αλήθεια που είναι ότι **«Ο Θεός είναι πανταχού παρόν και παντού διδάσκεται».**

Και στη Γεωγραφία και στην Ιστορία και στην Αριθμητική, η παρουσία του Θεού είναι ολοφάνερη και ο δάσκαλος μπορεί να οδηγήσει τους μαθητές του να θαυμάσουν την αρμονία του περιβάλλοντος, την τάξη και τη σκοπιμότητα των δημιουργημάτων του Θεού, να νιώσουν το μεγαλείο της σοφίας του, την τελειότητα, που παρουσιάζει ένα λουλουδί, ένα ζώο, ένας αριθμός μέσα στη φύση και να εμπνεύσει το **«ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε. Πάντα εν σοφία εποίησας»**, (ψαλμός 103-24).

Για να κατορθώσει, όμως, ο δάσκαλος τα παραπάνω πρέπει ο ίδιος να είναι ευσεβής και θρησκευτική προσωπικότητα. Πρέπει να είναι πρότυπο για μίμηση. Οι μαθητές διψούν για πρότυπα και επιθυμούν να ταυτιστούν με την προσωπικότητα του δασκάλου τους. Το παιδί είναι ο καλύτερος σεισμογράφος και ανακλά, με κάθε λεπτομέρεια και ακρίβεια, τις κινήσεις και τις πράξεις του δασκάλου του. Το ηθικοπλαστικό έργο του Δημοτικού σχολείου, έρχεται να συνεχίσει και συμπληρώσει, το Γυμνάσιο και το Λύκειο. Τόσο στο Γυμνάσιο όσο και στο Λύκειο το παιδί και ο έφηβος θα διευρύνουν και θα συμπληρώσουν τις θρησκευτικές τους γνώσεις και παράλληλα θα συνειδητοποιήσουν περισσότερο το μάθημα των θρησκευτικών και τις χριστιανικές αξίες. Θα απαντήσουν, συνειδητά, στα ερωτήματα: Τι πρέπει να πιστεύει ο χριστιανός και τι όχι;

Οι καθηγητές της θεολογίας, μύστες της χριστιανικής ιδέας, θα πρέπει να μεταδώσουν στους μαθητές τις γνώσεις της ιεράς επιστήμης και να αποκαλύψουν, σε βάθος και πλάτος, το λυτρωτικό έργο του Θεανθρώπου. Να αγωνιστούν, με θρησκευτικό παλμό και να καταστήσουν, τα νέα βλαστάρια της κοινωνίας, χριστιανικές προσωπικότητες. Οφείλουν να εργάζονται με ενθουσιασμό, να διδάσκουν με αγάπη, το μάθημα των θρησκευτικών και να συμβάλλουν, αποτελεσματικά, στη χριστιανική αγωγή των παιδιών και των εφήβων.

Οφείλουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια, για τη δημιουργία θρησκευτικών βιωμάτων, που θα παραμείνουν, ανεξίτηλα, στις καρδιές των μαθητών γενικά, για να μπορέσουν αύριο... ως πολίτες, οικογενειάρχες και επιστήμονες να συνεχίσουν τη χριστιανική τους ζωή.

Ο **Β. Χαρώνης** (Θεολόγος-Παιδαγωγός) λέγει ότι οι θεολόγοι εκπαιδευτικοί είναι οι μάρτυρες της

χριστιανικής αλήθειας, επιφορτισμένοι, σε κάθε εποχή, με το έργο της ηθικής αφύπνισης και χριστιανικής μόρφωσης της νεολαίας και του λαού. Κατά τον Ιωάννη το Χρυσόστομο, τον θεολόγο καθηγητή πρέπει να τον διακρίνει η επιστημονική του κατάρτιση, η υπομονή, το θάρρος, ο ενθουσιασμός, η καλοσύνη, η δικαιοσύνη και ευσέβεια. Έτσι μόνο ο θεολόγος καθηγητής μπορεί να γίνει θεματοφύλακας των παραδόσεων της εκκλησίας και του έθνους και να καταστήσει την Ελληνική Πατρίδα, χώρα του φωτός και της αλήθειας, σχολείο πνευματικού προσανατολισμού της ανθρωπότητας.

Παράλληλα με το Δημοτικό Σχολείο, το Γυμνάσιο και το Λύκειο υπάρχει και η εκκλησία. Η εκκλησία ιδρύθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής με την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος στους μαθητές και Αποστόλους του Κυρίου. Διακρίνεται σε ορατή και αόρατη. Το αόρατο μέρος της είναι ο ιδρυτής και κύριος αυτής Ιησούς Χριστός και το Άγιο Πνεύμα. Ορατό μέρος είναι όλοι οι πιστοί. Επίσης διακρίνεται και στη στρατευομένη και στη θριαμβεύουσα. Στη στρατευομένη ανήκουν όλοι οι χριστιανοί οι οποίοι αγωνίζονται καθημερινά, για τα αγαθά της ζωής και στη θριαμβεύουσα ανήκουν οι χριστιανοί οι οποίοι έχουν φύγει από τη ζωή.

Η εκκλησία με μοναδικό σκοπό τη θρησκευτική μόρφωση του παιδιού και του εφήβου, δημιούργησε το θεσμό των Κατηχητικών Σχολείων. Το κατηχητικό Σχολείο έρχεται να βοηθήσει και να συμπληρώσει τη θρησκευτική διαπαιδαγώγηση του παιδιού και του εφήβου, να δυναμώσει, με τις χριστιανικές αλήθειες, την πίστη και την αγάπη στην ψυχή των νέων και να φυτέψει στις καρδιές αυτών τα αγαθά της χριστιανικής θρησκείας. Ο κατηχητής, όπως και ο εκπαιδευτικός, για να πετύχει στο έργο του, δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο σε ξηρά λόγια, αλλά και σε έργα. Τα λόγια του πρέπει να συμβαδίζουν με τα έργα του. Πρέπει να είναι παράδειγμα πίστης, αρετής, ευλάβειας, για να μπορέσει, σε μία θρησκευτική και ολοκληρωμένη προσωπικότητα, να οδηγήσει τα παιδιά και τους εφήβους στο σωστό κόσμο, αλλά και να καλλιεργήσει, σ' αυτούς, τις πνευματικές αξίες του Θεανθρώπου.

Ο **Απόστολος των Εθνών Παύλος** (5-15 μ.Χ. και 66-68 μ.Χ.) έλεγε **«Μιμηταί μου γίνεσθε καθώς καγώ ΧΡΙΣΤΟΥ».** Στη θρησκευτική διαπαιδαγώγηση των νέων μας σημαντικό ρόλο έπαιξαν και εξακολουθούν να παίζουν οι επιστήμονες και οι καλλιτέχνες. Ένα άλλο κοινωνικό περιβάλλον. Η γνώμη τους σε θέματα θρησκείας υπήρξε κάτι παραπάνω από υπεύθυνη και οδηγητική. Υπήρξε αποφασιστική και πολύπλευρη.

Οι άνθρωποι των γραμμάτων, της τέχνης και της επιστήμης δεν παρέμειναν απλοί, παθητικοί ακροατές, αλλά έγιναν το **“το άλας της γης και το φως του κόσμου”.** Η προσφορά τους, στην ηθική και θρησκευτική εξύψωση της κοινωνίας, αλλά και στην εδραίωση των θρησκευτικών πεποιθήσεων της νεολαίας μας, υπήρξε μεγάλη, ουσιαστική και πέρα από κάθε αμφιβολία, αποτελεσματική. Η δύναμη του λόγου τους, γραπτού ή προφορικού και το παράδειγμα της προσωπικότητάς τους, τους παρέχει το δικαίωμα αλλά και την ευχέρεια να συμμετέχουν, ενεργά, σ' όλες τις εκδηλώσεις της ανθρωπίνης δραστηριότητας. Ο καθένας καλείται να προσφέρει ένα πετραδάκι για το οικοδόμημα του πολιτισμού, ενός πολιτισμού με Ελληνοχριστιανικά

συνέχεια από τη σελ. 5

θεμέλια. Ο **Νεύτων** (Άγγλος Φυσικός, Μαθηματικός, Αστρολόγος, Φιλόσοφος, 1643-1727), που θεωρείται "Ο πατέρας της Ουράνιας Μηχανικής" έλεγε **"Δεν αργεί κάποιος να ανακαλύψει, παντού, τα βήματα της Υπέρτατης Δύναμης και να εξιχνιάσει τα βήματα του Θεού"**.

Γενικά, οι μορφωμένοι, έχουν καθήκον, όχι μόνο με το παράδειγμά τους, αλλά με το λόγο τους και με τις σωστές συμβουλές τους να διαφωτίζουν και να καθοδηγούν τη νεολαία μας στο δρόμο της ευσέβειας, της αρετής, της πίστης και της αγάπης. Ο **Απόστολος Ιάκωβος** (1ος αιώνας-44 μ.Χ.) έλεγε **"Τις σοφός και επιστήμων εν υμίν; Δειξάτω εκ της καλής αναστροφής τα έργα αυτού εν πράττει σοφίας"**.

Οι Έλληνες καλλιτέχνες, από τον **Όμηρο** (επικός ποιητής της αρχαίας Ελλάδας 8ος αιώνας π.Χ.) μέχρι το **Διονύσιο Σολωμό** (εθνικός μας ποιητής 1798-1857) και τον Ακαδημαϊκό **Ηλία Βενέζη** (φιλολογικό ψευδώνυμο του Ηλία Μέλλου 1904-1973), διάλεγαν την ποίηση και τη λογοτεχνία, όχι για να τραγουδήσουν ή να διαλαλήσουν τα κατορθώματά τους, αλλά για να υμνήσουν, να δοξάσουν και να ευχαριστήσουν τον Θεό τους.

Αρχιτέκτονες κτίζουν "τον οίκο του Θεού", ζωγράφοι τον ζωγραφίζουν, μουσικοί υμνούν τη δόξα του. Άνδρες σαν τον **Θεόφραστο Σακελ-**

λαρίδη (Δημοφίλης Έλληνας μουσικο-συνθέτης, 1883-1950), δεν ήταν μόνο ψάλτες και μουσικοί, αλλά και πνευματιστές της αληθινής λατρείας. Ο Σολωμός προτρέποντας τον ποιητή, προ της δημιουργίας του ποιήματος, λέγει **"Σκέψου βαθιά και σταθερά, τη φύση της ιδέας, πριν πραγματοποιήσεις το ποίημα. ' αυτό θα ανσαρκωθεί το ουσιαστικότερο και υψηλότερο περιεχόμενο της αληθινής ανθρώπινης φύσης, η Πατρίδα και η Πίστη"**.

"Το ποίημα είναι η γέφυρα, που ενώνει τον άνθρωπο της γης με τους αγγέλους του ουρανού". Είναι δύσκολο να βρεις Ελληνικό ποιητικό έργο χωρίς Χριστό, από το **Σολωμό**, τον **Κάλβο** (1792-1867) και το **Σεφέρη** (ένας σύγχρονος ποιητής που τιμήθηκε το 1963 με το βραβείο NOBEL).

Καρδιά και ψυχή του Παπαδιαμάντη (κορυφαίος διηγηματογράφος της νεοελληνικής λογοτεχνίας. 1851-1911) τα γραφικά εξωκλήσια. Στα διηγήματά του, βλέπει κανείς την ωραιότητα και τη γραφικότητα της θρησκείας μας, που την εκφράζει με αγνότητα, με καλλιτεχνική πίστη και καθαρότητα σκέψης. **"Ενώσω ζω και αναπνέω και σωφρονώ, δε θα πάψω να υμνώ, μετά λατρείας, το Χριστό μου"** έγραφε... Ο Δημήτρης Βικέλας (1835-1908) στα διηγήματά του και ο **Γεώργιος Βιζυηνός** (καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Γιώργου

Μιχαηλίδη, 1848-1896) ένιωσαν και οι δυο τους τη θρησκεία και την πίστη σαν κατάλοιπο της ζωής τους.

Διάχυτη είναι επίσης η θρησκευτικότητα του ζωγράφου **Φώτη Κόντογλου**, λάτρη της βυζαντινής παράδοσης και του **Στρ. Μυριβήλη** (δημοσιογράφος και λογοτέχνης, 1890-1969).

Ο ιστορικός **Πολύβιος** (201-120 π.Χ.) έλεγε **"Η καλή παιδεία στηρίζεται στην πραγματική ιστορία και την παράδοση. Εξοπλίζει τον άνθρωπο με πολύτιμη πείρα, για μια αληθινή ζωή"**.

Καταλήγοντας, βλέπουμε ότι η εποχή μας περνά μια πθική κρίση άνευ προηγουμένου που κουνά, επικίνδυνα, το οικοδόμημα του ανθρώπινου πολιτισμού και αυτό γιατί (το οικοδόμημα) εξαρτάται από την όλη εξέλιξη του ανθρώπου, τη διανοητική και πθική. Τη μάχη πρέπει να τη κερδίσουμε και θα την κερδίσουμε με γνώση και πίστη. Γνώση, για να μπορούν οι νέοι να παρακολουθήσουν την καταπληκτική ταχύτητα του τεχνικού πολιτισμού. Πίστη, για να μπορούν να αντισταθούν μέσα στον τεχνικό αυτοματισμό και να τον χρησιμοποιήσουν, για το καλό του συνόλου και της προκοπής τους. Ας γίνουμε αιώνια σύμβολα, της Πατρίδας και της θρησκείας και να συνεχίζουμε να μεταδίδουμε το Φως της Ακρόπολης, αλλά το μεγαλείο της Θυσίας του γολγοθά.

Παραπομπές (Ελληνικές-εκκλησιαστικές)

- 1) Αντωνίου Παύλου: Ηθικοσοσιαλισμός. Σελ. 172.
- 2) Ψαλμός .36 στιχ.39,103-24 (εκκλησιαστική).
- 3) Γέν.λ8-12 (εκκλησιαστική).
- 4) ΣΠ. Παγιατάκης: Παιδαγωγική ψυχολογία. Σελ.192.
- 5) ΝΙΚ. Μελανίτης: Η Εφηβική ηλικία. Σελ.91, 92.
- 6) Νικ. Εξαρχόπουλος.
- 7) Αλ. Δελμούζος.
- 8) Βασ. Χαρώνης: Η προσωπικότητα του Θεολόγου.
- 9) Απ. Ιάκωβος (εκκλησιαστική).
- 10) Θεόφραστο Σακελλαρίδης.
- 11) Διον. Σολωμός.
- 12) Αλ. Παπαδιαμάντης.
- 13) Απ. Παύλος.
- 14) Ιωάν. ο Χρυσόστομος(εκκλησιαστική).
- 15) Αρ. Ασπιώτης.
- 16) Πρακτικά. Το Πανελλήνιο Συνέδριο Θεολόγων με θέμα: "Διδακτικές προσεγγίσεις στο μάθημα των θρησκευτικών", Θεσσαλονίκη 2017.
- 17) ΥΠ.ΕΘ.Π.Θ: Νέο σχολείο, Οδηγός εκπαιδευτικού

στα θρησκευτικά. Δημοτικό-Γυμνάσιο. Αναθεωρητική έκδοση. Αθήνα 2014

- 18) Ψυχοπνευματικά γνωρίσματα της εφηβείας. Ηθική και θρησκευτική αγωγή. Γιάννης Γιουργιώτης, (23-09-19).
- 19) Ηθική και θρησκευτική ανάπτυξη και αγωγή του παιδιού. Πρακτικά επιστημονικού συνεδρίου 14-5/11/03, Ηλίας Κουρκουτάς, (Παν/μιο Κρήτης-Ρεθ.2004).
- 20) Ηλεκτρονικό-Επιστημονικό περιοδικό Ορθόδοξης Θεολογίας και Χριστιανισμού.
- 21) Η ανάπτυξη της θρησκευτικότητας και πίστης του παιδιού και του εφήβου. Μάριος Κουκουράρας-Λιάγκης, (Απόψεις riaget).
- 22)Τα ηρωικά πρότυπα των παιδιών: Μαρία Πλασιόδου. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, (επιστημονικό άρθρο).
- 23) Β.Α Τριχολίδου (Βαρβάρα του Αναστασίου) Α.Π.Θ. (επιστημονικό άρθρο).
- 24) Σοφία Ν. Γεωργιάδου Α.Π.Θ., (επιστημονικό άρθρο).
- 25) Γ. Καδιγιαννόπουλος, (επιστημονικό άρθρο).
- 26) Η πθική διαπαιδαγώγηση των αγοριών και κορι-

τσιών, Ευστράτιος Βαχάρογλου.

- 27) Η ανάπτυξη της πθικής σκέψης στους μαθητές της Β/βάθμιας εκπαίδευσης, (απόψεις riaget). Εμμανουήλ Γ. Καραμαλάκης, Θεσσαλονίκη 2010. Σελίδα 32. Κεφ. 20-30.

Παραπομπές (ξένες)

- 1) Καρ. Γιουνγκ
- 2) Σιγκ. Φρόυντ
- 3) Μαξ Βέμπερ
- 4) Εμ. Ντιρκέιμ
- 5) Φρ.Σλάιρμαχ
- 6) Ερρίκο Μπέρξον
- 7) Ιωαν. Κέπλερ
- 8) Εμ. Κάντ
- 9) Ιωαν. Πεσταλότσι
- 10) Ισαάκ Νεύτων 11
- 11) Οδοδείκτες Robert Jackson
- 12) Η θρησκευτική ανατροφή των παιδιών. Peter Parents.

1907-2020: 113 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ (30/09/1907)

Της **Γεωργίας Μποντού-Τοκαλή**, Αντιδημάρχου Παιδείας και Πολιτισμού Δήμου Βόλου.

Η 30η Σεπτεμβρίου 1907 είναι η ημέρα θεμελίωσης της Νέας Αγχιάλου από τους Αγχιαλίτες πρόσφυγες, οι οποίοι ήρθαν στην Ελλάδα μετά την καταστροφή της πατρίδας τους, της παλιάς Αγχιάλου της Ανατολικής Ρωμυλίας, στις 30 Ιουλίου 1906. Κατά το 1906-1907 έμεναν στην Αθήνα ως πρόσφυγες. Πολλοί Αγχιαλίτες υποστήριζαν την άποψη να εγκατασταθούν τμηματικά σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, τελικά όμως επικράτησε η γνώμη να συγκεντρωθούν όλοι σε ένα συνοικισμό, ώστε να υπάρχει μια εστία με το όνομα της παλιάς πατρίδας, «Αγχιάλος», γιατί διαφορετικά θα έσβηνε το όνομά της.

Τον χώρο εγκατάστασης των Αγχιαλιτών υπέδειξε ο γεωπόνος Σπύρος Χασιώτης, ο οποίος υπήρξε Διευθυντής της Κασσαβετείου Σχολής στο Αϊδίνιο της επαρχίας Αλμυρού. Έτσι επιτροπή Αγχιαλιτών με το Σπύρο Χασιώτη επισκέφτηκε την περιοχή αυτή κατά το 1907 και την έκρινε κατάλληλη για την εγκατάστασή τους και τη δημιουργία του συνοικισμού τους.

Η τοποθεσία ήταν πάνω σε κεντρικό οδικό δίκτυο και παραθαλάσσια, όπως η παλιά πατρίδα τους. Η περιοχή αυτή όμως ήταν κτήμα ακόμη, ιδιοκτησία

του Π.Τοπάλη, που τότε έμενε στο Γαλάζιο της Ρουμανίας.

Η επιτροπή έκανε ενέργειες προς την Κυβέρνηση Θεοτόκη, η οποία ενέκρινε την αγορά του κτήματος. Για την αγορά του κτήματος πήγε στο Γαλάζιο της Ρουμανίας επιτροπή Αγχιαλιτών, ο Γ. Διαμαντόπουλος και ο Μιχ.Τσιτσίνιας, εξουσιοδοτούμενοι από τους Αγχιαλίτες.

Ο Π. Τοπάλης, που καταγόταν από οικογένεια Αγχιαλιτών, δεν έφερε αντιρρήσεις. Προθυμοποιήθηκε να πουλήσει το κτήμα. Κατά τους υπολογισμούς του Μ.Τσιτσίνια, η τιμή ήταν 2.000.000 χρυσές δραχμές. Το ποσό αυτό κατέβαλε η Κυβέρνηση και κατόπιν οι Αγχιαλίτες το εξόφλησαν μέσω του Γεωργικού Θεσσαλικού Ταμείου.

Στο κτήμα αυτό υπήρχαν ήδη κάτοικοι, οι λεγόμενοι κολίγοι και παρακεντέδες του Καραμπασιού και των Μικροθηβών.

Μετά την αγορά του κτήματος ξεκίνησε το 1907 από το κράτος η οικοδόμηση σπιτιών. Η ημέρα που ξεκίνησε η θεμελίωση της πόλης ήταν η 30η Σεπτεμβρίου 1907.Χτίστηκαν 900 λίθινα δώροφα και μονώροφα σπίτια και το 1908 οι Αγχιαλίτες εγκατα-

στάθηκαν στη Νέα Αγχιάλο.

Μετά την εγκατάστασή τους οι Αγχιαλίτες ξεκίνησαν ένα μεγάλο αγώνα για να επιβιώσουν, να αντιμετωπίσουν τα πολλά προβλήματα και να καλλιεργήσουν τη γη. Οι αντίξοες συνθήκες του τόπου και η ελονοσία δεν λύγισαν τους κατοίκους. Έμειναν, αγωνίστηκαν και κατάφεραν να επιβιώσουν και να δημιουργήσουν.

Η 30η Σεπτεμβρίου αποτελεί ημέρα τιμής και μνήμης για τους πρόσφυγες Αγχιαλίτες και σηματοδοτεί μια νέα αρχή σ αυτή τη γωνιά της Ελλάδας.

Όμως το κοινό παρελθόν, οι μνήμες, οι αγώνες για επιβίωση, οι αγώνες για την ορθοδοξία και την ελληνική γλώσσα είναι συνεκτικά στοιχεία ανάμεσα στους Έλληνες των δυο αδελφοποιημένων πόλεων, της παλιάς και της Νέας Αγχιάλου.

Σχέσεις μπολιασμένες με αίμα, σχέσεις που αντέχουν στο πέρασμα των χρόνων, όσο έχουμε τη θέληση να αντιστεκόμαστε στη λήθη και να ισχυροποιούμε τη μνήμη. Να μην ξεχνάμε, να τιμούμε και να σεβόμαστε το ιστορικό παρελθόν αυτού του τόπου επιλέγοντας ως στάση ζωής να αποτελούμε την έντιμη συνέχειά του.

συνέχεια από τη σελ. 1 **Ανοιχτή επιστολή**

Πρώτον, στις προτεραιότητές σας θα πρέπει να είναι άμεσα η ανακαίνιση και ο ευπρεπισμός του Δράγνειου Δημαρχιακού Μεγάρου, το οποίο καταρρέει. Είναι «ύβρις» (απρέπεια) προς τον μεγάλο ευεργέτη του τόπου μας Παρασκευά Δράγνη να μη συντηρείται η δωρεά του. Φροντίστε τον οικό σας, κε Αντιδήμαρχε, και προχωρήστε στην αισθητική αναβάθμιση του κτιρίου και του αύλειου χώρου του, με ζαρντινιέρες και λουλούδια (τόσα λουλούδια τοποθετήθηκαν στο Βόλο, η Αγχιαλος δεν δικαιούται λίγα για να ομορφαίνει). Ακόμα και η σιδερένια ράμπα του κτιρίου χρειάζεται αισθητική αναβάθμιση. Δεν ταιριάζει με το ύψος του κτιρίου.

Δεύτερον, το κτίριο της Αστυνομίας (εάν ανήκει στον Δήμο και όχι στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης), μέσα στο κέντρο της πόλης καταρρέει και σε λίγο θα καλυφθεί από τα χόρτα. Φροντίστε να δημιουργηθεί εκεί το Λαογραφικό Μουσείο της πόλης (μεταφορά του Λαογραφικού Μουσείου του Γ. Διονυσίου, ο οποίος πιστεύουμε θα δεχτεί, όταν υπάρξει η βούλησή σας), και εάν οι ειδικοί αποφανθούν ότι δεν ενδείκνυται παραχωρήστε το στον Σύλλογο μας,

ώστε να στεγάσουμε το αξιόλογο πλούσιο πολιτιστικό υλικό μας. Έχουμε πενήνταπέντε χρόνια συνεχούς παρουσίας του Συλλόγου μας, στην κοινωνία και τον πολιτισμό, και πιστεύουμε ότι το δικαιούμαστε.

Συγχρόνως δε, να δημιουργήσουμε στον ίδιο χώρο μία Βιβλιοθήκη με έργα Αγχιαλιτών συγγραφέων και με την συλλογή συγγραμμάτων και ντοκουμέντων που αφορούν την Ανατολική Ρωμυλία - Βόρεια Θράκη. Αναλαμβάνουμε, επιπλέον, να το ανακαινίσουμε με δικά μας έξοδα, ώστε να αποτελέσει ένα στολίδι στον τόπο.

Τρίτον, αξιοποιήστε το κτίριο που στεγάζονταν οι ναυτοπρόσκοποι, στο λιμανάκι. Σε συνενόηση με τον Σύλλογο Ναυτοπροσκόπων θα μπορούσατε να το αξιοποιήσετε παραχωρώντας το σε αυτούς, με σκοπό να το ανακαινίσουν με δικά τους έξοδα αναζητώντας χορηγούς, καλλωπίζοντας και τον αύλειο χώρο του.

Και τέταρτον, θα καταθέσουμε και σε σας την πρόταση του αρχιτέκτονα Κωνσταντίνου Καπότση (από το 2006) για την επανάχρηση του παλαιού οινοποιείου και τη μετατροπή του σε Βυζαντινό Μουσείο,

που δεν βρήκε ανταπόκριση το 2006 από την τότε Δημοτική Αρχή. Μία πρόταση σημαντική, που μπορεί να υλοποιηθεί σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού, την Περιφέρεια, τον Δήμο και την Εφορεία Αρχαιοτήτων Μαγνησίας. Η πρόταση μπορεί να επικορηγηθεί από τα προγράμματα ΕΣΠΑ και από τα προγράμματα Κοινωνικής Ευθύνης των μεγάλων εταιρειών, ώστε να αλλάξετε την μορφή της πόλης.

Επειδή πεποιθήσή μας είναι ότι εσείς προσωπικά και η δημοτική αρχή διακατέχετε από τις ίδιες πολιτιστικές και περιβαλλοντικές αρχές με εμάς, περιμένουμε την υλοποίηση των προτάσεών μας προς το συμφέρον του τόπου μας. Ελπίζοντας στο όραμά σας και στην τόλμη και την φαντασία της εξουσίας, θα αναμένουμε...

Με απεριόριστη εκτίμηση
Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Ο Γ. Γραμματέας Κώστας Τσιάμης
Υ.Γ. Δυστυχώς την επιστολή μας, πρόλαβε ο Ιανός που δημιούργησε αρκετά προβλήματα και καταστροφές. Αυτές πρέπει να έχουν προτεραιότητα.

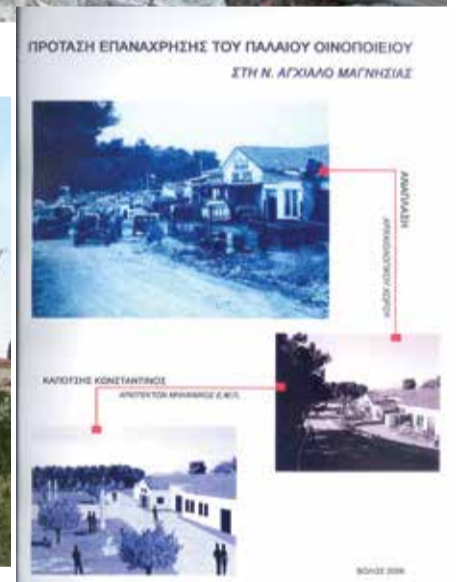
φωτό: Μερικές από τις καταστροφές του Δημαρχιακού Μεγάρου

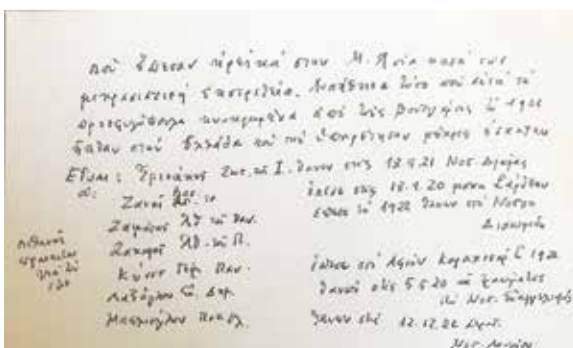
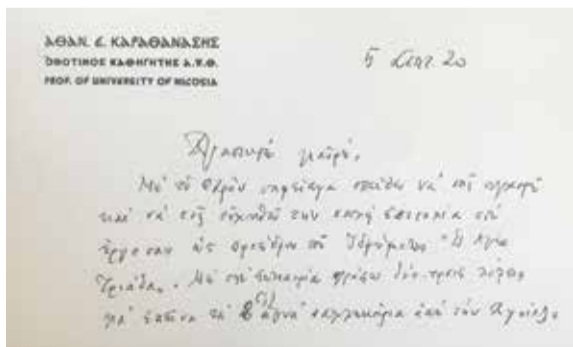
Το κτίριο της Αστυνομίας

Το κτίριο των Ναυτοπροσκόπων

Επιστολή από τον Ομότιμο Καθηγητή, κ. Αθανάσιο Καραθανάση

Αγαππητέ μου χαιρέ,
Με το παρόν σημείωμα σπεύδω να σας συχαρώ και να σας ευχηθώ την καλή επιτυχία στο έργο σας ως πρόεδρος του Ιδρύματος "Η Αγία Τριάδα".

Με την ευκαιρία γράφω δύο - τρεις λέξεις για εκείνα τα οχτώ αγνά παλληκάρια από την Αγχιαλο που έπεσαν ηρωικά στην Μ. Ασία κατά την μικρασιατική εκστρατεία. Λυπήθηκα τόσο που αυτά τα προσφυγόπουλα κυνηγημένα από τους Βουλγάρους το 1906 ήρθαν στην Ελλάδα που την υπηρέτησαν μέχρι εσχάτως.

- Είναι οι:
1. Ερινάκης Σωτ. Ι. θανών στις 18/5/21 Νοσ. Δράμας
  2. Ζανής Βασ. έπεσε στις 18/9/20 μάχη Σαρδέων
  2. Τζανάς Βασ. Δημ. θανών τον Σεπτέμβριο 1919 στο Χιβ Χειρ. - Ίσως πρόκειται για τον

- αναφερθέντα Ζανή.
3. Ζαμαρής Αθ. του Παν. έπεσε το 1922 θανών στο Νοσοκομείο.
3. Ζαχαρής Αθ. του Παν. (πιθανώς πρόκειται για τον ίδιο με το πάνω όνομα) Διακομιδή
4. Κύνος Γερ. Παν. στο Αφιόν Καραχισάρ το 1922
5. Λαζόγλου Ευ. Δημ. θανών στις 5/5/20 εκ τραύματος στο Νοσ. Ευαγγελισμός
6. Μπελιόγλου Παν. Ελ. θανών στις 12/12/22 Στρατ. Νοσ. Λαυρίου
7. Πέρπερης Ζαχ. Ευθ. Έπεσε στην φονική μάχη Κανλί Γκιόλ 13/8/21*
- * αλλού φέρεται ως Περπερόπουλος και εξαφανισθείς Μ. Παιρακίαρης Θεόδ. Ανδρ. Εξαφανισθείς
8. Γκούμενος Αναγ. Χρ. Απεβίωσε το 1924 στην Λάρισα εκ τραυμάτων.

Σας χαιρετώ με τιμή

Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου

Ημερομηνία επανίδρυσης: 15 Σεπτεμβρίου 1957

Ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος ιδρύθηκε το 1882 στην Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας από τον Πατριάρχη Βασίλειο Α' και τον γιατρό Δημήτριο Δράκο. Σκοπός του ήταν η πνευματική, ηθική, υλική πρόοδος της κοινότητας, καθώς και η ανύψωση του φρονήματος και η σύνδεση με τη μητέρα Ελλάδα. Όλη αυτή η σημαντική πολιτιστική δραστηριότητα σταμάτησε βίαια με το ολοκαύτωμα της 30ης Ιουλίου του 1906. Στη Νέα Αγχιάλο, τον Ιούλιο του 1957, μία ομάδα νέων της εποχής αποφάσισαν να επανιδρύσουν το σύλλογο. Την 15η Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, ήταν έτοιμο το ιδρυτικό και το καταστατικό του Φιλοπρόοδου. Οι στόχοι του Συλλόγου εξακολουθούν να είναι ίδιοι. Αυτή τη φορά όμως, η αναβίωση εθίμων, αποσκοπούσε και στο να μη

λησμονηθούν τα ήθη και ο τρόπος ζωής της αλησμόνητης πατρίδας. Σήμερα ο Φιλοπρόοδος αριθμεί 850 μέλη. Μετά από τόσα χρόνια- 63 -οι σκοποί του παραμένουν πολιτιστικοί, κοινωνικοί, αθλητικοί, οικολογικοί. Στοχεύει στην ατομική και συλλογική έκφραση, την ψυχαγωγία, τη χαρά, την επιμόρφωση και κυρίως στη συμμετοχή.

Κύρια επιδίωξη παραμένει η ανάδειξη του πολιτιστικού πλούτου της περιοχής, η ενίσχυση της συμμετοχής σε δράσεις και η θεσμική παρέμβαση στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Η προσπάθεια όλων όσων συμμετείχαν στο Δ.Σ. του Φιλοπρόοδου, ήταν και παραμένει η ίδια: Να φανούμε αντάξιοι του ένδοξου παρελθόντος του συλλόγου, με γνώμονα τις καταστατικές αρχές των ιδρυτών, τόσο από το 1882, όσο και από το 1957.

ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Στις πράγματι ενδιαφέρουσες πληροφορίες για την δράση και προσφορά ενός πολύ σημαντικού Συλλόγου της Αγχιάλου θα θέλαμε, από το αρχείο της εφημερίδας να υπενθυμίσουμε το πολύ σημαντικό, θέμα με τα χαμένα βιβλία της βιβλιοθήκης του Φιλοπρόοδου: ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος σταμάτησε τη λειτουργία του περίπου το 1978 και επανασυστήθηκε το 2004. Το 1978 τα βιβλία της βιβλιοθήκης του Φιλοπρόοδου, όταν ανέστειλε τότε την λειτουργία του, παρέδωσαν ο Δημήτρης Δερδελάκος και ο Τάσος Καρβέλης στον Γιώργο Διονυσίου, ο οποίος τα κράτησε περίπου 20 χρόνια στο σπίτι του (κατά ομολογία του), και τα παρέδωσε για να μην χαθούν στον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Νέας Αγχιάλου για τη βιβλιοθήκη με πρακτικό που συντάχθηκε και υπογράφηκε από την πρόεδρο του Πολιτιστικού κυρία Νίτσα Καρναβατλόγλου και την βιβλιοθηκάρχη κα. Ραυτοπούλου Ευαγγελία, του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Με πρακτικό που υπογράφεται από τους παραπάνω, στις 21 Μαρτίου 1997, περιγράφονται αναλυτικά όλα τα βιβλία, περίπου 250 αξιόλογα και σπάνια, τα οποία σήμερα δεν υπάρχουν στη βιβλιοθήκη του Δ.Δ. της Νέας Αγχιάλου. Το πρακτικό με τον κατάλογο των βιβλίων το δημοσιεύσαμε και στο παρελθόν, αντίγραφο του οποίου έχει ο Γιώργος Διονυσίου. Το 2004 επανασυστήθηκε ο Σύλλογος, με πρώτο εκλεγέντα πρόεδρο τον Πασχάλη Σταντζούρη και ακολούθησαν ο Γιώργος Ταβέλης, ο Στάθης Γαρατζιώτης και σήμερα η Βαλασία Πετρίδη. Ενδιαφέρον θα ήταν να παρουσιάσουμε σε φύλλο της εφημερίδας όλους τους Προέδρους του Φιλοπρόοδου Συλλόγου και άλλες λεπτομέρειες από το παρελθόν του Ιστορικού Συλλόγου. Ευχόμαστε Καλή συνέχεια και δύναμη στο έργο του Συλλόγου.

Αγχιάλος -ολοκαύτωμα 30ης Ιουλίου 1906

ΑΓΧΙΑΛΟΣ: Η Αγχιάλος είναι χτισμένη σε χερσόνησο, στα βόρεια του κόλπου του Πύργου (Μπουργκάς) και βρίσκεται στις παρυφές μιας μεγάλης πεδιάδας, που από την Βυζαντινή εποχή ονομαζόταν «κάμπος της Αγχιάλου» και οριζόταν από βορρά, νότο και δύση από τις παραφυάδες του Μεγάλου και του Μικρού Αίμου.

Η Αγχιάλος ιδρύθηκε από τη γειτονική Απολλωνία (Σωζόπολη) τον 6ο αιώνα π.Χ. Άκμασε κατά τη Ρωμαϊκή και Βυζαντινή εποχή, ενώ μετά την Άλωση της Πόλης κατέφυγαν και εγκαταστάθηκαν εκεί διάφοροι κλάδοι επιφανών Βυζαντινών οικογενειών, (Παλαιολόγοι, Καντακουζηνοί, Δούκες, Ράλληδες κ.ά.). Τα μέλη της οικογένειας των Καντακουζηνών της Αγχιάλου διακρίθηκαν στο εμπόριο και υπήρξαν προστάτες των γραμμάτων.

Πολλοί Αγχιαλίτες έγιναν μέλη της Φιλικής Εταιρίας, ενώ από τα τέλη του 18ου αιώνα η ελληνική της κοινότητα σημείωσε ιδιαίτερη πολιτιστική και οικονομική ανάπτυξη. Στα τέλη του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ού κατοικούσαν στην πόλη 5.800 Έλληνες σε σύνολο περίπου 6.000 κατοίκων. Η ίδρυση της Βουλγαρικής Εξαρχίας το 1870 και η ίδρυση του αυτόνομου Βουλγαρικού κράτους το 1878 οδήγησαν σε ρήξη το ελληνικό και το βουλγαρικό στοιχείο με την ενίσχυση των εθνικιστικών αντιπαλοτήτων.

Μετά την προσάρτηση της αυτόνομης Ανατολικής Ρωμυλίας στη Βουλγαρία (1885), οι βουλγαρικές αρχές επιδίωξαν την εγκατάσταση Βουλγάρων στην Αγχιάλο, έκτισαν βουλγαρικό σχολείο και ναό και εφάρμοσαν καταπιεστικά μέτρα εις βάρος των Ελλήνων. Παρόλα αυτά, συνέχισε να εκλέγεται Έλληνας δήμαρχος και να ελέγχεται από τους Έλληνες η ναυτιλία, το εμπόριο, η γεωργία και η παραγωγή αλατιού. Τον Ιούλιο του 1906, μετά το ανθελληνικό συλλαλητήριο του Μπουργκάς (Πύργου) και την κατάληψη ελληνικών σχολείων και εκκλησιών, μονάδα του βουλγαρικού στρατού κατέλαβε το μοναστήρι με πρόσχημα την τήρηση της τάξης. Μόλις ο στρατός αναχώρησε από το μοναστήρι (άγιος Γεώργιος) στις 28 Ιουλίου, ομάδες Βουλγάρων από το Μπουργκάς και τη γύρω περιοχή επιτέθηκαν στους Έλληνες που το υπεράσπιζαν. Οι περισσότεροι Έλληνες της Αγχιάλου είχαν συγκεντρωθεί στην εκκλησία της Παναγίας και προέβησαν σθεναρή αντίσταση. Οι Βούλγαροι όμως έβαλαν φωτιά σε διάφορα σημεία της πόλης και την κατέκαψαν.

Απόσπασμα από την εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ- 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906-ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«Ειδοποιημένοι, περιμέναμε 1.200 ένοπλοι Έλληνες, την άτιμη επιδρομή τους, όχι όμως νύχτα, σαν τσακάλια. Έξαφνα κατά της 2 τα μεσάνυχτα, ακούμε τις πρώτες τουφεκικές και αρπάζουμε όλοι τα όπλα μας και τρέχουμε.

Η πρώτη τους έφοδος απεκρούσθη, παρόλη την απάτη που μας έκανε ο στρατός των Βουλγάρων που ήλθε δήθεν να μας προστατέψει ενώ την ενίσχυση την έδωσε σ'αυτούς.

Ενομίσαμε ότι ψουκάσαμε, άλλωστε είχαμε τις διαβεβαιώσεις του στρατού ότι έφυγαν. Θέλαν έτσι να μας αποκοιμήσουν.

Διπλάσιοι μας επιτέθηκαν, τους αφήσαμε να μας πλησιάσουν και τότε τους αρχίσαμε, αφού εκείνοι μας έριχναν χειροβομβίδες! Τότε έγινε σωστό μακελειό. Οι άτιμοι, έριχναν βόμβες οι οποίες άρχισαν να πυρπολούν την πόλη. Η Αγχιάλος επιρπολείτο και εκάειτο. Μία λάμψη απαισία εφώτιζε όλη την ηρωική και Ελληνικωτάτη πόλη!». Όσοι διασώθηκαν κατέφυγαν στην περιοχή των αλυκών και από εκεί έφυγαν με πλοία σε άλλες πόλεις και σε οθωμανικό έδαφος, απ' όπου αναχώρησαν για την Ελλάδα. Οι περισσότεροι Αγχιαλίτες πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν στη Νέα Αγχιάλο της Μαγνησίας. Το δεύτερο ρεύμα των Αγχιαλιτών προσφύγων, που ήρθαν στην Ελλάδα μετά το 1919, εγκαταστάθηκαν στο συνοικισμό «Νέα Αγχιάλος» της Θεσσαλονίκης.

Η ιστορία τόσων ετών, οι ένδοξες ημέρες ενός πολιτισμού, θάφτηκαν κάτω από τις στάχτες...

Οι ξεριζωμένοι Αγχιαλίτες, άφησαν πίσω τους τα πάντα, βιός, πλούτη, σπίτια και πήραν μαζί τους μόνο τα όνειρα τους, τις θύμισες, την κουλτούρα, τον πολιτισμό τους, την πανάρχαια ιστορία τους.

Η χαμένη πατρίδα, έμεινε πάντα εκεί που είναι η θέση της, στην καρδιά! Εκεί όπου θα ζει για πάντα το νοσταλγικό δράμα τη χαμένης κοιτίδας.

Η προαιώνια λαχτάρα της φυλής για περιπέτεια, η δίψα για μια καλύτερη ζωή, ήταν το κίνητρο που οδήγησαν τους Αγχιαλίτες στο να επιβιώσουν στην καινούρια γη που την πότισαν, όχι μόνο με τον ιδρώτα τους, αλλά και με το αίμα τους.

«Θα' θελα αυτήν την μνήμη να την πω...»
Κ.Καβάφης

Αιμοδοσία: δώρο ζωής

Εδώ και 10 χρόνια ο Φιλοπρόδοος Σύλλογος έχει ιδρύσει και λειτουργεί σταθερά, τράπεζα αίματος στο νοσοκομείο του Βόλου για τους κατοίκους της Νέας Αγχιάλου.

Πολλοί συμπολίτες μας έχουν χρειαστεί και πάρει αίμα για τις ανάγκες τους.

Είμαστε μέλος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εθελοντών Αιμοδοτών και του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας.

Το αίμα είναι ένα δώρο ανεκτίμητης αξίας, που κάθε μέρα σώζει στην κυριολεξία τις ζωές των συνανθρώπων μας. Δυστυχώς, -και-σήμερα, μόλις 7 φιάλες αίμα ήταν ο τελικός απολογισμός της εθελοντικής αιμοδοσίας. Στη πόλη μας ζουν περίπου 7.500 κάτοικοι και αντιλαμβάνεται εύκολα κάποιος ότι η προσέλευση αιμοδοτών ήταν ιδιαίτερα χαμηλή.

Η εθελοντική αιμοδοσία είναι μια πράξη βαθιάς κοινωνικής ευθύνης, που όχι μόνο διατηρώνει την αλληλεγγύη του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπο του αλλά καταξιώνει τον όρο ανιδιοτέλεια. **Ας δώσουμε ζωή. Είναι στο αίμα μας.**

Συγχαρητήριο για επιτυχόντες

Το Δ.Σ. του Φιλοπρόδοου Συλλόγου, εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια και εύχεται καλές σπουδές, σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες για την εισαγωγή τους στα Τριτοβάθμια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας. Ήδη έχει σηματοδοτηθεί η αρχή της προσωπικής, πνευματικής και επαγγελματικής σας εξέλιξης.

Πολλά συγχαρητήρια επίσης στους εκπαιδευτικούς, που με την μεθοδική δουλειά τους, στάθηκαν αρωγοί και συμπαραστάτες στους μαθητές τους. Συγχαρητήρια και στις οικογένειες των επιτυχόντων, που στηρίζανε ηθικά κυρίως, την προσπάθεια των παιδιών.

Συγχαρητήρια όμως και για όσους κάμαν την προσπάθειά τους και δεν τα κατάφεραν. Μία προσωρινή αποτυχία μπορεί να γίνει το εφαλτήριο μιας μεγαλύτερης επιτυχίας.

Η προσπάθεια για την κατάκτηση των ονείρων δεν σταματάει ποτέ.

Θέρος - Τρύγος-Πόλεμος

Οι Αγχιαλίτες, μετά την καταστροφή της Αγχιάλου (Ανατολική Ρωμυλία) το 1906, ίδρυσαν τη Νέα Αγχιάλο στη Μαγνησία. Μαζί τους, εκτός από τον πολιτισμό και τις γνώσεις για την αμπελοκαλλιέργεια, έφεραν και τις πραγματικές τους ρίζες, τα κλήματα των αμπελιών τους.

Μια ιστορία παλιά Αγχιαλίτικη, λέει πως κάποιος Αγγελινός ήξερε τόσο καλά τα αμπέλια του που και τη στάχτη μιας καμένης κλιματσίδας αν δοκίμαζε, μπορούσε να καταλάβει από τι είδος σταφύλι προέρχονταν.

Ο τρύγος στην Αγχιάλο ήταν από τα μεγαλύτερα γεγονότα του χρόνου. Βαστούσε περίπου 15 μέρες κι ήταν ένα μεγάλο ξεφάντωμα, ένα πανηγύρι. Από το αμπέλι, τα σταφύλια στο πατητήρι και από εκεί ο μούστος στα βαρέλια ώσπου να ωριμάσει και να μεταμορφωθεί σε κρασί, για να ακολουθήσει η απόσταξη του τσίπουρου στα καζάνια, όπου θα στηθεί η πραγματική γιορτή, το αποκορύφωμα της όλης διαδικασίας. Όλο το χωριό μοσκοβολούσε από τα κρασιά που έβραζαν. Σε ένα καζάνι έβραζε ο μούστος για πετιμέζι, ναρδέλι, μουσταλευριές, μουστοκούλουρα, μουσταλαμπάδες, ρετσέλια. Σε άλλο καζάνι έκαιγαν για το τσίπουρο εν μέσω αρωματικών αναθυμιάσεων σταφυλιού, μαστίχας και γλυκάνισου.

Η σχέση του Αχελινού αμπελουργού με τον τρύγο, ανάγεται σε μια αρχέγονη εποχή με μύθους, λατρευτικές τελετές, γιορτές, καθημερινή ζωή και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Αγχιαλίτικης κουλτούρας.

Νέα Αγχιάλος - Επέτειος Θεμελίωσης

Η 30η Σεπτέμβρη είναι μία ιδιαίτερη ημερομηνία για τη Νέα Αγχιάλο. Είναι η επέτειος της θεμελίωσης της πόλης το 1907.

Για την κυβέρνηση της εποχής (Θεοτόκη) το επισφράγισμα της αποκατάστασης προσφύγων στη Θεσσαλική γη ήταν η οικοδόμηση της Νέας Αγχιάλου, της οποίας η θεμελίωση γιορτάστηκε με μεγαλοπρεπείς γιορτές. Θεωρήθηκε-κι όχι άδικα- σπουδαιότερο γεγονός της εποχής.

Είναι ημέρα ιστορικής μνήμης, ημέρα τιμής στους προγόνους μας, που κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες και με όπλα την εργατικότητα, το όραμα, την αγωνιστικότητά τους, κατάφεραν να αντιμετωπίσουν και να ξεπεράσουν όλες τις δυσκολίες που συνάντησαν. Και δεν ήταν λίγες.

Οι βάλτοι, η ελονοσία, οι αντιξοότητες, δυνάμωσαν το πείσμα τους και δούλεψαν σκληρά για να επιβιώσουν, για να μετατρέψουν τον τόπο σ' αυτό που είναι σήμερα. Η ελονοσία κυρίως, αφάνιζε καθημερινά σχεδόν το ντόπιο πληθυσμό.

Όμως η παραθαλάσσια επίπεδη θέση του χωριού, θύμιζε την πατρίδα και δημιουργούσε στους Αγχιαλίτες πρόσφυγες συναισθήματα οικειότητας και αποδοχής.

960 σπιτάκια, με υποτυπώδεις έως ανύπαρκτους όρους υγιεινής, με αφόρητες συνθήκες διαβίωσης, με

ανθρώπους κουρασμένους αλλά και αποφασισμένους να κατακτήσουν δυναμικά τη νέα πατρίδα, να ξαναβιώσουν την αλυσίδα της γενιάς τους.

Άνθρωποι προερχόμενοι από τόπους με μακράων πολιτισμική παράδοση, μετέφεραν στη νέα πατρίδα τις γνώσεις και τον πολιτισμό τους.

Η Νέα Αγχιάλος μεταβλήθηκε από περιοχική ελώδη και ανθυγιεινή, σε μια σύγχρονη, δυναμική κι αναπτυσσόμενη πόλη.

Δεν ήταν εύκολο... Η νοσταλγία και η σύγκριση του παλιού και του νέου τόπου τους ήταν διαρκής και τους ωθούσε σε ολοένα μεγαλύτερες θυσίες ώστε η Νέα Αγχιάλος να αναδειχθεί σε άξια διάδοχο της Παλιάς.

30η Σεπτέμβρη 1907...

Ημέρα μνήμης και τιμής στο κουράγιο, την ανεξάντλητη ψυχική δύναμη και την επιμονή των προγόνων μας.

*«Εγώ είμαι ο τόπος σου
ίσως να μην είμαι κανείς
αλλά μπορώ να γίνω αυτό που θέλεις».*
Γ. Σεφέρης

Το φωτογραφικό υλικό είναι από το Ιστορικό-Φωτογραφικό αρχείο του ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο 107 σελ.7 δημοσιεύτηκε η παραπλεύρως φωτογραφία από τον Φιλοπρόδοο Σύλλογο. Από πληροφορίες μας, η λήψη είναι μετά το κάψιμο της πόλης από τους Ιταλούς και την απελευθέρωση, όπου άνω αριστερά διακρίνεται η δασκάλα Καλλιρρόη Διονυσίου, δίπλα της η δασκάλα Αθηνά Κοσμά και μπροστά τους η κόρη της Μαίρη Διονυσίου (μαρτυρία Γ. Διονυσίου). Η Καλλιρρόη Διονυσίου επανατοποθετήθηκε στο σχολείο το 1943, παρόλο που ήταν συνταξιούχος, από την Τοπική Αυτοδιοίκηση Αλμυρού της ΕΑΜικής Αντίστασης μαζί με την Αθηνά Κοσμά και άλλους, με αμοιβή 100 οκάδες σάρι το χρόνο. Στο φύλλο 68 Ιούλιος Σεπτέμβριος 2010 σελ.14 ο αείμνηστος δικηγόρος Τάσος Παρασκευόπουλος γράφει: τους μικρούς εξάχρονους μαθητές υποδεχόταν στην πρώτη τάξη η αγχιαλίτισσα δασκάλα Καλλιρρόη Μαυρομμάτη-Διονυσίου. Μία καλοσυνάτη μπτέρα δασκάλα που γνώριζε τα μυστικά για να τιθασεύσει και να σωφρονίσει τους μικρούς ταραξίες και έκανε όλους να αγαπήσουν το σχολείο και τα γράμματα. Ήταν σύζυγος του Παναγιώτη Διονυσίου επίσης εξόχου δασκάλου των μεγάλων τάξεων του Δημοτικού. Τέτοιοι ακούραστοι και καλοί εκπαιδευτικοί σπανίζουν και ήταν ευτυχείς και τυχεροί όσοι έμαθαν απ' αυτούς τα πρώτα γράμματα. Ευτύχησα και εγώ να είμαι ανάμεσα στους μαθητές που είχαν πρώτη δασκάλα στο Δημοτικό την κυρία Καλλιρρόη το 1926. Αξίζει να γίνεται μνεία.

Αξίζει μνείας...

Ολοκαύτωμα Αγκιάλου Ανατολικής Ρωμυλίας - Βορ. Θράκης 30 Ιουλίου 1906

Ημέρες του Κρυφού Σχολείου θύμισε ο φετινός εορτασμός στη Ν. Αγκιάλο

Η 30η Ιουλίου πρέπει να είναι ημέρα θλίψης, αυτοκριτικής αλλά και αναγέννησης. Είναι ημέρα μνήμης που εδώ και 104 χρόνια ισχυροποιεί ακόμα περισσότερο την παρακαταθήκη των προγόνων μας που θυσιάστηκαν.

Ημέρες του Κρυφού Σχολείου θύμισε ο εορτασμός της 104 επετείου από το Ιστορικό Ολοκαύτωμα της 30ης Ιουλίου του 1906 της Αγκιάλου της Ανατολικής Ρωμυλίας-Βόρειας Θράκης. 104 χρόνια από την ημέρα που οι προγονοί μας θυσιάστηκαν υπερασπιζόμενοι τα Ιερά και τα όσια της Πατρίδας. Πέμπτη απόγευμα γύρω στις 8 έγινε επιμνημόσυνη δέηση στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου χοροστατούντος του πατέρα Γεωργίου, ο Πάτερ Αθανάσιος έλλειπε (υποθέτουμε θα ειδοποιήθηκε τελευταία στιγμή) και ακολούθως έγινε η εκφώνηση των πεσόντων στο Ολοκαύτωμα, κατέθεσαν ανθοδέσμες στο μνημείο και έψαλαν τον Εθνικό Ύμνο.

Στην εκδήλωση παρευρέθησαν η Αντιδήμαρχος κα Γιούλη Μπου-

ντού-Τοκαλή, η πρόεδρος του τοπικού διαμερίσματος κα Βάσω Πυργιάνη-Παρασκευοπούλου, ο δημοτικός Σύμβουλος κος Θεολόγος Διαμαντένιος (η εξουσία έκανε το καθήκον της), η πρόεδρος του Φιλοπρόσδου συλλόγου κα Βαλασία Πετρίδη, η πρόεδρος του συλλόγου γυναικών Νέας Αγκιάλου κα Χριστίνα Καρανικόλα και οι Ελένη Γκίνη, Γιώργος Διονυσίου, Ευαγγελία Αργυροπούλου και μερικά μέλη των Δ.Σ. Δεν γνωρίζουμε αν ειδοποιήθηκαν όλοι οι πρόεδροι των συλλόγων να παραστούν. Ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας, πάντως, ο οποίος στο παρελθόν πρωτοστάτησε με προτάσεις και εκδηλώσεις να αναβαθμιστεί ο θεσμός, δεν ειδοποιήθηκε (πιθανόν για το φόβο εισαγόμενου κορωνοϊού εξ Αθηνών; μπορεί). Ανεξάρτητα όλων αυτών, εμάς μας γεννήθηκαν οι εξής απορίες. Πρώτον, ενημέρωσε κανένας τον δήμαρχο ότι στην εκδήλωση αυτή η προσέλευση των πολιτών είναι περίπου 100 με 150 άτομα, και

ότι σ' αυτή την τεράστια πλατεία μπορούσαν άνετα να τηρηθούν τα προβλεπόμενα μέτρα; Δεύτερον, σκέφτηκε κανένας ότι την Κυριακή μετά την εκκλησία θα μπορούσε κάλλιστα να γίνει μία πανηγυρική ομιλία αντί για κήρυγμα λόγω της επετείου; Και ακολούθως να διατεθούν 150 μάσκες για όσους ήθελαν να παρακολουθήσουν την επιμνημόσυνη δέηση και την κατάθεση στεφάνων στο μνημείο των Ηρώων. Τρίτον, σε άρνηση της Δημοτικής Αρχής, δεν μπορούσαν οι Σύλλογοι να πάρουν την ευθύνη, τηρώντας τα μέτρα, και να πραγματοποιήσουν την εκδήλωση;

Για ένα πράγμα πάντως είμαστε σίγουροι, ότι με τον τρόπο αυτό του κρυφού σχολείου σε χρόνια άπλετης

Απο παλαιότερη εκδήλωσή μας

λευτερίας, δεν εκπληρώνεται το χρέος μας να διατηρήσουμε ζωντανή την ιστορική μνήμη, για να διδαχθούν οι νεότερες γενιές για τους ήρωες που θυσιάσαν τη ζωή τους για να υπερασπιστούν τις αξίες του Ελληνισμού και την Πατρίδα μας.

ΥΓ. Προς επίρρωση των ανωτέρω, ως κοιτάζουμε τις ανακοινώσεις της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και της Αθήνας για τις εκδηλώσεις μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από τους Τούρκους το 1922. Μπράβο τους!!!!

Η επέτειος του Ολοκαυτώματος στην Αγκιάλο Θεσσαλονίκης

Ο Πρόεδρος Ηλίας Συριανός

Τηρώντας τα μέτρα του ΕΟΔΥ, τιμήθηκε η επέτειος του ολοκαυτώματος της 30ης Ιουλίου 1906 στην Αγκιάλο Θεσσαλονίκης, που οργάνωσε ο πολιτιστικός Σύλλογος. Με ομιλία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου από τον συμπατριώτη μας πρόεδρο του Δ.Δ. Αγκιάλου, κο Ηλία Συριανό και ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων στο Ηρώο της Πόλης.

30 Ιουλίου 1906, ημέρα μνήμης, πένθους και θλίψης για τους Αγκιαλίτες. Αυτή τη μέρα πριν από 114 χρόνια, οι πρόγονοί μας υπέστησαν ένα πρωτόγνωρο και άγριο διωγμό από την Αγκιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας. Μια Αγκιάλο όπου ζούσαν ειρηνικά και δημιουργικά επί αιώνες αφήνοντας το δικό τους πολιτιστικό στίγμα στην περιοχή. Μια περιοχή που την είχαν αναδείξει σε τόπο πλούσιο και καθ' όλα ευλογημένο, με την εργατικότητα τους, την κουλτούρα τους και την επιμονή και υπομονή που επιδείκνυαν στο να πετυχαίνουν με ότι καταπιάνονταν. Ο υπερεθνικισμός όμως των Βουλγάρων, τους ανάγκασε με τη βία να εγκαταλείψουν τη γη των προγόνων τους όπου δημιούργησαν επί αιώνες.

Αγκιάλος καίγεται!!! Με την ανοχή τη Βουλγαρικής κυβέρνησης. Ναοί, σχολεία, βιβλιοθήκες και κάθε τι Ελληνικό γίνονται παρανάλωμα του πυρός.. Οι Αγκιαλίτες αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πατρίδα, αφήνοντας πίσω συγγενείς, νεκρούς, φίλους και περιουσίες, αναζητώντας τη σωτηρία στη μητέρα ΕΛΛΑΔΑ.

Ερχόμενοι εδώ παρ' όλα τα τεράστια προβλήματα που αντιμετώπιζαν, όντας ξεριζωμένοι, (πεινά - φτώχεια - πόλεμος), κατάφεραν σιγά σιγά να στήσουν τα νοικοκυριά τους και να δημιουργήσουν αξιόλογες κοινότητες όπου εγκαταστάθηκαν, αναπολώντας όμως πάντα τη χαμένη πατρίδα που άφησαν πίσω τους φεύγοντας κυνηγημένοι. Σήμερα, εμείς, οι απόγονοι αυτών των ανθρώπων, οφείλουμε, σαν ελάχιστο φόρο τιμής, να τους θυμόμαστε και να τους τιμούμε. Όχι μόνο σήμερα αλλά πάντα. Γιατί ότι είμαστε το οφείλουμε βασικά σ' αυτούς. Διότι με ελάχιστα εφόδια κατάφεραν να δημιουργήσουν μια νέα πατρίδα για μας, τη δική μας Αγκιάλο, για να ζήσουμε εμείς, τα παιδιά μας και όλες οι επόμενες γενιές, ειρηνικά και δημιουργικά, μην ξεχνώντας αυτούς και όσα δεινά υπέστησαν.

ΓΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΝΗΜΗ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ.

Αιώνια η μνήμη τους.

Αναμνήσεις από αφηγήματα του παππού Ανδρέα από τη χαμένη πατρίδα από την Ευγενία Κοφινά

Φίλοι μου, στο προηγούμενο φύλλο μας είχαμε μείνει στο ότι η Σμαράγδα Κακάνη, η Καπετάνισσα όπως την προσφωνούσαν οι γύρω της, όταν ήξερε ότι θα γυρίσει ο Στυλιανός από το ταξίδι του τον περίμενε στο χαγιάτι!

Όλα αυτά τα ξέρω από αφηγήσεις του παππού Ανδρέα (γιος του Στυλιανού) ο οποίος όταν μιλούσε για αυτά τις νύχτες, το Χειμώνα στην Αγκιάλο της Θεσσαλονίκης, μετά το δείπνο συνήθως, δεν με κοιτούσε. Κοιτούσε κάπου μακριά σαν να γυρνούσε ξανά εκεί...

Κι αν θέλω να τα μοιραστώ μαζί σας όλα αυτά για να μάθουμε την όμορφη ζωή που βίωναν οι πρόγονοί μας στην όμορφη χαμένη πατρίδα!

Λοιπόν, υπολόγιζε τις ημέρες η καπετάνισσα, φορούσε ένα από τα όμορφα φορέματα που είχε ράψει από τα ακρι-

βά υφάσματα που της έφερνε ο καπετάνιος, χτένιζε όμορφα τα μαλλιά της και αγνάντευε!

Ο παππούς Ανδρέας έλεγε πάντα όταν μιλούσε για αυτά ότι του άρεσε και σε αυτόν και στα μικρότερα αδέρφια του να κώνονται ανάμεσα στο φουστάνι της μαμάς που ήταν πλούσια και μύριζε ωραία.

Το Καλοκαίρι ήταν απαλό και το Χειμώνα μαλακό! Από ότι καταλαβαίνω θα πρέπει να ήτανε μεταξύ και βελούδο!

Όταν έβλεπαν από μακριά το καράβι όλα τα παιδιά έδειχναν τη χαρά τους με διαφορετικό τρόπο. Αλλιώς τα μεγάλα αλλιώς τα μικρά.

Πάντως το σπίτι άλλαζε, γέμιζε χαρά! Το καράβι έμενε έξω στην ανοιχτή θάλασσα και τα εμπορεύματα τα έβγαζαν με τις βάρκες.

Εν τω μεταξύ ο επιστάτης του Στυλιανού είχε έτοιμους τους αραμπάδες (βοϊδάμαξες) για να φορτωθούν τα εμπορεύματα ώστε να πάνε στον προορισμό τους.

Το ξεφόρτωμα το αναλάμβαναν οι ναύτες! Στην πρώτη βάρκα ήταν πάντα ο Στυλιανός όρθιος και όταν πλησίαζε σήκωνε το χέρι του και χαιρετούσε την οικογένεια που τον περίμενε στο χαγιάτι!

Πάντα στα χέρια του κρατούσε πακέτα με καλούδια όπως έλεγε ο παππούς, δηλαδή λουκούμια καραμέλες και άλλα μικρά γλυκά τα οποία μοίραζε στα παιδιά που έτρεχαν γύρω του! Κάθε φορά η επιστροφή του πατέρα ήταν γιορτή για το σπιτικό. Έτσι κυλούσε η ζωή στο αρχοντικό του Κακάνη!

Στο επόμενο φύλλο θα σας αφηγηθώ όμορφες λεπτομέρειες της καθημερινότητας αυτής της οικογένειάς!

Βιβλιοπαρουσίαση - Βιβλιοκρισία

Γιάννης Πελ. Λομβαρδάς
«Η ύβρις της ανισότητας μέσα από την παγκόσμια ιστορία».
 Εκδόσεις «ΕΝΤΟΣ».

από τον Γ. Α. Ντελόπουλο, ιστορικός-γλωσσολόγος, τ. ερευνητής Ακαδημίας Αθηνών.

Ένα έργο-σταθμός 939 σελίδων, σε ένα ογκώδη, ευπαρουσίαστο τόμο έρχεται να δικαιώσει στον τομέα των ανθρωπιστικών επιστημών, τη ζωή και το έργο του ιατρού Γιάννη Πελ. Λομβαρδά (Γ.Π.Α.), αφού συνδυάζει με το ύφος και το περιεχόμενό του Την ανθρωπιστική θεώρηση της παγκόσμιας ιστορίας (κατά το "le style c'est l'homme – το ύφος δείχνει τον άνθρωπο). Υπογραμμίζοντας τον παράγοντα «ανισότητα» κάθε κακοδαιμονίας της πορείας της ανθρωπότητας (καταπίεση - επαναστάσεις - πόλεμοι - δουλεία - δυστυχία) διαχρονικά και διεπιστημονικά (βιολογικά - κοινωνικά - πολιτισμικά). Αυτό υπογραμμίζεται έντονα από τον συγγραφέα ως αποτέλεσμα της ύβρις (= αυθάδεια - αναίδεια)¹ η οποία καταλύει κάθε έννοια αρετής στη ζωή του ανθρώπου. Έτσι, ώστε ο Γ.Π.Α. να αφιερώνει το πολύμοχθο αυτό έργο του «στη μνήμη αυτών που θυσιάσαν τη ζωή τους για έναν πιο δίκαιο κόσμο», αντιμετωπίζοντας την «ύβρη» κατά τη διάρκεια της παρουσίας τους στα δρώμενα της εποχής τους, από την προϊστορία μέχρι σήμερα¹.

Από την εποχή των σπηλαίων μέχρι την εποχή των σύγχρονων ουρανοξυστών. Είναι εντυπωσιακή η προβολή κριτηρίων και ντοκουμέντων για τις επιπτώσεις της ανισότητας μέσα από τους βασικούς παράγοντες της ιστορίας (ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ – ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ – ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ) των οποίων φορέας είναι ο άνθρωπος σε κάθε εποχή ως προς τον τόπο – χρόνο – έθνος – λαό – ομάδα – ηγεσία – πολιτικό σύστημα – ειρήνη – πόλεμο – επανάσταση.

Αυτά που ο Γ. Π. Α. τα εκθέτει όλα διεξοδικά εύληπτα και ευανάγνωστα στα ακόλουθα 18 κεφάλαια:

1. Η ανισότητα κατά το χάραμα της νέας χιλιετίας.
2. Η πρωτόγονη κοινωνία.
3. Από την οικονομία του γένους στην πατριαρχική οικογένεια και την ταξική κοινωνία.
4. Οι νομαδικοί λαοί.
5. Οι Εβραίοι.
6. Οι κοινωνίες στις όχθες των μεγάλων ποταμών.
7. Η δουλοκτητική αυτοκρατορία των Ρωμαίων.
8. Η Νέα Ρώμη, το θρησκευτικό και φεουδαρχικό Βυζάντιο.
9. Η Ευρώπη του Μεσαίωνα και της φεουδαρχίας.
10. Η απολυταρχία στην Ευρώπη και οι Μεγάλες εξεγέρσεις.
11. Η Μεγάλη Γαλλική Επανάσταση.
12. Η Βιομηχανική Επανάσταση – Ο Καπιταλισμός.
13. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος.
14. Η Οκτωβριανή Επανάσταση – Το πρώτο εργατικό κράτος.

Ο συγγραφέας

Ο Άνθρωπος πίσω από το βιβλίο

Με έκπληξη κράτσα στα χέρια μου το νέο βιβλίο του αγαπητού μου φίλου και διακεκριμένου συναδέλφου οδοντιάτρου Γιάννη Πελοπίδα Λομβαρδά, το οποίο παρουσιάζει ο συνεργάτης μας γλωσσολόγος ιστορικός Γιώργος Ντελόπουλος στη στήλη της εφημερίδας μας «Νέα Αγχίαλος», με τίτλο «Η ύβρις της ανισότητας μέσα από την παγκόσμια ιστορία». Με έκπληξη, γιατί δεν επρόκειτο για ένα επιστημονικό σύγγραμμα, όπως μας είχε συνθήσει, για να προστεθεί στα άλλα έξι επιστημονικά του συγγράμματα που μας έδωσε κατά

τη διάρκεια της επιστημονικής και επαγγελματικής του δραστηριότητας, αλλά για ένα περιπούδαστο κοινωνικό-ιστορικό βιβλίο που το κατατάσσει στον κατάλογο των σημαντικών ιστορικών πονημάτων και καταξιώνει τον συγγραφέα ως έναν αξιόλογο μελετητή. Ο Γ.Π.Α. πανάξιος γόνος της Ικαριώτικης γης, πολυβραβευμένος, άνθρωπος κοινωνικά ευαίσθητος, εμπιστευμένος από τις φιλοσοφικές, ανθρωπιστικές και πολιτικές ιδέες της εποχής του για ένα πιο δίκαιο κόσμο, με πνευματική καλλιέργεια και βαθειά επιστημονική επάρκεια που άφησε βαθύ το αποτύπωμα του στην οδοντιατρική επιστήμη, δεν θα μπορούσε να μείνει αμέτοχος στη διαχρονική συνεχώς αυξανόμενη οικονομική και κοινωνική ανισότητα που μαστίζει σήμερα την ανθρωπότητα.

Τώρα με το νέο του πολυσέλιδο βιβλίο προσπαθεί να δώσει απάντηση στο διαχρονικό αίτημα για την κατάργηση των κάθε λογής κοινωνικών ανισοτήτων που παραμένει ανεκπλήρωτο. Προσπαθεί να απαντήσει στο ερώτημα γιατί; Γιατί οι τόσοι κοινωνικοί αγώνες από την παρουσία του ανθρώπου στη γη μέχρι σήμερα, αντί να αμβλύνουν την κοινωνική και οικονομική ανισότητα εντούτοις τη διευρύνουν, με αποτέλεσμα να αποτελεί «ύβριν», και διερωτάται ο συγγραφέας εάν αποτελεί φυσική επιταγή κάποιου σιδερένιου

15. Η προδομένη επανάσταση στη Γερμανία – Ο φασισμός στην Ευρώπη.
16. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.
17. Ο Ψυχρός Πόλεμος – Η νίκη της Αντεπανάστασης.
18. Γιατί η κατάρρευση και η ανατροπή; Η Ελπίδα.

Τα κεφάλαια αυτά (1 – 18) καλύπτουν τις σελίδες 21 – 876 και υποστηρίζονται επιστημονικά από αντίστοιχες βιβλιογραφικές παραπομπές κατά κεφάλαιο (1 – 18) που συμποσούνται στον εντυπωσιακό (ως έργο ζωής και μελέτης) αριθμό των 1524 σχετικών έργων. Το ευρετήριο (α) των Ελληνικών ονομάτων και όρων (όπου τα ξένα ονόματα έχουν μεταγραφεί στην ελληνική) καλύπτουν τις σελίδες 938 – 939, ενώ (β) τα αποδιδόμενα ως λατινικά ονόματα και όροι τις σελίδες 938 – 939.

Παραθέτοντας και υπογραμμίζοντας στατιστικά τη σημερινή μορφή της ανισότητας: ("20 μόλις άνθρωποι έχουν περιουσία όση το ετήσιο εισόδημα του 47% του πλανήτη") και ("είναι λογικό το 45% της γης να επιβιώνει με κάτω από δύο δολάρια την ημέρα"); αναρωτιέται ο συγγραφέας Γ. Π. Α. του περιπούδαστου αυτού έργου "Αποτελεί φονικές ενέργειες κάποιων ή ίσως σιδερένιου φύσεως νόμο, ή πρόκειται για μια κοινωνική ύβριν"; Στάθηκαν "μάταιοι οι μακράιωνοι κοινωνικοί και πολιτικοί αγώνες για την υπέρβασή της ή προοίμιο για την οριστική κατάργησή της";

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ένα έργο με κεφάλαια - "διατριβές" των διαχρονικών – υπεραίωνων αγώνων του ανθρώπου για την μείωση – εξάλειψη της ανισότητας σε κάθε τομέα, ιστορικό – πολιτισμικό. Ο άνθρωπος με όπλο του την ελπίδα ότι πεπρωμένο του δεν είναι η "ύβρις" της ανισότητας, αλλά οι αγώνες για την απαλλαγή από αυτήν, για να είναι πάντα κάθε άνθρωπος "όν χαρίεν, όταν άνθρωπος εἶ" για να μην επαληθεύονται σε κάθε εποχή και σήμερα τα απαισιόδοξα λόγια του Παπαδιαμάντη "Σαν να χαν ποτέ τελειωμό τα πάθια κι οι καημοί του κόσμου" (το μοιρολόι της φώκιας), και η διαπίστωση του Ελύτη (ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ) "για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή" "θέλει και οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους".

Ευχής έργο η αξιοποίηση του έργου αυτού του Γιάννη Πελ. Λομβαρδά με την καταξιωμένη καταχώρησή του ανάμεσα σε εκείνα τα βιβλία ιστορίας, που δικαιώνουν το ρητό του τραγικού ποιητή Ευριπίδη "ΟΛΒΙΟΣ ΟΣΤΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΣΧΕ ΜΑΘΗΣΙΝ" (Ευτυχής όποιος έμαθε ιστορία)².

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. "ΥΒΡΙΣ ΓΑΡ ΕΞΑΝΘΟΥΣ, ΕΚΑΡΠΩΣΕ ΣΤΑΧΥΝ ΑΤΗΣ ΟΘΕΝ ΠΑΓΚΛΑΥΤΟΝ ΕΞΑΜΑ ΘΕΡΟΣ", (Αισχύλος, Πέρσαι, στίχοι 821 – 822). Ρητό στο βιβλίο του Γ. Π. Α. "Η ύβρις της ανισότητας". (ύβρις = αυθάδεια – αναίδεια). (άτη = η πλάνη, (ως αποτέλεσμα της ύβρεως φέρνει την καταστροφή). ΜΕΤ: "Η ΑΥΘΑΔΕΙΑ ΑΝΘΙΣΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΣΤΩΣΕΙ ΤΟ ΣΤΑΧΥ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ, ΑΠΟ ΟΠΟΥ Ο ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΕΡΝΕΙ Σ'ΟΛΟΥΣ ΔΑΚΡΥΑ".
2. Αφορά τον απλό αναγνώστη, αλλά και τους ειδικούς ιστορικούς (Πανεπιστημίων – Ακαδημίας) για κοινή ενημέρωση κατά τα ρητά "ΟΥΧ Ο ΠΟΛΛΑ ΕΙΔΩΣ ΣΟΦΟΣ ΕΣΤΙ, ΑΛΛ'Ο ΧΡΗΣΙΜΑ", (ο ρόλος της ανισότητας) και "ΜΕΛΕΤΗ ΤΟ ΠΑΝ", (δεν είναι σοφός όποιος ξέρει τα πολλά, αλλά τα χρήσιμα όπως η αυθάδεια της πλάνης σημαίνει ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ).

νόμου ή πρόκειται για μία κοινωνική «ύβριν». Η «ύβρις» είναι το πρώτο βήμα της υπέρβασης του ανθρώπινου παραλογισμού, η υπέρβαση κάθε μέτρου, η απολυτοποίηση της αδικίας και της αυθαιρεσίας και είναι τιμή μεγάλη ότι η συνειδητοποίηση της αποτελεί πνευματική κατάκτηση των αρχαίων Ελλήνων. Και ενώ εμείς διδάξαμε την έννοια της «ύβρεως», την τραγικότητά της την αναπαραστήσαμε σε μεγαλειώδεις θεατρικούς χώρους, δεν κάναμε τα αναγκαία και σωστά βήματα για την κατάργηση της ύβρις από τη ζωή και την κοινωνία.

Έτσι το βιβλίο του Γιάννη Λομβαρδά είναι μία έξοχη, αναγκαία, πολύτιμη προσπάθεια καταβύθισης και αναψλάφησης του ανθρώπινου ψυχισμού στα σκοτεινά βάθη του οποίου παραμονεύουν οι κάθε λογής «πάτρωνες» της βίας, του εγκλήματος και της κακουργίας. Επειδή η ανισότητα από μόνη της δεν είναι κάτι υβριστικό, δεν είναι «ύβρις» (υπάρχει η θεϊκή ανισότητα της συνέργειας και της δημιουργίας). Η υπέρμετρη ανισότητα συνδέεται όμως πολύ εύκολα με την εγωπάθεια, τα συμφέροντα με τον άκρατο αρρωστημένο εγωισμό. «Αρχή άνδρα δείκνυσει». Η κατοχή της εξουσίας φανερώνει τον «άνθρωπο».

Υπάρχει διέξοδος σήμερα;

Το ερώτημα είναι ταυτόσημο με το:

έχει μέλλον το ανθρώπινο είδος;

Για κάθε απάντησή μας, το βιβλίο του αγαπητού μου φίλου Γ.Π.Α. αποτέλεσε εργαλίστο προσπάθειας πολλών ετών, αποτελεί πολύτιμο κτήμα μας.

Τον ευχαριστούμε και για μια ακόμη φορά τον συχαίρω από καρδιάς και του εύχομαι ολόψυχα να 'ναι καλοτάξιδο και να 'ναι γερός να μας μεταλαμπαδεύει τις γνώσεις του για πολλά χρόνια!!

Απόστολος Λεων. Ζαφειρόπουλος

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ – ΠΡΑΞΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ

Χάρη στη μεγαλοψυχία και τον πατριωτισμό του μεγάλου ευεργέτη του Ιδρύματος Μιχαήλ Αρώνη απηλλάγη το Ίδρυμα από το δυσβάστακτο χρέος προς τον εργολάβο κ. Σαχπατζίδη, που εκκρεμούσε από το 2012. Ο πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος ευχαριστεί τον συμπατριώτη μας κύριο Μιχαήλ Αρώνη, που ανέλαβε την υποχρέωση να εξοφλήσει το χρέος και εκφράζει την βαθιά του ευγνωμοσύνη προς στον μεγάλο ένθερμο πατριώτη.

Στην Αθήνα σήμερα, στις 9-9-2020 όσοι υπογράφουν το συμφωνητικό αυτό και συγκεκριμένα από τη μία πλευρά η Κοινοπραξία με την επωνυμία «Κ/ΞΙΑ ΣΑΧΠΑΤΖΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ – ΚΑΪΜΑΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ», που εδρεύει στον Κορυδαλλό

Αττικής, οδός Αγίου Νικολάου 95 (Α.Φ.Μ. 997900793, Δ.Ο.Υ. Κορυδαλλού), νόμιμα εκπροσωπούμενη από τον διαχειριστή της κ. Χαράλαμπο Γ. Σαχπατζίδη (θα αποκαλείται στο εξής «εργολάβος») και από την άλλη πλευρά το Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «Ιερό Ίδρυμα Ανατολικορωμιωτών «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»», που εδρεύει στη Λειβαδίτσα Πέλλας ΤΚ 58005 (Α.Φ.Μ. 099391020, Δ.Ο.Υ. Γιαννιτσών), νόμιμα εκπροσωπούμενο από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του κ. Απόστολο Ζαφειρόπουλο του Λεωνίδα (θα αποκαλείται στο εξής «Ίδρυμα»), δήλωσαν αμοιβαία και συμφώνησαν τα εξής:

Δυνάμει του από 27-3-2019 ιδιωτικού συμφωνητικού που είχε υπογραφεί μεταξύ του Ιδρύματος και του εργολάβου είχε συμφωνηθεί συμβιβαστικά η εξόφληση του υπολοίπου της οφειλής εκ 190.000 ευρώ του πρώτου έναντι του δευτέρου σε δεκαέξι (16) μηνιαίες άτοκες δόσεις ποσού καθεμίας από τις δεκαπέντε (15) πρώτες, δώδεκα χιλιάδων ευρώ (12.000,00 ευρώ) και της τελευταίας (16ης) δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000,00 ευρώ).

Συμφωνήθηκε επίσης ότι, όταν καταβληθούν οι πρώτες δεκαπέντε δόσεις, όπως ορίστηκαν, (κατά ποσό και ημερομηνία καταβολής), εφόσον, δηλαδή, ο εργολάβος θα έχει εισπράξει έως τις 31-7-2020 συνολικά το ποσό των 180.000,00 ευρώ, τότε αυτός (ο εργολάβος), θα παραιτηθεί, εξ ελευθεριότητας, από την αξίωση καταβολής της τελευταίας (16ης) δόσης, ποσού δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000,00 ευρώ).

Ήδη, σήμερα, η «εργολάβος» εταιρεία όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον κ. Χαράλαμπο Γ. Σαχπατζίδη δηλώνει ρητώς, ότι:

Α) Έχει εισπράξει έγκαιρα και έγκυρα ολόκληρο το ανωτέρω ποσό των 180.000 ευρώ αφού το «Ίδρυμα» υπήρξε συνεπές προς τις συμφωνηθείσες επιμέρους καταβολές-δόσεις.

Β) Παραιτείται από την αξίωση καταβολής της τελευταίας (16ης) δόσης ποσού δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ αφού έχει πληρωθεί η αίτηση της έγκαιρης και έγκυρης καταβολής του συνολικού ποσού των 180.000 ευρώ, όπως αναφέρεται στη παράγραφο 3.β.iii του προαναφερόμενου ιδιωτικού συμφωνητικού.

Γ) Η οφειλή του «Ίδρύματος» έναντι του «εργολάβου» θεωρείται πλήρως και ολοσχερώς εξοφλημένη κατά κεφάλαιο τόκους και έξοδα.

Δ) Η από 16-4-2018 αγωγή (ΑΓ207/7-5-2018) που εκκρεμεί ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Θεσ/κης του «εργολάβου» ματαιώνεται οριστικά και ουδεμία τέτοια αξίωση έχει ή διατηρεί κατά του «Ίδρύματος» από την πιο πάνω αναφερόμενη αιτία και

Ε) Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί από τη πλευρά του εργολάβου κ. Χαράλαμπος Γ. Σαχπατζίδη, ότι αναγνωρίζεται το ενδιαφέρον, οι προσπάθειες και η καταλυτική συμβολή του Προέδρου του Ιερού Ιδρύματος κ. Απόστολου Ζαφειρόπουλου για την επίλυση της μεταξύ αυτών οικονομικής διαφοράς η οποία στα πλαίσια του συμβιβασμού μειώθηκε σε σημαντικό βαθμό, παρόλο που εκκρεμούσε επί έξι σχεδόν χρόνια. Πρόθεση της πλευράς του «εργολάβου» ήταν να μην υπάρξουν εμπόδια τόσο για τα σχέδια του Προέδρου για την δημιουργία του πολιτιστικού κέντρου του Ιδρύματος, που είχε προχωρήσει, όσο και για το ίδιο το Ίδρυμα γενικότερα, που θα αποτελέσει ορόσημο για τον πολιτισμό της Ανατολικής Ρωμυλίας - Βόρειας Θράκης.

Επιπροσθέτως, με το πέρας αυτής της συνεργασίας, πέραν των ευχαριστιών μου προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιερού Ιδρύματος και τον Πρόεδρό του κ. Απόστολο Ζαφειρόπουλο, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω και τον κ. Μιχαήλ Αρώνη, που ανταποκρίθηκε στο αθέμιτο στην υποχρέωση που ανέλαβε εν μέσω δυσχερούς οικονομικής συγκυρίας και να δηλώσω ότι θα είμαι πάντα αρωγός και υποστηρικτής των προσπαθειών του Ιδρύματος ανεξαρτήτως μελλοντικής συνεργασίας μας.

Σε πιστοποίηση όσων συμφωνήθηκαν συντάχθηκε το παρόν σε δύο όμοια αντίτυπα και κάθε συμβαλλόμενο μέρος έλαβε από ένα. ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

Ενημέρωση του Δημάρχου Αλμυρού για το Ιερό Ίδρυμα της Ανατολικής Ρωμυλίας

Παρασκευή πρωί 28, Αυγούστου 2020

Με τον πρόεδρο της τοπικής Κοινότητας Ευξεινούπολης Αργύρη Τέφωγλου και τον πρόεδρο του πολιτιστικού συλλόγου Ευξεινούπολης Ανδρέα Τσερκεζίδη επισκεφθήκαμε τον Δήμαρχο Αλμυρού Ευάγγελο Χατζηκυριάκο, στα πλαίσια της ενημέρωσης των Δημάρχων και Βουλευτών του Νομού Μαγνησίας για την πορεία του Ιερού Ιδρύματος των Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα». Ενημερώσαμε τον Δήμαρχο για την πορεία των εργασιών του ιερού ναού της Αγίας Τριάδας, την πορεία έγκρισης του ρυμοτομικού σχεδίου και για το πρόγραμμα χρηματοδότησης του Πολιτιστικού Κέντρου και του ζητήσαμε να στηρίξει οικονομικά το δύσκολο εγχείρημά μας στα πλαίσια των δυνατοτήτων του Δήμου του. Είχαμε ένα εποικοδομητικό διάλογο μαζί του, παρά το φορτωμένο του πρόγραμμα. Χάρηκε και μας συνεχάρη για τις πρωτοβουλίες μας και με πολύ χαρά δέχτηκε να στηρίξει το εγχείρημα μας δείχνοντας την ευαισθησία του προς το στοιχείο μας, συμβάλλοντας έτσι ώστε σύντομα να αποτελέσει το Ίδρυμα μας, «ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΡΩΜΥΛΙΩΤΩΝ ΘΡΑΚΩΝ» ένα πολύτιμο διαμάντι της τρισχιλιετούς Θρακικής μας Ιστορίας, Κληρονομιάς και Ελληνορθόδοξης Παράδοσης. Θερμές ευχαριστίες του εκφράσαμε για την στήριξη και για την θερμή υποδοχή.

Μετά την έγκριση του Δασαρχείου Έδεσσας

Εν αναμονή της έγκρισης του ρυμοτομικού σχεδίου από την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, προχωράμε!!!

Μετά την έγκριση της αίτησής μας από το δασαρχείο Έδεσσας, προβήκαμε στην κοπή των δέντρων που εβρίσκοντο στο περίγραμμα του Πολιτιστικού Κέντρου, προκειμένου να είμαστε έτοιμοι για την εκσκαφή. Οι φωτογραφίες μετά το κόψιμο των δένδρων.

ΓΙΝΕΤΕ ΧΟΡΗΓΟΙ

**Για να γίνει πραγματικότητα το όραμα όλων μας!
Για να δώσετε στο Ιερό Ίδρυμα «Η Αγία Τριάδα» την αίγλη που του αξίζει! Για να αισθανθείτε ότι συνεισφέρατε και εσείς!
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ!**

Για οποιοδήποτε έμβλημα επικοινωνήστε με τον ταμία του ιδρύματος Χρήστο Χλωπσιδίδη, τηλέφωνο 694 9732936

**1. ETE 217/296156-39 IBAN:GR2901102170000021729615639
BIC: ETHNGRA1 2. EUROBANK 0026.0446880200242077
IBAN: GR8102604460000880200242077 BIC: ERBKGR**

Η εκκλησία μας ομορφαίνει!!! Προχωρούν οι εργασίες στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδας

Προχωρούν οι εργασίες στον Ιερό Ναό της Αγίας τριάδος. Μετά τη δωρεά (τα οκτώ μαρμάρινα παράθυρα του τρούλου) του Ιδρύματος Μαρίνας και Αθανασίου Μαρτίνου, τοποθετήσαμε και τα υπόλοιπα 3 παράθυρα της εκκλησίας. Επόμενο στάδιο να τοποθετήσουμε τα 36 κολωνάκια στα κάτω παράθυρα του Ναού, ώστε να κλείσει η εκκλησία ερμητικά. Το κόστος της συγκεκριμένης κατασκευής ανέρχεται περίπου στο ποσό των 10.000 €. Ζητούνται δωρητές.

Ενίσχυση του Ιδρύματος

Από το Ιερό Ίδρυμα διατίθενται κουπόνια του 1€ για την ενίσχυσή του.

Παρακαλούνται οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι, να τα προμηθευτούν από τον ταμία του Ιδρύματος κ. Χρήστο Χλωπσίδη, προκειμένου να συμβάλλουν ώστε να προχωρήσουμε τις εργασίες αποκατάστασης του Ιερού Ναού.

Τηλ. επικοινωνίας: 694 973 2936

Οι καθιερωμένες συναντήσεις κάθε Τετάρτη γίνονται σύμφωνα με τις οδηγίες του ΕΟΔΥ. Η χρήση μάσκας, αντισηπτικού και οι προβλεπόμενες αποστάσεις, είναι υποχρεωτικά.

Νέα της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών

«Ισχυροί δεσμοί της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διπλωματίας και Απόδημου Ελληνισμού με τους Απόδημους Θεσσαλούς»

Το Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Διπλωματίας και Απόδημου Ελληνισμού κ. Ιωάννη Χρυσουλάκη επισκέφτηκαν ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών «ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ» κ. Διαμαντής Γκίκας και η Γραμματέας κ. Φωτεινή Μίχου. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο γραφείο του Γενικού Γραμματέα σε ζεστό και εγκάρδιο κλίμα.

Στην αρχή ο Πρόεδρος κ. Διαμαντής Γκίκας ευχαρίστησε τον κ. Χρυσουλάκη για την μέχρι σήμερα ισχυρή στήριξη και εξαιρετική συνεργασία που έχει η Παγκόσμια Συνομοσπονδία Θεσσαλών από τη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού. Αφού τον ενημέρωσε για τον προγραμματισμό και για τις δραστηριότητες της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας, για την μεταφορά του 12ου παγκοσμίου συνεδρίου και αντάμωμα Θεσσαλών το καλοκαίρι 2021 και για τη νέα συνεργασία της παγκόσμιας συνομοσπονδίας Θεσσαλών με άλλες παγκόσμιες συνομοσπονδίες (Ηπειρο, Κρήτη, Πόντος, Μακεδονία, Θράκη και Βλάχοι), καθώς επίσης για τον προγραμματισμό ενός συνεδρίου της Ένωσης των παγκοσμίων εθνοτοπικών οργανώσεων στις 1.8.2021 στην Αθήνα, τον προσκάλεσε να συμμετέχει σε αυτές.

Στη συνέχεια η Γραμματέας της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών κ. Φωτεινή Μίχου παρουσίασε ένα σχέδιο πολιτιστικής δράσης με τίτλο «Γνωρίστε τις ρίζες μας – Γνωρίστε τους ήρωές μας», βάσει του οποίου μία ομάδα νέων Θεσσαλών από διάφορες χώρες του κόσμου θα συμμετάσχει το καλοκαίρι του 2021 σε μια πολιτιστική και εκπαιδευτική περιπέτεια γνωρίζοντας τους Θεσσαλούς ήρωες της επανάστασης του 1821. Οι Απόδημοι νέοι Θεσσαλοί γνωρίζοντας τις ρίζες και τις ηρωικές αξίες των προγόνων τους θέτουν τις βάσεις για την διατήρηση και συνέχιση των ελληνικών αξιών στις μελλοντικές γενιές. Η ελληνική Ιστορία πρέπει να φτάσει στις νέες γενιές των Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό για να μη χαθεί η ελληνική ταυτότητα.

Τέλος ο κ. Ιωάννης Χρυσουλάκης δέχθηκε με χαρά τις προσκλήσεις και υποσχέθηκε να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να παρευρεθεί και να στηρίξει τις δραστηριότητες της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών. Διαβεβαίωσε, τέλος, ότι θα συνεχίσει να στέκεται αρωγός και συμπαραστάτης στις δραστηριότητες των αποδήμων συμπατριωτών μας και προσβλέπει σε μία στενή και αποτελεσματική συνεργασία με την Ομογένεια.

Με εκτίμηση – Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Διαμαντής Γκίκας
Η Γραμματέας Φωτεινή Μίχου

«Ένθερμη και απόλυτη υποστήριξη στην Αρμενία από τους Απόδημους Έλληνες»

Την ένθερμη και απόλυτη υποστήριξη προς την κυβέρνηση και τον λαό της Αρμενίας εξέφρασε η Ένωση Παγκοσμίων Εθνοτοπικών οργανώσεων, που αποτελείται από το παγκόσμιο Συμβούλιο Ηπειρωτών Εξωτερικού, από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών, από την παγκόσμια Συνομοσπονδία Θεσσαλών, από την Παγκόσμια επιτροπή Μακεδονικών Οργανώσεων, από την Διεθνή Συνομοσπονδία Ποντίων Ελλήνων, από την Ομοσπονδία Θρακικών Συλλόγων Ευρώπης και από την Παγκόσμια Αμφικτιονία Βλάχων.

Στην κοινή δήλωσή τους τονίζουν ότι η στήριξη των ομογενών είναι δεδομένη, ενώ σπλητεύουν τη στάση της Τουρκίας και του Αζερμπαϊτζάν επισημαίνοντας ότι στέκονται στο πλευρό της Δημοκρατίας της Αρμενίας και των Αρμενίων αδελφών μας σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η καταστροφή και η βία ενάντια στη Δημοκρατία της Αρμενίας από το Αζερμπαϊτζάν και τη συνεργό του, την Τουρκία, είναι κατάπτυστη. Καταδικάζουμε αυτές τις ενέργειες και καλούμε όλα τα έθνη, παγκοσμίως, να πράξουν αναλόγως.

Με εξαιρετική τιμή

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΡΗΤΩΝ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ, ΠΑΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΥΦΗΛΙΟΥ, ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΝΤΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΒΛΑΧΙΚΗ ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΙΑ, ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Νέο Δ.Σ. και νέα Ε.Ε.

Η Παγκόσμια Συνομοσπονδία Θεσσαλών «ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ» ανέδειξε το Σάββατο 08.08.2020 στην τακτική Γενική Συνέλευση τα νέα όργανα διοίκησης, των οποίων η σύνθεση έχει ως ακολούθως:

Διοικητικό Συμβούλιο:

Πρόεδρος: Γκίκας Διαμαντής
Αντιπρόεδρος: Μπλιόκας Γεώργιος
Αντιπρόεδρος Β': Γιάνναρου Πολυάνθη
Γραμματέας: Μίχου Φωτεινή
Ταμίας: Πολύζος Σωτήριος
Μέλος: Σιώμος Παναγιώτης

Ε. Ε.: **Πρόεδρος:** Θάνου Ελευθερία, **Μέλος:** Χουτέας Απόστολος

Ο νεοεκλεγμένος πρόεδρος κ. Διαμαντής Γκίκας ευχαρίστησε όλα τα μέλη για την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του για μια ακόμα θητεία και εξέφρασε την ικανοποίησή του για την είσοδο νέων ανθρώπων στο Δ.Σ. που έχουν όρεξη και νέες ιδέες. Ειδικά η συμμετοχή της νέας γενιάς είναι απαραίτητη για να υπάρχει μεταλαμπαδευση των εθίμων και της παράδοσης της πατρίδας μας και την υλοποίηση γεφυρών μεταξύ των Θεσσαλών του κόσμου.

Με εκτίμηση – Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Διαμαντής Γκίκας **Η Γραμματέας** Φωτεινή Μίχου

Ένωση Παγκοσμίων Οργανώσεων ΗΠΕΙΡΟΣ - ΘΕΣΣΑΛΙΑ - ΘΡΑΚΗ - ΚΡΗΤΗ - ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΠΟΝΤΟΣ

σης παρουσίασε την κατανομή των απόδημων Ελλήνων ανά ηπειρούς. Ζήτησε από την πολιτική ηγεσία να μεριμνήσει για μια ισχυρή ΓΓΑΕ, για την δημιουργία ενός νέου αναβαθμισμένου οργανισμού που θα είναι στην υπηρεσία του απόδημου ελληνοισμού και το αναφαίρετο δικαίωμα ψήφου των αποδήμων.

Στην Ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό αναφέρθηκαν στις εισηγήσεις τους η κ. Πολυάνθη Γιάνναρου- Γραμματέας της Ομοσπονδίας Θεσσαλών Ευρώπης «Βασίλης Τσιτσάνης» και ο κ. Παναγιώτης Ιασωνίδης - Μέλος Δ.Σ της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ποντίων Ελλήνων.

Η κ. Γιάνναρου παρουσίασε τα ελληνικά σχολεία και τα τμήματα ελληνικής γλώσσας στην Ευρώπη καθώς και τον τρόπο λειτουργίας τους. Επεσήμανε τα προβλήματα και τόνισε την ανάγκη ενίσχυσης τους ώστε να αποτελούν πυλώνες εξέλιξης και διατήρησης της ελληνικής γλώσσας.

Ο κ. Ιασωνίδης ζήτησε να δημιουργηθούν δράσεις με στόχο τη διατήρηση και διάδοση της ελληνικής γλώσσας, του πολιτισμού και της ιστορίας της Ελλάδας. Τόνισε επίσης τη σημασία του προγράμματος «Παιδεία Ομογενών» (και υλοποιήθηκε από το «Εργαστήριο Μεταναστευτικών και Διαπολιτισμικών Μελετών» (ΕΔΙΑΜΜΕ) του Παιδαγωγικού Τμήματος Δ.Ε. Πανεπιστημίου Κρήτης, σε συνεργασία με άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό) με σκοπό τη βελτίωση της παρεχόμενης πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης σε ομοεθνείς μαθητές, αλλά και σε αλλοεθνείς που μαθαίνουν την Ελληνική και γίνονται κοινωνοί του ελληνικού πολιτισμού. Τέλος, ο κ. Ιασωνίδης πρότεινε την επαναφορά των εκπαιδευτικών εκδρομών φιλοξενίας προς την Ελλάδα, για μαθητές πάνω των 12 ετών, με αντικείμενο την γλώσσα, τον πολιτισμό, την ιστορία καθώς και τα τοπία της Ελλάδας.

Η κ. Νίνα Γκατζούλη, συντονίστρια της Παγκόσμιας Επιτροπής Μακεδονικών Οργανώσεων, αναφέρθηκε στην επίσκεψη μελών των Παμμακεδονικών Ενώσεων στα Σκόπια όπου διαπιστώθηκε πως τίποτε δεν έχει αλλάξει από τις εθνικιστικές απόψεις των βορείων γειτόνων. Επίσης αναφέρθηκε στις συνεχείς παραβιάσεις της Συμφωνίας των Πρεσπών, από τη γείτονα χώρα και τόνισε την ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος με το ερώτημα: «αν η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσει να τηρεί μία μονομερώς παραβιασμένη συμφωνία ή όχι».

Για τη γενοκτονία των Ποντίων μίλησε ο κ. Βασίλειος Μωυσίδης - Γενικός Γραμματέας της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ποντίων. Ο κ. Μωυσίδης αναφέρθηκε στη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, κάνοντας μια ιστορική αναδρομή στις συνθήκες και στους τρόπους συστηματικής εξόντωσης του Ποντιακού ελληνοισμού καθώς και για τη διεθνή αναγνώριση του θέματος από τα κράτη Ελλάδα, Σουηδία, Αρμενία και Ολλανδία. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει ότι υπήρχε γενοκτονία και αποδίδει τους θανάτους σε απώλειες πολέμου.

Ο κ. Ελευθέριος Ν. Δημητρίου - Αντιπρόεδρος Παγκοσμίου Συμβουλίου Ηπειρωτών Εξωτερικού, έκανε μια αναδρομή στην πορεία και στην ιστορία της Βορείου Ηπείρου, τόνισε ότι ο Ελληνοισμός της Βορείου Ηπείρου αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του Οικουμενικού Ελληνοισμού και χρειάζεται τη στήριξη του Ελληνικού και του Κυπριακού κράτους. Κάλεσε την Αλβανία να εφαρμόσει τις υπογεγραμμένες συνθήκες και να αποδώσει στους Βορειοηπειρώτες τα δικαιώματά τους καθώς η ασφάλεια, η ευημερία και τα δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών, είναι βασικότερες προϋποθέσεις για να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας.

Το λόγο στη συνέχεια έλαβε ο κ. Μιχαήλ Μαγειρίας - Πρόεδρος της Παγκόσμιας Βλαχικής Αμφικτιονίας. Ο κ. Μαγειρίας έκανε προτάσεις για την ενίσχυση

της συνεργασίας ομογενειακών οργανώσεων με φορείς του μητροπολιτικού ελληνοισμού, μέσα από τη διάσωση και προβολή ιδιαίτερων εθνικοτοπικών πολιτιστικών στοιχείων. Τα κύρια σημεία είναι: η ίδρυση φορέα με την Ονομασία «Ελληνική Ακαδημία Πολιτισμού και Παράδοσης» (ΕΑΠΠ) με σκοπό την διάδοση (και προώθηση) της ελληνικής ιστορίας, λαογραφικής (και παραδοσιακής) τέχνης, γλώσσας, πολιτισμού, φιλοσοφίας και τεχνών και ο οποίος θα είναι ο συνδετικός κρίκος του απανταχού Ελληνοισμού με την Ελλάδα.

Στο θέμα της ψήφου των αποδήμων επικεντρώθηκε στην εισήγησή του ο κ. Αντώνιος Τσουρδαλάκης - Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας. Τόνισε τη σημασία του δικαιώματος ψήφου των αποδήμων και ζήτησε: Να δοθεί το δικαίωμα ψήφου σε όλους τους Έλληνες της διασποράς χωρίς εξαιρέσεις, οι απόδημοι Έλληνες να ψηφίζουν και να στέλνουν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο απόδημους Έλληνες Βουλευτές, η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνοισμού να αναβαθμιστεί σε Υπουργείο Απόδημου Ελληνοισμού στελεχωμένο από απόδημους και η ψήφος να γίνεται ηλεκτρονικά σε ειδική ηλεκτρονική πύλη ή αυτοπροσώπως στο αρμόδιο Προξενείο όπως γίνεται και με άλλες χώρες.

Τον κύκλο των εισηγήσεων ολοκλήρωσε ο κ. Διαμαντής Γκίκας - Πρόεδρος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών «Ο ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ». Ο κ. Γκίκας εστίασε σε προτάσεις για διεξαγωγή ενός πρώτου συνεδρίου Ένωσης παγκοσμίων οργανώσεων καθώς και στον παγκόσμιο εορτασμό της ελληνικής επανάστασης του 1821. Αναφέρθηκε αρχικά στην αναγκαιότητα συστράτευσης των ομογενών και τους λόγους αυτής. Πρότεινε την ίδρυση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εθνικοτοπικών Οργανώσεων «ΟΔΥΣΣΕΑΣ» με έδρα την Αθήνα, με μέλη τριτοβάθμιες παγκόσμιες οργανώσεις καθώς και δευτεροβάθμιες οργανώσεις των Ηπείρων που δεν έχουν ακόμα τριτοβάθμια παγκόσμια οργάνωση. Επίσης πρότεινε τη διοργάνωση του 1ου συνεδρίου του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εθνικοτοπικών Οργανώσεων στην Βουλή των Ελλήνων (Αθήνα), ανοιχτό συνέδριο με 300 εκπροσώπους στις 31 Ιουλίου 2021. Η ημερομηνία αποφασίστηκε να μεταφερθεί στις 1 Αυγούστου 2021. Επίσης όσον αφορά τον εορτασμό του 2021 πρότεινε στις 25 Μαρτίου 2021 και ώρα 18:21 Ελλάδα να ψαλεί από όλους τους Έλληνες ταυτόχρονα όπου και αν βρίσκονται ο Εθνικός μας Ύμνος και 1 Αυγούστου 2021 και ώρα 18:21 να ψαλεί από 1821 άτομα ο Εθνικός μας Ύμνος μπροστά από το Σύνταγμα.

Στη συνέχεια όλοι οι σύνεδροι είχαν την ευκαιρία να πάρουν το λόγο και να τοποθετηθούν. Έγινε μια αρμονική συζήτηση όπου εκφράστηκαν ποικίλες, ενδιαφέρουσες απόψεις και προτάσεις. Η συντονιστική επιτροπή αποφάσισε τα ψηφίσματα που παρουσιάστηκαν να τεθούν σε διαβούλευση ώστε οι οργανώσεις να έχουν στην διάθεσή τους αρκετό χρόνο για να τοποθετηθούν γραπτώς μέσω των προέδρων τους.

Η κ. Φωτεινή Μίκου, η οποία κάλυψε το γραμματειακό μέρος της ημερίδας εργασίας και παρουσίασε όλους τους εισηγητές έκανε την αποφώνηση της ημερίδας εργασίας με μια σύνοψη όλων όσων ειπώθηκαν, τα οποία αποτυπώθηκαν στο δελτίο τύπου.

Τη λήξη της ημερίδας εργασίας έκανε ο κ. Διαμαντής Γκίκας - Πρόεδρος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών «Ο ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ» ευχαριστώντας όλους τους παρευρισκόμενους και δηλώνοντας ικανοποιημένος για την επιτυχία της ημερίδας εργασίας.

Με εκτίμηση

Φωτεινή Μίκου - Γραμματειακή υποστήριξη

Τα μέλη της συντ. επιτροπής: Χρυσόστομος Δήμου, Διαμαντής Γκίκας, Μανώλης Κουγιουμουτζής.

«Εύστοχη η δυναμική πρωτοβουλία συσπείρωσης ομογενειακών οργανώσεων»

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 5 Αυγούστου 2020 με απόλυτη επιτυχία η ημερίδα εργασίας των τριτοβάθμιων εθνικοτοπικών παγκοσμίων οργανώσεων. Πρόκειται για μια ισχυρή συνεργασία των αποδήμων σε επίπεδο παγκοσμίων οργανώσεων, με στόχο τη συσπείρωση, τη σύσφιξη σχέσεων, τη δικτύωση και τη δυναμική προώθηση κοινών αιτημάτων προκειμένου ο απόδημος ελληνοισμός να αποκτήσει ισχυρή φωνή. Πάντα ο απόδημος ελληνοισμός στέκεται αρωγός και συμπαράστατος στα προβλήματα και εθνικά ζητήματα της χώρας μας. Κοινό μας εφελτήριο είναι η αγάπη μας για την πατρίδα.

Την ημερίδα παρακολούθησαν 31 σύνεδροι εκπρόσωποι των παγκοσμίων εθνικοτοπικών οργανώσεων: ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ «Ο ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ», ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΡΗΤΩΝ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ, ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΝΤΙΩΝ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΙΑ ΒΛΑΧΩΝ, από ΗΠΑ, Καναδά, Ν. Αφρική, Γερμανία, Αυστραλία, Κύπρο και Ελλάδα. Την επίσημη έναρξη των εργασιών κήρυξε ο κ. Διαμαντής Γκίκας - Πρόεδρος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών εκ μέρους της τριμελούς συντονιστικής επιτροπής της ημερίδας εργασίας, καλωσορίζοντας τον κ. Ιωάννη Χρυσουλάκη, την κ. Εύα Παπαδάτου, τους προέδρους και τους εκπροσώπους των ομογενειακών οργανώσεων.

Την εκδήλωση χαιρέτησε ο κ. Ιωάννης Χρυσουλάκης - Γενικός Γραμματέας Δημόσιας Διπλωματίας και Απόδημου Ελληνοισμού, ο οποίος μεταξύ άλλων τόνισε πως «Ο Ομογενειακός Ελληνοισμός ξαναενώνεται και ότι στηρίζει αυτή τη μεγάλη προσπάθεια που ξεκίνησε» και αναφέρθηκε στο πρόγραμμα εκδηλώσεων για τον εορτασμό των 200 χρόνων από την ελληνική επανάσταση στις οποίες οι ομογενειακές οργανώσεις θα μπορούν να συμμετέχουν.

Η κ. Εύα Παπαδάτου - Προϊσταμένη της Δ/σης Ευρώπης της ΓΓΑΕ καλωσόρισε τους συμμετέχοντες εξαιρώντας την εξαιρετική συμβολή των εθνικοτοπικών οργανώσεων στη διατήρηση της εθνικής συνείδησης και πολιτιστικής ταυτότητας των νέων ομογενών.

Τον κύκλο των εισηγήσεων άνοιξε ο κ. Χρυσόστομος Δήμου - Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ηπειρωτών Εξωτερικού, ο οποίος αναφέρθηκε στον ρόλο των εθνικοτοπικών οργανώσεων και στις οργανωτικές δομές. Ο κ. Δήμου παρουσίασε το χάρτη της στρατηγικής, αναφέρθηκε στο περιεχόμενο και στους σκοπούς της ένωσης και τόνισε την ανάγκη προσέγγισης και ενασχόλησης της νέας γενιάς με τις ομογενειακές οργανώσεις ώστε να παραμείνει ζωντανή η φλόγα του ελληνικού πνεύματος.

Τη σκυτάλη στη συνέχεια πήρε ο κ. Μανώλης Κουγιουμουτζής - Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Κρητών. Ο κ. Κουγιουμουτζής μίλησε για την πορεία του ΣΑΕ, καθώς και τον ρόλο της ΓΓΑΕ. Επί-

Θεόδωρος Αγγελίδης Μία συμβολική μορφή της Νέας Αγχιάλου

Ο Θεόδωρος Αγγελίδης υπήρξε αναμφισβητήτως ένα από τα πλέον σημαντικά πρόσωπα που ανέδειξε η Νέα Αγχιάλος, από της ίδρυσής της το 1907 και άφησε ισχυρό αποτύπωμα στα τοπικά πράγματα.

και ηγετικά προσόντα, που με δαψίλεια τον επρόκειν η φύση.

Νέος ων, αντιλαμβάνεται την αξία και ουσιαστική χρησιμότητα του Συνεταιρισμού που εγεννήθη στον γειτονικό Αλμυρό, η λαμπηδών του οποίου φωτίζει όλη την ευρύτερη περιοχή, με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών ζωής, του δεινοπαθόντος και πενομένου αγροτικού κόσμου. Υπήρξε εκ των πρωτοπόρων που ενστερνίστηκε τα ιδανικά του συνεργατισμού, γι' αυτό αμέσως εντάχθηκε σε αυτό, το οποίο υπηρέτησε αδιάκοπα μέχρι πέρατος του βίου του. Αποτέλεσμα του αναφερόμενου αυτού κινήματος υπήρξε σε τοπικό επίπεδο η ίδρυση του ιστορικού παραγωγικού Συνεταιρισμού «Η ΔΗΜΗΤΡΑ», ο οποίος προϊόντος του χρόνου, ανεδείχθη εκ των πρώτων πλέον συγκροτημένων και λειτουργούντων συνεταιριστικών οργανώσεων της χώρας.

“ Αξιον μνείας είναι ότι σε κάποια εποχή συνέπεσε να κατέχει συγχρόνως το αξίωμα του Προέδρου Κοινότητας, Συνεταιρισμού και Ενώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Αλμυρού, με αποτέλεσμα ορισμένοι φίλοι και γνωστοί να τον αποκαλούν “Παμπρόεδρο”. ”

Η σύσταση και αδιάκοπη λειτουργία και δράση αυτής της μονάδος κατέστη το στέρεο θεμέλιο, στο οποίο στηρίχθηκε και προστατεύτηκε ο μόχθος και ο ιδρώτας του αγχιαλίτη παραγωγού, που μέχρι τότε ήτο θύμα αιματηρής εκμεταλλεύσεως από τρωκτικά του εμπορίου, προς δε ο Συνεταιρισμός ανεδείχθη το κέντρο της οικονομικής και πολιτιστικής ανάκαμψης μίας κατά τεκμήριον πολυκαλλιεργούμενης αγροτικής περιοχής.

Στην σύσταση της «ΔΗΜΗΤΡΑΣ» η σύμπραξη του Θεόδωρου Αγγελίδη υπήρξε καθοριστική και αναμφισβήτητη. Η πολύτιμη αυτή συμβολή του θα μπορούσε να διεκδικήσει μεγάλη μερίδα του δημοσίου επαίνου, που δικαιούται η Αγχιάλος για το λαμπρό αυτό δημιούργημα της χώρας, χωρίς βέβαια να παροράται και να υποβαθμίζεται η επίσης πολύτιμη συνεισφορά και των άλλων συνιδρυτικών-συνεταιριστικών στελεχών. Η κοινωνική του αυτή προσφορά λαμβάνει ιδιαίτερη σημασία διότι κατάφερε, μακράν παντός παρακμιακού πλέγματος, να εμψυχήσει στους συμπατριώτες του την πεποίθηση ότι μόνον διά της συνεργασίας, ενόπτος και συλλογικής προσπάθειας επιτυγχάνεται η αντιμετώπιση των ποικιλώνυμων εμποδίων ώστε να συσπειρωθούν πέριξ του Συνεταιρισμού.

Στις διάφορες συναναστροφές ρουτίνας αλλά και στις επίσημες συνελεύσεις η παρουσία του ήτο δεσπόζουσα, ο λόγος του πάντα λιτός και δωρικός. Σε πολλές συγκεντρώσεις γινόταν στόχος έντονων

φραστικών και προκλητικών επικρίσεων, ποτέ όμως δεν έχανε την ψυχραιμία του και την ιώβεια υπομονή του. Ετοιμόλογος και θυμόσοφος όπως ήτο, τους άφηνε να ξοδεύουν όλα τα εσώψυκά τους και τότε με τη επιχειρηματολογία και το πηγαίο του χιούμορ του - ενίοτε και με δόσιν αυτοσαρκασμού - τους απόπλιζε πλήρως με αποτέλεσμα να αναδιπλωθούν για όσα αβάσιμα και έωλα του είχαν καταλογίσει.

Ασχολούμενος επί μία σχεδόν 50ετία με τα κοινά και ιδιαίτερα με την ιδιότητα του προέδρου του Συνεταιρισμού και μετά της Κοινότητας συγχρόνως, συνέβαλε τα μέγιστα για την πρόοδο και την ευημερία της Νέας Αγχιάλου. Διετέλεσε-μακράν παντός άλλου-ο Πρόεδρος με μακροβιότερη θητεία τόσο στο Συνεταιρισμό όσο και στην Κοινότητα. Άξιον μνείας είναι ότι σε κάποια εποχή συνέπεσε να κατέχει συγχρόνως το αξίωμα του Προέδρου Κοινότητας, Συνεταιρισμού και Ενώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Αλμυρού, με αποτέλεσμα ορισμένοι φίλοι και γνωστοί να τον αποκαλούν “Παμπρόεδρο”.

Πρόεδρος του Συνεταιρισμού διετέλεσε για πολλά χρόνια και κατά την προπολεμική αλλά και κατά τη μεταπολεμική περίοδο και ενίοτε σε εποχές που η ελάχιστη δράση απαιτούσε αυταπάρνηση και εμπειρίει τον ηρωισμό του προσωπικού κινδύνου. Πρόεδρος της Κοινότητας εξελέγη μετά τον πόλεμο, υπηρετήσας το αξίωμα αυτό επί μίαν περίπου 20ετίαν, οπότε και καθηρέθη από την Χούντα του 1967 και φευ “για λόγους Δημοσίας τάξεως και συμφέροντος...”.

Επί ημερών της πολυετούς και διττής προεδρικής του θητείας εγένοντο πολλά κομβικά βήματα πρόοδου και ευημερίας στα θεμέλια της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλά και συνεταιριστικής δραστηριότητας, παρά τα μεσολαβήσαντα δυσμενή και δραματικά γεγονότα (κατοχή, ολική πυροπάθεια Ν. Αγχιάλου από τους Ιταλούς, εμφύλιος, σεισμοί, φυλλοξήρα κ.λπ.), που έδρασαν σαν ανασχετικός παράγων της αναπτυξιακής πορείας του τόπου, μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται:

Ο διοικητικός και διαχειριστικός εκσυγχρονισμός του Συνεταιρισμού. Ο εφοδιασμός του με όλα τα σύγχρονα τεχνολογικά εργαλεία παραγωγής, επεξεργασίας, αξιοποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων, η απόκτηση ιδιόκτητων γραφείων, αποθηκών, μηχανοστασίων και άλλων λειτουργικών εγκαταστάσεων, η αναβάθμιση των παρεχομένων υπ' αυτού υπηρεσιών με αποτέλεσμα την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των παραγόμενων τοπικών προϊόντων.

Η εξαγορά υπό του Συνεταιρισμού το έτος 1928 του ελαιοκλήματος της Μεγάλης Βελανιδιάς εκτάσεως 8.000 στρεμμάτων περίπου και η περαιτέρω διανομή στους κληρούχους συνεταιίρους, με συνέπεια την ενίσχυση του εισοδήματός των.

Λόγω της καταστροφικής φυλλοξήρας των αμπέλων δημιουργήθηκε φυτώριο παραγωγής ερρίζων μοσχευμάτων-κλημάτων σε κτήμα εκτάσεων 80 στρεμμάτων με αποτέλεσμα την ολική αναμείλωση 4.000 περίπου στρεμμάτων, αφού η κατά παράδοση εκ παλαιάς Αγχιάλου αμπελοκαλλιέργεια ήταν η πλέον προσοδοφόρος και προσφιλής ασχολία των Αγχιαλιτών.

Η ίδρυση του παλαιού ελαιουργείου στη θέση “Δώδεκα” και παραδοσιακού μικρού κυλινδρόμυλου σε οικόπεδα του Συνεταιρισμού.

Σε όλη τη διαδρομή υπήρξε δραστήριος και ταυτισμένος με την πορεία και την ιστορία της ιδιαίτερης πατρίδος του. Ο μειλίχιος και καλοκάγαθος χαρακτήρας του, μαζί με την απροσμέτρη φιλεργία και τιμιότητά του συνεδύαζαν μίαν ακατάβλητον ζωτικότητα την οποίαν επένδυσε δια το καλόν του τόπου. Ηνάλωσε ολόκληρον την ζωήν του εις τα κοινά και αγωνίστηκε γι' αυτά με πάθος. Χαρακτηριστικόν ότι διετέλεσεν επί μίαν περίπου 20ετία πρόεδρος της Κοινότητας αλλά και του Συνεταιρισμού, του οποίου υπήρξε ιδρυτικόν μέλος. Αν και κύλησαν αρκετά χρόνια από τον θάνατό του (1968) και ο ωκεανός της λήθης αδήριτος, εν τούτοις στη συνείδηση όλων των επιζώντων Αγχιαλιτών παραμένει χαραγμένη η ήρεμη και αποφασιστική φυσιογνωμία του, όπως και ανεξίτηλα τα σημάδια του μεγάλου έργου, τα οποία φωτίζουν και περικοσμούν τον τόπο. Τούτου ένεκεν καταθέτω λίγα λόγια ψυχής σαν άνθη στη μνήμη του ως εμπόδιο στον αναλλοίωτο νόμο της φθοράς και της λησμοσύνης.

Εγεννήθη στην Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας το 1890, όπου έζησε τα παιδικά κι εφηβικά του χρόνια. Είδε με τα μάτια του το ολοκαύτωμα της γενετήρας του από τους κομιτατζήδες Βούλγαρους. Τον Ιούλιο του 1906 γεύτηκε σε όλο το βάθος την τραγωδία της προσφυγιάς και του δυσβάστακτου και βασανιστικού αγώνα των Αγχιαλιτών να ριζώσουν και να ζήσουν στη σημερινή Νέα Αγχιάλο. Δεν στάθηκε όμως απλός στοχαστής στα καπνισμένα ερείπια ούτε και άβουλος μοιρολάτρης στην ανέχεια της προσφυγιάς, γιατί είχε πάντα έμβλημα και στόχο τη δημιουργία, την ακλόνητη πίστη στο Θεό, αλλά και την ανυπόκριτη αγάπη στον σκληρά δοκιμαζόμενο συνάνθρωπό του.

Άσειστος στύλος υπομονής, επιμονής και αντοχής. Ανυποχώρητος σε κάθε εμπόδιο και απότοπος σε κάθε δυσκολία, με το ανεξάντλητο «πιστεύω» μιας καλύτερης ζωής, βγαλμένο απ' την πρόοδο και τη δημιουργία, δεν στερήσε μόνο το θεμέλιο της νέας του πατρίδος, αλλά την ανέδειξε και σε εκλεκτό πόλο έλξης πολλών για το ανθρωπογενές και φυσικό της κάλλος, μεταβάλλοντας τη συμφορά του ξεσπιτωμού σε δύναμη για το αγκάλισμα της νέας πατρίδας, καμάρι αληθινό και της επαρχίας της θεσσαλικής γης. Υπήρξε ήρωας της τιμιότητας, της αρετής και τη φιλαδελφίας, ιδανικά που εκράτησε μέχρι το τέλος της ζωής του. Θεοσεβής κατά πάντα και φιλόανθρωπος όπως ήτο, βοηθούσε και συμπονούσε όσο μπορούσε περισσότερο, μη φειδόμενος και του υστερήματός του. Ακούραστος επισκεπτόταν τακτικά διάφορες κοινωνικές δομές όπως νοσοκομεία, δικαστήρια, φυλακές, ιδρύματα, τράπεζες κ.λπ., συνδράμοντας πθικά και υλικά τους αναγκασμένους συμπολίτες του.

Οι θύραθεν γραμματικές του γνώσεις ήταν σχεδόν ελάχιστες. Τις στοιχειώδεις εκείνες που διδάχθηκε ως μαθητής του Ελληνικού Δημοτικού Σχολείου της Παλαιάς Αγχιάλου, πληθωρικά καλλιέργησε με τη φιλομάθειά του όσο μπορούσε. Την ανεπάρκεια αυτή της εκπαίδευσης αναπλήρωνε με τα διοικητικά

ΠΕΡΙ ... Γαϊδάρων και Γαϊδουριών

Λογογράφημα του Στέλιου-Περικλή Λασκαράκη

Είναι σαφές, αφού το ίδιο το θέμα, μας ...γκαρίζει, ότι θα ασχοληθούμε με το γνωστό μας και τις περισσότερες φορές, συμπαθές τετράποδο, τον... «γάιδαρο» ή... «γάδαρο» ή «γαϊδούρι» ή «όνο» ή «γουμάρι».

Λέω, τις περισσότερες φορές, γιατί ο Έλληνας, κάνοντας «κατά κόρον», άλλοτε χρήση και άλλοτε κατάχρηση του ονόματος και των συμπεριφορών - του κατά τα άλλα συμπαθούς τετράποδου- δημιούργησε διάφορα «γαϊδουροπαράγωγα», για να τονίσει, με τα μελανότερα χρώματα, συνήθως άθλιες συμπεριφορές συνανθρώπων του.

Ας αρχίσουμε λοιπόν την προσέγγιση στο θέμα μας, με την... «γαϊδουρινή» υπομονή και επιμονή, του «γαϊδάρου», λέγοντας ότι το όνομα το έδωσαν οι Άραβες με το «gaïdar», που σημαίνει την σκληρότητα, που ασκούσαν οι άνθρωποι στο ζώο αυτό, και την υπομονή που έδειχνε το ζώο αυτό στην σκληρότητα αυτή.

Αργότερα οι Έλληνες από «όνο» που ονόμαζαν, τον γαίδαρο, τον μετονόμασαν σε «γαϊδαρο», από το «αεί + δέρεσθαι», δηλαδή αυτόν που πάντα... δέρνουν.

Οι «Γαϊδουροπαραφράσεις» είναι πολλές και ας θυμηθούμε μερικές επιτυχημένες:

«Αυτός σκάει γαίδαρο», λέγεται για αυτόν που είναι τόσο ισχυρογνώμων και ξεροκέφαλος, ώστε και εάν ακόμα εξαντλήσεις κάθε περιθώριο υπομονής σου, δεν θα πετύχεις τίποτα αφού η εμμονή και η επιμονή του, είναι μεγαλύτερες ακόμη και του γαϊδαρού.

«Είπε ο γαίδαρος τον πετεινό κεφάλι». Λέγεται για κάποιον που κατηγορεί άλλον για ελαττώματα που ο ίδιος έχει και μάλιστα σε μεγαλύτερο

βαθμό.

«Αν δεν κλωτσήσει ο γαίδαρος δεν τον ξεφορτώνουν». Λέγεται για εκείνον που όταν αδικείται δεν αντιδρά, αλλά πρέπει να αντιδράσει για την αδικία που υφίσταται, ώστε... κάτι να επιτύχει.

«Τον χάριζαν γαίδαρο και αυτός τον κοίταζε τα δόντια». Λέγεται για αυτόν που τον χάριζον κάτι και αυτός μεψιμοιρεί για τη δωρεά.

«Πετάει ο γαίδαρος – πετάει». Λέγεται για αυτόν που αναγκάζεται να υποχωρεί σε παράλογες απόψεις άλλου.

«Κάλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε». Λέγεται για αυτόν που επιλέγει το ελάχιστο προκειμένου να αποφύγει το χειρότερο.

«Έδεσε τον γαίδαρό του». Λέγεται για αυτόν που εξασφάλισε κάποια σιγουριά στη ζωή του.

«Δεν ντρέπεσαι ρε γαίδαρε». Λέγεται για αυτόν που είναι φανερά αγενής, αδιάντροπος.

«Όποιος δεν μπορεί να δείρει τον γαίδαρο δέρνει το σαμάρι του». Λέγεται για αυτόν που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον ισχυρότερό του και τα βάζει με αυτόν που δεν έχει τη δύναμη να αντιδράσει.

«Ο γαίδαρος είναι γαίδαρος και ας είναι χρυσή του η σέλα». Λέγεται για αυτόν που από τη φύση του είναι κυδαίος και επομένως δεν εξευμενίζεται με την οποιαδήποτε εξωτερική του εμφάνιση.

«Δυο γαϊδαροί μάλωναν σε ξένη αχυρώνα». Λέγεται για αυτούς που φιλονικούν για πράγματα που δεν τους ανήκουν.

«Είναι γαίδαρος με περικεφαλαία» ή **«Είναι γαίδαρος ξεσαμάρωτος»**. Λέγεται για τον υπερβολικά ανάγωγο, αναιδή, αναισθητό.

«Ήταν μεγάλη γαϊδουριά του, το να πάρει τόσο μεγάλο δώρο και να μην πει ούτε ένα

ευχαριστώ». Λέγεται για αυτόν που είναι αγενής, αφιλότιμος.

«Κατά φωνή και ο γαίδαρος». Λέγεται για κάποιον που είναι απών στη συζήτηση και εμφανίζεται την συγκεκριμένη στιγμή της ομιλίας.

Βέβαια δεν πρέπει να αφήσουμε «απ' έξω», ένα πλήθος από άλλα επιτυχημένα... γαϊδαροπαρατσούκλια και παρομοιώσεις, όπως:

Τον «γαϊδουρόβηχα». Δυνατός, ξερός και βασανιστικός βήχας.

Τη «γαϊδουροφωνάρα». Δυνατή και άγρια φωνή ή... αγριοφωνάρα.

Το «γαϊδουροκαλόκαιρο». Καιρός με λιακάδα μέσα σε μη καλοκαιρινή εποχή.

Το «γαϊδουράγκαθο». Καλοκαιρινό μωβ άνθος με αγκάθια που τα προτιμά... ο γαίδαρος.

Την «μακρουλή γαϊδούρα». Ομαδικό παιχνίδι, που μερικοί πηδούσαν μία σειρά σκυμμένων ο ένας δίπλα στον άλλο και έπρεπε να πηδήξουν από πάνω τους, χωρίς να πέσουν.

Τον «γαϊδουρογαίδαρο». Τον κάτι πάρα πάνω από υπερβολικά αγενή και ανάγωγο άνθρωπο.

Το «γαϊδουρόγαλα». Το γάλα της γαϊδούρας που τον έδιναν στα μικρά παιδιά για... τον βήχα.

Εδώ κάπου θα πρέπει να σταματήσουμε, γιατί δεν θέλω να μας υπενθυμίσουν μια άλλη αρκετά επιτυχημένη «γαϊδουροταύτιση», που είναι:

«Γαίδαρος αμολπητός κύρης και νοικοκύρης», που το λέμε για ένα αναιδές πρόσωπο που κάνει κατάχρηση της παρεχόμενης ελευθερίας, υπερβαίνοντας έτσι τα όρια της ανοχής των υπολοίπων, εν προκειμένω δε του χώρου της Εφημερίδας που μας φιλοξενεί.

συνέχεια από τη σελ. 15

Η κατασκευή εκτεταμένου δικτύου μικρών και μεγάλων αντιπλημμυρικών έργων ως και των αποστραγγιστικών χανδάκων για την αποξήρανση και εκμετάλλευση της ελώδους περιοχής «Βάλτος», ως επίσης και η διάνοιξη πολλών χιλιομέτρων αγροτικών οδών για εύκολη πρόσβαση στα κτήματα και ασφαλή μεταφορά των παραγόμενων προϊόντων.

Η ολοκλήρωση του δικτύου αστικού φωτισμού καθώς και υδροδότησης και ηλεκτροδότησης όλων των οικιών και εμπορικών καταστημάτων.

Με την απαλλοτρίωση των αγροκτημάτων "Κράγκο" και "Μάραθος" αποκτούν γη οι ακτήμονες καλλιεργητές και στεγάζονται οι σεισημοπαθείς και πυρόπληκτοι της Ν. Αγκιάλου. Η κατασκευή του έργου "Μικρό Λιμανάκι" – αγλάισμα της Νέας Αγκιάλου μαζί με την υπόλοιπη ακτογραμμή αλλά και το αγκυροβόλιο πολλών αλιευτικών και σκαφών αναψυχής.

Εκείνο που έχει σπουδαία κομβική σημασία είναι η ίδρυση του παλαιού Οινοποιείου δυναμικότητας αρχικώς 600 τόνων και μετέπειτα 6.000 τόνων, το οποίο απορροφούσε και εξασφάλιζε την παραγωγή και εν συνεχεία οινοποίηση και εμπορία του οίνου των αμπελοκαλλιεργητών. Αμέσως μετά εγένετο η εγκατάσταση και λειτουργία εμφιαλωτηρίου δυνα-

Θεόδωρος Αγγελίδης

μικότητας 2.000 φιαλών ωριαίως, απαραίτητου για τη σύγχρονη τυποποίηση του οίνου, γεγονός που προσέδωσε στο προϊόν προστιθέμενη αξία αλλά και ανταγωνιστικότητα μεταξύ ομοειδών προϊόντων.

Με την αύξηση και ανάπτυξη σταφυλοπαραγωγής στην περιοχή και την ακτινοβολία της Νέας Αγκιάλου ως σημαντικού οινοποιητικού κέντρου ήλθε και η κοινοτική πρωτοβουλία για τη διοργάνωση της γιορτής κρασιού. Η πρώτη γιορτή τριήμερης διάρκειας έλαβε χώρα το 1960 στην κεντρική πλατεία, προεδρεύοντας του Θ. Αγγελίδη παρουσία 3.000 ατόμων τουλάχιστον. Η επιτυχία της πρώτης γιορτής έγινε αφορμή για την καθιέρωσή της ως θεσμού-θα έλεγα- για τα επόμενα χρόνια σε μόνιμη βάση ως λαμπρού πλέον πολιτιστικού γεγονότος αλλά και προβολής του αγχιαλίτικου κρασιού και συνεχίζεται αδιαλείπτως μέχρι σήμερα με την ίδια επιτυχία.

Η ίδρυση της μεγάλης πολεμικής αεροπορικής βάσεως (111 Π.Μ.) η ύπαρξη της οποίας προσέθεσε νέα διάσταση και αέρα στην οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου. Αξίζει να τονισθεί emphaticά πως η συμβολή της τότε Κοινοτικής αρχής αλλά και η προσωπική προσπάθεια του Θ. Αγγελίδη στην εγκατάσταση του αεροδρομίου στη συγκεκριμένη περιοχή, υπήρξε επίπονος και καθοριστικός.

Το επιτελεσθέν πολυσχιδές και πολύμορφο έργο επί των ημερών της πολυετούς προεδρίας του Θ. Αγγελίδη δεν υπήρξε βεβαίως έργο ενός ανδρός, του ιστορούμενου. Υπήρξε αποτέλεσμα κοπιώδους προσπάθειας και μόχθου του ίδιου αλλά και των αξιων συνεργατών του, μελών υπό την προεδρία του Κοινοτικών και Διοικητικών Συμβουλίων του Συνεταιρισμού ενίοτε και υπηρεσιακών παραγόντων, ο οποίοι συμμετείχαν και συνέδραμαν αποφασιστικά

στην επιτυχία της κοινής αυτής προσπάθειας.

Αξίζει να τονισθεί και η καθοριστική και δυναμική συμμετοχή και συμπάρασταση όλων των προοδευτικών κατοίκων της Ν. Αγκιάλου για την πραγμάτωση του θετικού αυτού αποτελέσματος, τους οποίους ο Θ. Αγγελίδης με το παράδειγμά του, την εμπυκωτική του δύναμη και ακτινοβολία της προσωπικότητάς του κατόρθωνε δια της πειθούς να κατευθύνει τον κοινόν αγώνα για ένα ευτυχέστερο μέλλον. Ταυτόχρονα όμως από τους κατοίκους αυτούς ανελάμβανε δύναμη και ιδέες όπως και την εμπιστοσύνη τους, οι οποίοι τον τιμούσαν δια της ψήφου των, αναγνωρίζοντας τις σπάνιες ικανότητές του για τη διαχείριση των τοπικών πραγμάτων και την καθοδήγηση της προόδου και της ανάπτυξης της Νέας Αγκιάλου.

Ιούλιος 2020

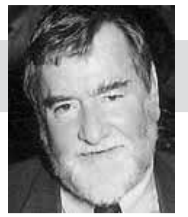
Λ. Αγγελίδης

Σημείωση: Γράφοντας τη συμπυκνωμένη αυτή μονογραφία, θυμήθηκα τον μυθικό Ορφέα χωρίς να αποπειραθώ κατάβαση στον Άδη, διότι με τον ιστορούμενο με συνδέει πρώτος βαθμός συγγένειας και πάντα ελλοχεύει το συναίσθημα να παρασυρθείς, οπότε οι κρίσεις κι εκτιμήσεις σου να χάνουν την αξιοπιστία τους ή πάλιν να τον αδικήσεις εν τη προσπάθειά σου να φανείς συντηρητικός για να μην κατηγορηθείς για μεροληψία.

*Στο μέτρο των δυνατοτήτων μου προσπάθησα να παρακάμψω αυτούς τους σκοπέλους, να κρατήσω τις όποιες ιστορικές, να αποδώσω τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και να συγκεράσω με αντικειμενικότητα την ιστορική πραγματικότητα για το έργο και την πολιτεία του ξεχωριστού αυτού τέκνου της Νέας Αγκιάλου πολλά προσπνεγκότος για το **eu ζην** της.*

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Τα μέτρα

Του Κώστα Μπιρίρη

Μωρέ μπράβο ενδιαφέρον! Παίρνουν μέτρα λέει! Για να βελτιώσουν τη ζωή μας. Να κάνουν το αύριο καλύτερο από το σήμερα. Να οδηγήσουν τα προβλήματα στη λύση. Ή τους πολίτες στη δέση.

Ε, λοιπόν, σε όλη τη ζωή μου, το μόνο πράγμα που θυμάμαι πολύ καλά, είναι η από μέρους της ελληνικής πολιτείας συνεχής αναγγελία νέων μέτρων. Δεν υπήρξε δημόσιος τομέας, δεν υπήρξε πτυχή της έρμης της κοινωνίας μας, που να μην έχει θεσπίσει το ελληνικό κράτος, δηλαδή η κυβέρνηση, κάποια μέτρα. Χωρίς να έχουν προλάβει να παλιώσουν τα προηγούμενα.

Μερικά μάλιστα από τα εκάστοτε νέα μέτρα, νομοθετούνται, επιβάλλονται, ισχύουν και ανακαλούνται, χωρίς να μάθει ο ταλαίπωρος πολίτης ποια ήταν, σε τι αποσκοπούσαν και σε τι τον αφορούσαν.

Όμως για να 'μαστε ειλικρινείς, τα μέτρα έγιναν καλούπια της ζωής μας. Κάτσε και μέτρα πόσους σημαντικούς ρόλους παίζουν στη ζωή μας τα μέτρα. Κάτσε και μέτρα πόσες διαστάσεις παίρνουν στην ελληνική γλώσσα τα μέτρα:

Όταν κάποιος «παίρνει τα μέτρα του», σημαίνει πως παίρνει προφυλάξεις. Όταν ο ράφτης παίρνει μέτρα, σημαίνει πως θα σε ράψει.

Όταν ο εργολάβος παίρνει μέτρα, θα εισπράξει μετρητά.

Όταν η πολιτεία παίρνει μέτρα, θ' αποδειχθούν ημίμετρα.

Όταν η Υπηρεσία παίρνει μέτρα, συνήθως καταλήγουν σε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Όταν το γραφείο τελετών παίρνει μέτρα, σε περιμένουν δύο μέτρα και κάτι. Και πού να τα βρεις; Στους χλοερούς τόπους των μεγάλων πόλεων, τα οικόπεδα είναι φωτιά. Ρώτησα κάποτε σε ένα κοιμητήριο «πόσο πάει το μέτρο» και μόλις πληροφορήθηκα την τιμή, αποφάσισα να αναβάλω το θάνατό μου.

Όταν ο υπουργός των οικονομικών παίρνει μέτρα, θα τεθούν σε ισχύ οι γνωστές παράμετροι.

Οπότε ξέρεις. Όταν εσύ ακούς για μέτρα, πάρε τα μέτρα σου και κρύψε τα μετρητά σου.

Όταν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση παίρνει μέτρα, βρίσκει όλους εκ διαμέτρου αντίθετους. Γιατί οποιαδήποτε μέτρα και να πάρει μια κυβέρνηση, θα είναι κομμένα και ραμμένα στα μέτρα της.

«Μέτρα φίλε μου!» Παγιδέψαμε τη ζωή μας με μέτρα όλων των εμπνεύσεων, των γνωματεύσεων και των μεθοδεύσεων. Από μέτρα λιτότητας, μέχρι κάθε μορφής σκοπιμότητας.

Μέτρα παντού. Και μάθαμε να παραδεχόμαστε το «παν μέτρον άριστον». Τι ωραία εφεύρεση! Παν μέτρον άριστον! Για να επιπλέουν οι μέτριοι και να χειροκροτούνται οι μετριοτίτες.

«Μέτρα» φίλε μου! Μέτρα κύριε! Μας έχουν τρελάνει στα μέτρα! Ο Καβάφης, αντί «γύρω μου έκτισαν τείχη», έπρεπε να πει γύρω μου έκτισαν μέτρα. Καθόσον παίρνονται μέτρα και αφήνονται. Ορθώνονται μέτρα και ακυρώνονται. Διορθώνονται και παραμορφώνονται. Εξαγγέλλονται και καταγγέλλονται. Ατονούν τα μέτρα και δώσ' του μέτρα.

Έκτακτα που παραμένουν, πάγια που βγαίνουν, προσωρινά που δεν ξέρεις αν μπαίνουν, ή αν βγαίνουν και περιοριστικά που μπαινοβγαίνουν. Ούτε εσώρουχα να ήταν. Μέτρα για την κυκλοφορία, την ανεργία, την αισχροκέρδεια, την πάταξη του εγκλήματος. Μάλιστα. Για την πάταξη του εγκλήματος και την προστασία του πολίτη. Αλλά έτσι και καθυστερήσεις το βράδυ να πας σπίτι σου, τάξεις στο θεό να φτάσεις ζωντανός.

Μέτρα για την παιδεία, το περιβάλλον, το νέφος, τη μόλυνση, την υγεία! Μας υποχρεώσατε.

Μέτρα που θα οδηγήσουν στην ποιότητα της ζωής και στην ανόρθωση της οικονομίας! Το μόνο σίγουρο, πως θα οδηγήσουν σε καμιά πανελλήνια απεργία.

Και με τι ύφος, με τι στόμφο και τουπέ σου τα εξαγγέλλουν! Πακέτο, σου λέει. Ένα πακέτο μέτρων για την εξυγίανση της δημόσιας ζωής και τη

βελτίωση της καθημερινότητας. Τ' ακούς εσύ και έτσι και δεν είσαι ψυλλιασμένος, αρχίζεις να κλαις από ευγνωμοσύνη προς την κυβερνητική μέριμνα.

Μέτρα φίλε μου! Παντού και κάθε είδους. Μέτρα παραγωγικά, μέτρα σκληρά και δρακόντεια, μέτρα κάθετα και οριζόντια.

Παγιδέψαμε τη ζωή μας στα μέτρα. Και το χειρότερο, προσαρμοζόμαστε πάντα στα μέτρα των άλλων. Που πάει να πει στα πρότυπα και στις απαιτήσεις των άλλων. Μάλιστα. Το τι σημαίνει μοντέρνο, κόβεται και ράβεται στα μέτρα που θα επινοήσει κάποιος άλλος. Το τι εκλαμβάνεται για τις γυναίκες κορμί συμμετρικό και αισθησιακό, υπολογίζεται με τα μέτρα κάποιας άλλης. Στήθος τόσο, γοφοί τόσο, μέση τόσο, μπούτι τόσο...

Για το τι είναι καλαισθητό, ή κακόγουστο, σεμνό, ή άσεμνο, κάποιος άλλος μας επιβάλλει το μέτρο.

Για το τι είναι ηθικό και νόμιμο, κάποιος άλλος εθέσπισε μέτρα.

Για το τι υγιεινό θα φάμε, κάποιος άλλος υποδεικνύουν μέτρα. Για το τι γενικώς θα φάμε, έστω κι αν δεν είναι τόσο υγιεινό, πάλι κάποιος άλλος βάζουν μέτρα.

Μέχρι και μέτρα εμπιστοσύνης έχουν επινοήσει. Όπου συνήθως παραμένουν τα μέτρα και εξαφανίζεται η εμπιστοσύνη.

Στη χώρα μας, η αποτελεσματικότητα των μέτρων είναι γνωστή και από παλαιότερες δεκαετίες.

Το θυμίζω και μέσα από μια έμμετρη παρατήρησή μου:

τα μέτρα που 'βαλαν εσχάτως –
επί δικαίων και αδικών
θ' αποδειχθούν λίαν προσφάτως –
ένα μηδέν εις το πηλίκον.
Τα μέτρα ήταν αναγκαία –
αλλά δεν κρίνοντ' επαρκή.
Γι' αυτό θα ξαναβάλουν νέα –
για να μας πάρουν το βρακί.

Ανοικτή επιστολή προς τον Ταπίτ Ερ Ντογάν

συνέχεια από τη σελ. 4

μόν και τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Πύργου. « 68

19ov Πίνακας πληροφοριῶν διὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Αγχιάλου καὶ τῶν χωρίων Γερακαριάς καὶ Δαβουτλῆ « 70

20ov Πίνακας πληροφοριῶν διὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Φιλιππουπόλεως. « 72

21ov Πίνακας πληροφοριῶν διὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Στενιμάχου. « 74

22ov Πίνακας πληροφοριῶν διὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ τήν περιουσίαν του τῆς περιφέρειας Βάρνας. « 76

23ov Συνοπτικὸς πίνακας Ἑλλήνων κατοίκων Βάρνας καὶ Περιχώρων. « 78

24ov Οἱ ἀξιώσεις τῆς Βουλγαρίας κατὰ τήν κατανομήν τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας. « 79

25ov Πληθυσμὸς τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας. Ἡ διανομή τῆς Θράκης. « 80

26ov ΣΥΜΒΑΣΙΣ, μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας περὶ Ἀμοιβαίας καὶ Ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν Φυλετικῶν Μειονοτήτων. « 85

Τέλος σᾶς κοινοποιῶ και μια ἀνοικτὴ μου ἐπιστολὴ προς τον κ. Ερ ντογάν για το θλιβερό γεγονός τῆς μεταβολῆς τῆς Ἁγ. Σοφίας σε τζαμί, και σᾶς δίδω το δικαίωμα να την κοινοποιήσετε ὅπου κρίνετε ἐπιβεβλημένο.

Με αφορμὴ το θλιβερό γεγονός τῆς μετατροπῆς τῆς Ἁγίας Σοφίας σε τζαμί, ο βραβευθεὶς τρεῖς φορές ἀπὸ την Ακαδημία Αθηνῶν για το σημαντικό ἔργο του, ιστορικὸς-θεολόγος, εκλεκτὸς φίλος και συνεργάτης τῆς εφημερίδας μας «Νέα Αγχίαλος», κος Πέτρος Γεωργατζῆς ἔστειλε ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ προς τον Ταπίτ Ερ Ντογάν ως ὀφειλε!!

κ.Ερ. Ντογάν,

πρέπει να ξέρεις οτι την ὕβρη ακολουθεῖ η Νέμεση και εἶναι ἀδυσώπητη. Θέλεις να καυχιέσαι ὅτι εἶσαι μεγάλος ἀλλὰ ἀποδεικνύεσαι πολὺ μικρός.

Ὁ Μεγάλος δέν ἰδιοποιεῖται ξένα πράγματα ἀλλὰ δημιουργεῖ δικὰ του που δείχνουν τη δική του μεγαλωσύνη και ἦθος του με τη δημιουργία καὶ ὄχι με την καταστροφή ἢ την ἰδιοποίηση ξένων πραγμάτων. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος π.χ. δέν ἀποκλήθηκε Μεγάλος μόνον για τα στρατιωτικά του κατορθώματα, ἀλλὰ για τὸ ὅτι, ὅπου πήγαινε ΕΚΤΙΖΕ νέες πόλεις. Στην ιστορία ἀναφέρονται περίπου 70 Ἀλεξάνδρειες με πρώτη βεβαία την τῆς Αιγύπτου που ἀκόμη καυχιέται για τον κτήτορα τῆς.

Εσύ αν ἠθέλες να μείνεις στην ιστορία, ως μεγάλος να ἐκτιζες νέο τζαμί ἀνώτερο ἀπὸ την Ἁγ. Σοφία και μπαίνοντας μέσα καυχώμενος να ἔλεγες «Νενίκηκα σε Ιουστινιανέ». Τότε θα σου ἐβγαζα τὸ καπέλο!

Εσύ ὁμως ως λωποδύτης και κλέφτης ἰδιοποιήθηκες ἀλλου τους κόπους και την λαμπρότητα και θέλεις να καυχιέσαι ως μεγάλος. Δυστυχῶς ὄχι μόνον μεγάλος δέν εἶσαι ἀλλὰ ἀποδεικνύεσαι και ἀπολίτιστος. Ἐνα οἰκοδόμημα παγκοσμίου αἰγλης και ἀξίας, ἀναγνωρισμένο ἀπὸ την Ουνέ-

σκο ως παγκόσμια κληρονομιά, δηλ. ως κτήμα ΟΛΗΣ τῆς ἀνθρωπότητας εσύ το αλλοίωσες, γιατί νόμιζες ὅτι έτσι θα ἔπαυε να εἶναι κτήμα ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐκρυψες τα ψηφιδωτὰ του και τις παραστάσεις για να το μετατρέψεις σε τζαμί!

Ειλικρινά λυπούμαι και εσένα και τους συμπατριώτες σου που σε επικροτοῦν. Ἀποδεικνύεται ὅτι δέν ἀνήκετε στον πολιτισμένο κόσμον ἀλλὰ ἀκόμη ὅτι εἴσατε ΓΙΟΥΡΟΥΚΙΑ και ΝΤΟΓΑΝΙΑ (μήπως αὐτὸ υποδηλώνει και το ἐπίθετό σου;).

Δηλ. αγροῖκοι, ἀπολίτιστοι, βέβηλοι, ιερὸσυλοῖ.

Εάν πραγματικά ἦσουν Μεγάλος τότε θα ἔκαμνες μια χειρονομία που θα σε καθιστοῦσε ὄντως ἀξιοσυχαρητηρίων ἀπὸ ΟΛΟ τον κόσμον ἀνεξάρτητα φυλῆς, θρησκείας και πολιτισμοῦ.

Εξηγοῦμαι: Ὁ προκάτοχός σου Μουσταφά Κεμάλ ἀνακήρυξε την Ἁγία Σοφία ὡς Μουσείο. Εσύ εάν ἦσουν ΜΕΓΑΛΟΣ θα προχωρούσες ενα βῆμα πιὸ μπροστὰ καὶ θα ἀπέδιδες την Ἁγία Σοφία στον Χριστιανισμό, στο Οικουμενικὸ Πατριαρχεῖο για να λειτουργεῖ ως Ὁρθόδοξος Ναός, ὅπως ἦταν ἐπὶ 1000 καὶ πλέον χρόνια. Κρίμα σου !!!!

Ἡ μεγαλωσύνη του ἀνθρώπου δέν μετριέται οὔτε με το πόσα ἔχει, οὔτε με το πόσα νόμιμα ἢ παράνομα ἀπέκτησε, ἀλλὰ με το πόσα πρόσφερε στην ἀνθρωπότητα.

Εσύ εἶχες την ευκαιρία ἀλλὰ δέν την ἐκμεταλεύθηκες. Ειλικρινά λυπούμαι για σένα. Ἀποδεικνύεσαι μικρότερος του προκατόχου σου.

Ὅσο για την Ἁγία Σοφία «πάλι με χρόνους με καιρούς (αν μη τι ἄλλο) πάλι μουσεῖο θα γίνεῖ.

Εσύ φευ προς κέντρα λακτίζεις!!!!

Πέτρος Γεωργαντζῆς Ἐάνθη

του Λεάνδρου Σλάβη

Φιλο/μισονεϊσμός

Έγραφε εδώ και χρόνια σε μια εφημερίδα μία πανεπιστημιακός για τον Γρηγόριο Ξενόπουλο: «Φιλονεϊστής και ριζοτόμος ενόσω είναι και ο ίδιος νέος, μισονεϊστής και παραδοσιακός όσο ωριμάζει [...]». Ίσως να είχε χρησιμοποιήσει σκόπιμα τις συγκεκριμένες λέξεις για να περιγράψει την, παράλληλη με την ηλικιακή του πορεία, μετάπτωση της στάσης του από τη μία κατάσταση στην άλλη, γιατί ο Γ. Ξενόπουλος ήταν από τους πρώτους που είχε κάνει χρήση αυτών των πάλαι ποτέ νεολογισμών.

Ας σταθούμε για λίγο στις λέξεις, οι οποίες απουσιάζουν από σχεδόν όλα τα σύγχρονα λεξικά της νέας ελληνικής, ενώ θα έπρεπε να τα κοσμούν αν μη τι άλλο επειδή αναδεικνύουν αφενός μεν την πλαστικότητα της γλώσσας, αφετέρου δε τις δημιουργικές δυνατότητες που παρέχει, τις οποίες εκμεταλλεύτηκαν κάποιοι γλωσσοπλάστες (ή “λεξοκλόποι” και εισαγωγείς αντιδανείων), όταν η κοινωνία μας περνούσε μία ιδιαίτερα παραγωγική πολιτισμικά περίοδο, για να εμπλουτίσουν τη γλώσσα μας και να καλύψουν τα αναπόφευκτα κενά της.

Τι σημαίνει, όμως, “μισονεϊσμός”; Μα ασφαλώς την απέχθεια προς τα ήθη ή τις ενασχολήσεις ή, γενικά, τον τρόπο ζωής των νέων ή και την, εξαιτίας αυτής, απόρριψη των ίδιων των νέων τελικά. Υποκρύπτει μία αμυντική κατά βάση, αυθόρμητη ή μετά από σκέψη, αντίδραση του ατόμου απέναντι σε ό,τι γίνεται αντιληπτό ως ανατρεπτικό στη ζωή τους και εκδηλώνεται με τις ενέργειες ή τις νουθεσίες, με τις οποίες προσπαθούν να την προστατεύσουν από το σοκ του νεωτερισμού αποτρέποντας την επέλευσή του. Και “φιλονεϊσμός”; Μα ακριβώς το αντίθετο: την άκριτη αποδοχή και τον χωρίς επιφυλάξεις εγκωμιασμό αυτών που ενοχλούν τους μισονεϊστές.

Σύμφωνα με την ανεκτίμητη «Συναγωγή Νέων Λέξεων υπό των Λογίων πλασθειών από της Αλώσεως μέχρι των καθ'ημάς χρόνων» του 1900 του Στέφανου Κουμανούδη, αμφότεροι οι όροι εμφανίστηκαν για πρώτη φορά σε γραπτό κείμενο στην εφημερίδα «Ακρόπολις» (12 & 13 Ιουνίου 1890). Πιθανόν, ωστόσο, η προφορική τους χρήση να είχε προηγηθεί κατά τι, όπως έχει συμβεί πλείστες όσες φορές. Η χρήση τους (καθώς και των παραγώγων τους επιθέτων) ήταν συχνή μέχρι και τη δεκαετία του 1930. Έκτοτε υποχώρησε για να κάνει μια δειλή επανεμφάνιση τελευταία.

Ας σημειωθεί ότι οι όροι «μισονεϊσμός/μισονεϊστής» εμφανίζονται και σε πολλές ευρωπαϊκές γλώσσες κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα και συνεχίζουν να είναι σε χρήση ακόμα και σε σύγχρονα κείμενα.

Είναι, όμως, δυνατόν ένα άτομο να μεταπέσει από το ένα άκρο στο άλλο, από τη μία κατάσταση (του φιλονεϊσμού) στην άλλη (του μισονεϊσμού), όπως ο Γ. Ξενόπουλος; Ασφαλώς, αν όχι αναπόφευκτα σε πολλές περιπτώσεις!

Είναι φυσιολογικό ένα άτομο που ξόδεψε τα χρόνια του για να διαμορφώσει έναν τρόπο ζωής συμβατό, όσο του επιτρέπανε οι συνθήκες, με αυτά που έκρινε σωστά ή/και “καλά και συμφέροντα”, να εξανίσταται και να αντιδρά με όποιον τρόπο κρίνει σκόπιμο μόλις συνειδητοποιεί ότι κάτι νεότερο αμφισβητεί ή υπονομεύει την πρωτοκαθεδρία των δικών του επιλογών και εξωθεί στην κατάρρευση της εικόνας της εφικτής τελειότητας που είχε δημιουργήσει με το μυαλό του.

Και δεν χρειάζεται να είναι κάποιος συντηρητικός ή οπισθοδρομικός για να επιχειρήσει να προστατεύσει τον δικό του κόσμο. Ακόμα και ένας επαναστάτης ή ανατροπέας της καθεστηκικής τάξης της μιας στιγμής μπορεί την επόμενη να μεταλλαχθεί σε πολέμιο της παραμικρής εξέλιξης ή και μετεξέλιξης. Ιδιαίτερα αν έχει πιστέψει ότι έχει ανακαλύψει την συντα-

γή της απόλυτης (αυτή τη φορά) και απaráμιλλης τελειότητας.

Γιατί, εύλογα, μόλις ολοκληρωθεί η επαναστατική ανατροπή που είχε ευαγγελισθεί, θεωρεί ως κύριο μέλημά του την προστασία των “επιτευγμάτων” της από κάθε απειλή, τόσο ενός “πισωγυρίσματος” στα παλιά όσο και της ανάπτυξης μιας νέας δυναμικής που θα κάνει το φανταστικό δημιούργημα (το οποίο διαμόρφωσε ή στο οποίο πίστεψε) να φαντάζει παρωχημένο.

Κάτι ήξερε ο Τζωρτζ Όργουελ, ο συγγραφέας των προφητικών βιβλίων «1984» και «Φάρμα των ζώων», όταν έγραφε: «Οι περισσότεροι επαναστάτες είναι εν δυνάμει συντηρητικοί, επειδή φαντάζο-

“Οι περισσότεροι επαναστάτες είναι εν δυνάμει συντηρητικοί, επειδή φαντάζονται πως τα πάντα μπορούν να επανορθωθούν αν αλλάξουμε τη μορφή της κοινωνίας.”

νται πως τα πάντα μπορούν να επανορθωθούν αν αλλάξουμε τη μορφή της κοινωνίας: άπαξ και αυτό επιτευχθεί, όπως τυχαίνει να συμβαίνει κάπου κάπου, δεν βλέπουν καμιά ανάγκη για οποιαδήποτε άλλη αλλαγή.»

Όχι μόνον δεν την βλέπουν, αλλά την υποβλέπουν! Ίδιως αν έχουν διαψευσθεί. Δεν είναι δα και ευκολοχώνευτο να αποδεχθεί κανείς ότι το ιδανικό της ουτοπίας, την οποία πίστευε ως ακροτελεύτια, δεν ήταν και τόσο “ιδανικό”, αλλά προθάλαμος μιας δυστοπίας.

Φυσικά, δεν διατρέχουν όλοι οι άνθρωποι αυτή τη διαδρομή απ'άκρου εις άκρον. Δεν είναι σπάνιο ένα άτομο να “κολλήσει” κάπου στα πρώτα βήματα της πορείας ή να βρεθεί ευθύς εξαρχής κάπου κοντά στο πέρας της.

Υπάρχουν άτομα, εφ'όρου ζωής φιλονεϊστές, που αναζητούν κάτι το ρηξικέλευθο ως τα βαθιά τους γεράματα και το αποδέχονται αсуζητητί αν το παρουσιάσουν άλλοι πιο νέοι από αυτούς (θαυμάζοντας τους τελευταίους για το θάρρος τους ή την επινοητικότητα τους). Αυτά δεν χάνουν την ευκαιρία να εγκωμιάσουν κάθε τι που υιοθετεί μια νεότερη γενιά και να προσαρμοσθούν σε αυτό, ακόμα και αν, ιδίως σε θέματα συρμού, κατανοούν συχνά γραφικά ή και γελοία!

Από την άλλη, υπάρχουν άτομα, μισονεϊστές διαβίου, που, λίγο-πολύ από γεννησιμιού τους, βολεύονται στην καθημερινότητά τους και σε αυτά που βρήκαν έτοιμα ή καθιερωμένα, απεχθάνονται τις αλλαγές και δεν βλέπουν με καλό μάτι αυτούς που απειλούν τη βολή τους με τις ανατροπές που αεργάζονται. Και δίνουν την εντύπωση ενός αναχωρητή, ενός κοινωνικά πρόωρα γερασμένου ατόμου.

Βέβαια, δεν θα πρέπει να παραλείψουμε και μία άλλη κατηγορία από άτομα που δίνουν την εντύπωση ότι αποπνέουν μισονεϊσμό, παρότι, επί της ουσίας, δεν απορρίπτουν ενδόμυχα τις αλλαγές της ζωής της νεότερης γενιάς καθ'εαυτές, αλλά διακατέχονται από φθόνο γιατί αυτές αργήσανε και αυτοί δεν προλαβαίνουν να γευθούν τους καρπούς τους! Αποτελείται από τους “ζηλιαρόγατους”, τους «κρονολήρους» ενός παλιού λαύρου χρονογράφου του μεσοπολέμου, κατά τον οποίο: «Εξακολουθούν δε φανταζόμενοι με την νοσηράν γεροντικήν των φαντασίαν, ότι ο κόσμος εκάλασε και αυτοί έμειναν έξω από το χαλασμό!»

Βάζοντας στην άκρη, ως παράταιρους, τους τελευταίους, θα μπορούσαμε να δώσουμε δίκιο στους μεν ή στους δε; Απόλυτο, δύσκολα. Αυθόρμητα, ίσως να

συμπατασσομάσταν με τους φιλονεϊστές με την πεποίθηση (ή το άλλοθι) πως δεν μπορούμε να πάμε κόντρα στις εξελίξεις. Ή να συμμεριστούμε, ακόμα και με βαριά καρδιά, την προειδοποίηση του Βικτόρ Ουγκό: «Δέστε μια φλέβα και έχετε μια αρρώστια, εμποδίστε ένα ποτάμι και έχετε μια πλημμύρα, βάλτε φραγμό στο μέλλον και έχετε επαναστάσεις.»

Αλλά, καλό θα ήταν να κρατάμε και μία “πισινή”. Γιατί τίποτε δε εγγυάται ότι κάθε τι το καινούργιο είναι εξ ορισμού πρόοδος ή βελτίωση σε σχέση με το παλιό. Ακόμα και αν ο φορέας του, η νεότερη γενιά, έχει στείλει μήνυμα στις προηγούμενες, «άμες δε γ'εσόμεθα πολλώ κάρρονες», όπως κάποτε έλεγαν στους πατεράδες τους λικνιζόμενοι οι νέοι της αρχαίας Σπάρτης.

Και δεν υπάρχει λόγος να επικροτεί κανείς κάθε χούι των νέων για να μην κατηγορηθεί ως μισονεϊστής.

Γιατί, δηλαδή, θα πρέπει κάποιος να μην αποδοκιμάζει τα γκράφφτι σε μνημειακά κτήρια για παράδειγμα επειδή είναι έργα ομάδων νεαρών; Ή να θαυμάζει τα νεανικά κορμιά που δεν επιδεικνύουν προς τα έξω ίχνος ανθρώπινου δέρματος χωρίς τις μαυρίλες ενός τατουάζ, επειδή μας τό'φερε ένας συρμός, ακόμα και αν τα βρίσκουμε αντιαισθητικά; Ή να ευχαρισιέται με τις μυρωδιές που διαχέουν οι ναργιλέδες που καπνίζουν ακόμα και νεαροί συμπατριώτες μας που τους παρέσυραν οι συνθήκες μεταναστών και προσφύγων;

Με αυτή τη λογική θα έπρεπε να κακολογούμε και καθετί προϋπάρχον, όπως για παράδειγμα την ελληνική νεοκλασική αρχιτεκτονική, την οποία, ειρήσθω εν παρόδω, θαυμάζουμε, επειδή την έφεραν (με τόση επιτυχία) στον τόπο κάποιοι ξένοι και οι σύγχρονοί τους παππούδες των παππούδων μας!

Αν πάμε τώρα στο άλλο άκρο, γιατί θα πρέπει κάποιος να βρίσκει φυσιολογικό για παράδειγμα να φοράνε οι γυναίκες τσεμπέρι επειδή το φορούσαν οι γιαγιάδες ορισμένων; Ή να εξιδανικεύει τη ζωή στις κοινόχρηστες αυλές παλιών κατοικιών (όπου το κουτσομπολιό πήγαινε σύννεφο); Ή να στεναχωριέται που ένας νέος δεν ακολουθεί με το στανιό τη δουλειά του πατέρα κι ας μην είναι φτιαγμένος για αυτό;

Όποτε τι μένει σε όσους από εμάς που, ανεξάρτητα από την ηλικία μας, αντιμετωπίζουμε καλοπροαίρετα ό,τι βρήκαμε έτοιμο, ό,τι δημιουργήσαμε και ό,τι μας προκύπτει στο διάβα της ζωής μας και προτιμάμε να κρίνουμε πριν επιλέξουμε για το καθετί το “υπέρ” ή το “κατά”;

Μα να στεκόμαστε κριτικά ανάμεσα στους “φιλο-” και στους “μισο-”νεϊστές, χωρίς προκαταλήψεις. Να προσεγγίζουμε τους μεν ή τους δε μετά από σκέψη και όχι “οπαδικά”. Να ταυτιζόμαστε με το κεντρικό πρόσωπο της ακόλουθης μικρής ιστορίας του Φραντς Κάφκα: «Έχει δύο αντιπάλους: Ο πρώτος τον πιέζει από πίσω, από την αρχή. Ο δεύτερος του εμποδίζει το δρόμο προς τα μπροστά. Παλεύει και με τους δύο.

Στην πραγματικότητα ο πρώτος τον υποστηρίζει στον αγώνα με τον δεύτερο, γιατί αυτός θέλει να τον σπρώξει κατά μπροστά και το ίδιο τον υποστηρίζει ο δεύτερος στον αγώνα με τον πρώτο: γιατί αυτός τον τραβάει προς τα πίσω. Αυτό όμως γίνεται μόνο θεωρητικά.

Γιατί δεν υπάρχουν μόνο οι δύο αντίπαλοι, αλλά και αυτός ο ίδιος, και ποιος γνωρίζει στην πραγματικότητα τις προθέσεις του; Πάντως όνειρό του είναι, κάποτε σε μια αφύλακτη στιγμή – γι'αυτό πρέπει εξάλλου να είναι νύχτα, τόσο σκοτεινή όσο ποτέ καμιά άλλη – να πηδήξει έξω από την αγωνιστική γραμμή και με την αγωνιστική του εμπειρία να ανυψωθεί σε δικαστή για τους δύο μεταξύ τους αγωνιζόμενους αντιπάλους του.»

Και έτσι να αισθανόμαστε ελεύθεροι, χωρίς παρωπίδες και καταναγκασμούς, να κάνουμε τις επιλογές που μας ταιριάζουν.

Ευτυχισμένες στιγμές...

Στις 23 Αυγούστου γιόρτασε τα γενέθλια του ο Γιώργος Διονύσιου. Αισίως μπήκε στα 94. Εννενήντα τρία χρόνια προσφοράς στον πολιτισμό και στον τόπο. Το ευχόμαστε να ζήσει σαν τα ψηλά βουνά με υγεία και ευτυχία, με τη σύντροφό του Ελένη Κολοκοτρώνη και να συνεχίσει να προσφέρει με τον ίδιο ζήλο στον τόπο μας.

Αυτοί που φεύγουν

Λάμπρος Κολώνης του Κωνσταντίνου 1932-2020

Γεννήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 1932 και έφυγε από τη ζωή στις 18 Αυγούστου 2020, ο πρώην αντιπρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας επί προεδρίας Θανάση Κηλμπασάνη.

Ο εκλειπών υπηρέτησε στο στρατό, στο Σώμα Υλικού Πολέμου και αποστρατεύθηκε μετά 35 έτη ευδόκιμης θητείας με τον βαθμό του αντισυνταγματάρχη. Ακολούθως εργάστηκε ως πυροτεχνουργός στην ΠΥΡΚΑΛ για πέντε χρόνια. Ευτύχησε να δει παιδιά και εγγόνια.

Όσοι τον γνωρίσαμε, θα τον θυμόμαστε με τις καλύτερες αναμνήσεις.

Αιωνία του η μνήμη.

Ο Σύλλογος μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στους οικείους του.

«Το Παραδοσιακό» ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

Μία βιοτεχνία ζυμαρικών αναπτύσσεται αργά αλλά σταθερά χρόνια τώρα στη Νέα Αγχίαλο. Τα εκλεκτά προϊόντα της βρίσκονται σ' όλες τις μεγάλες αλυσίδες super market στην Ελληνική επικράτεια. Τα προϊόντα υπάρχουν με την φήμη της βιοτεχνίας είτε ως φασόν για λογαριασμό των αλυσίδων όπως στο παρακάτω πίνακα. Με σταθερά βήματα προχώρησε στις αγορές της Ευρώπης και της Αμερικής. Χρέος μας είναι όλοι, ως συμπατριώτες, να στηρίξουμε τα προϊόντα του προσπαθώντας να τα ανακαλύψουμε στα ράφια των super market, αφού πρόκειται για εκλεκτά προϊόντα. Στον συμπατριώτη μας Ευθύμη Πανάγου, ευχόμαστε τα εκλεκτά του προϊόντα σύντομα να κατακλύσουν τις ξένες αγορές.

ΚΑΛΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ!!

Θα τα ανακαλύψετε από τις όμορφες συσκευασίες!!!!

Τα προϊόντα τους υπάρχουν στις αλυσίδες καταστημάτων:
ΑΒ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ (ΧΥΛ. ΑΠΟ ΤΟ ΠΗΛΙΟ)
ΚΡΗΤΙΚΟΣ (ΜΕ ΣΥΝΤΑΓΗ ΠΗΛΙΟΥ)
LIDL (ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΠΑΝΑΓΟΥ ΒΑΣ. ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ)
ΓΑΛΑΞΙΑΣ (ΠΑΡ. ΖΥΜΑΡΙΚΑ ΓΑΛΑΞΙΑ)

ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΛΑΖΑΝΙ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΤΡΙΚΟΛΟΡΕ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΜΕ ΝΤΟΜΑΤΑ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΣΠΑΝΑΚΙ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΠΙΠΕΡΙΑ ΦΛΩΡΙΝΗΣ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΠΑΤΖΑΡΙ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΣΚΟΡΔΟ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΚΟΦΤΗ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΤΡΙΚΟΛΟΡΕ

ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΠΑΠΑΡΔΕΛΑ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΚΑΤΣΑΡΟΜΙ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΤΑΛΙΑΤΕΛΑ (ΦΩΛΙΕΣ)
ΤΡΑΧΑΝΑ ΞΙΝΟ
ΤΡΑΧΑΝΑ ΓΛΥΚΟ ΣΙΜ/ΝΙΟ
ΤΡΑΧΑΝΑ ΓΛΥΚΟ ΣΤΑΡΕΝΙΟ
ΤΡΑΧΑΝΑ ΞΙΝΟ ΟΛΙΚΗΣ ΑΛΕΣΗΣ
ΤΡΑΧΑΝΑ ΝΗΣΤΙΣΙΜΟ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ
ΚΡΙΘΑΡΑΚΙ
ΚΡΙΘΑΡΑΚΙ ΜΕ ΠΙΠΕΡΙΑ ΦΛΩΡΙΝΗΣ
ΚΟΦΤΟ ΜΑΚΑΡΟΝΑΚΙ
ΚΟΧΥΛΑΚΙ
ΒΙΔΑ
ΒΙΔΑ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΤΡΙΚΟΛΟΡΕ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΟΛΙΚΗΣ ΑΛΕΣΗΣ
ΧΥΛΟΠΙΤΑ ΜΕ ΜΕΛΑΝΙ ΣΟΥΠΙΑΣ
ΚΟΥΣΚΟΥΣΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ

Η αγχιαλίτικη παράδοση καλλιέργειας του αμπελιού από την Αγχίαλο Ανατολικής Ρωμυλίας στη Νέα Αγχίαλο Μαγνησίας: ο Οινοποιητικός Αγροτικός Συνεταιρισμός «Η ΔΗΜΗΤΡΑ», στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Την εγγραφή 16 νέων στοιχείων άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας, με απόφαση της υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνας

Μενδώνη, ανακοίνωσε το ΥΠΠΟΑ.

Μεταξύ αυτών, εγγράφηκε στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς για το 2020:

Η αγχιαλίτικη παράδοση καλλιέργειας του αμπελιού από την Αγχίαλο ανατολικής Ρωμυλίας στη Νέα Αγχίαλο Μαγνησίας: ο Οινοποιητικός Αγροτικός Συνεταιρισμός «Η ΔΗΜΗΤΡΑ».

Η αγχιαλίτικη παράδοση στην καλλιέργεια του αμπελιού στη Νέα Αγχίαλο είναι συνυφασμένη με την ιστορία της Νέας Αγχιάλου Μαγνησίας. Οι Αγχιαλίτες, μετά την καταστροφή της Παλαιάς Αγχιάλου (Ανατολική Ρωμυλία) το 1906, ίδρυσαν το 1907 τη Νέα Αγχίαλο στη Μαγνησία. Μαζί τους, εκτός από τον πολιτισμό και τις γνώσεις για την αμπελοκαλλιέργεια, έφεραν και τις πραγματικές τους ρίζες, τα κλήματα των αμπελιών τους. Δέκα χρόνια αργότερα, συνειδητοποιήσαν ότι οι δυσκολίες στη νέα τους πατρίδα, οι αρρώστιες και η φτώχεια θα αντιμετώπιζονταν μόνο με συνεργασία. Το 1918 οι πρόσφυγες της Νέας Αγχιάλου ιδρύουν τον Συνεταιρισμό με την αρχική επωνυμία «Αγροτική Λαϊκή Τράπεζα Νέας Αγχιάλου "Η ΔΗΜΗΤΡΑ"», συνεχίζοντας μια μακροχρόνια αμπελουργική παράδοση με τον ιδιαίτερο τρόπο καλλιέργειας του αγχιαλίτικου αμπελιού.

Μηράβο στον Συνεταιρισμό για τις ενέργειές του, έγκρισης του αντίστοιχου φακέλου!!!

Ένας Συνεταιρισμός πρότυπο!!!

Η καλύτερη χρονιά για στα 94 χρόνια λειτουργίας του Αγροτικού Συνεταιρισμού Βόλου - ΕΒΟΛ.

Την καλύτερη επιχειρηματική εικόνα στα 94 χρόνια λειτουργίας του Αγροτικού Συνεταιρισμού Βόλου, κατέγραψε το 2019 η ΕΒΟΛ, με βάση τα στοιχεία του ισολογισμού που ενέκρινε πριν από λίγες μέρες η γενική συνέλευση των μελών της. Με τζίρο πάνω από 18 εκατ. ευρώ, και κέρδη προ φόρων περί τα 3 εκατ. ευρώ με άριστους δείκτες ρευστότητας και χωρίς δανειακές υποχρεώσεις, η ΕΒΟΛ, όπως τόνισε κατά τη διάρκεια της συνέλευσης ο πρόεδρος της Νικήτας Πρίντζος, συνεχίζει με σιγουριά το αναπτυξιακό του έργο. Σ' αυτό το πλαίσιο, βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη μια πολύ σημαντική επένδυση ύψους 30 εκατ. ευρώ την οποία υλοποιούν υπό τις οδηγίες του Συνεταιρισμού τρεις Ενεργειακές Κοινότητες που δημιουργήθηκαν από μέλη του συνεταιρισμού και υλοποιούν φωτοβολταϊκά πάρκα ισχύος 54 MW. Τα πρώτα εξ αυτών, ισχύος 10 MW έχουν ήδη συνδεθεί με το δίκτυο της ΔΕΔΔΗΕ. Και το 2020, με στοιχεία του α' εξαμήνου συνεχίζεται η θετική πορεία του Συνεταιρισμού. Ενός Συνεταιρισμού από τους λίγους τόσο κερδοφόρους, με σημαντική συμμετοχή σε δράσεις στήριξης της πόλης αλλά και του Πολιτισμού με στοχευμένες χορηγίες. Συγχαρητήρια στον Πρόεδρο κ. Νικήτα Πρίντζο και το Δ.Σ. Ευχόμαστε καλή συνέχεια στην ήδη άριστη πορεία του ΕΒΟΛ!

Νέος Πρόεδρος της Παγκρήτιας Τράπεζας

Ο πρώην Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος Εθνικής Τράπεζας, κος ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ανέλαβε πρόεδρος της Παγκρήτιας Τράπεζας.

Στον αγαπητό φίλο του Συλλόγου μας, του ευχόμαστε κάθε επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

Συχαρητήρια

του Συλλόγου Γυναικών Ν. Αγχιάλου

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Γυναικών εκφράζει τα θερμά του συχαρητήρια στον κο Απόστολο Ζαφειρόπουλο, για την ομόφωνη επανεκλογή του στη θέση του Προέδρου του Δ.Σ. του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα».

Του ευχόμαστε επίσης καλή συνέχεια στη νέα του θητεία και πάντα δημιουργικούς και παραγωγικούς.

Ημέρα του Μακεδονικού Αγώνα

Η Ημέρα του Μακεδονικού Αγώνα τιμάται κάθε χρόνο την **πρώτη Κυριακή** μετά την **13η Οκτωβρίου** (ημερομηνία θανάτου του Παύλου Μελά το 1904) στη Μακεδονία και τη Θράκη, σύμφωνα με το Βασιλικό Διάταγμα 157 της 25/2/1969 (ΦΕΚ 46/11.3.1969). Το πρόγραμμα περιλαμβάνει πλήθος εκδηλώσεων, όπως επίσημες δοξολογίες, επιμνημόσυνες δεήσεις, καταθέσεις στεφάνων και ομιλίες.

Πηγή: <https://www.sansimera.gr/worldays/319#>

του Δρ Δημητρίου Καραμπερόπουλου στην Ιστορία της Ιατρικής και τον Ρήγα Βελεστινλή

Με την συμπλήρωση 30 χρόνων (1990-2020) έρευνας του Δρ. Δημητρίου Καραμπερόπουλου στην Ιστορία της Ιατρικής και τον Ρήγα Βελεστινλή διοργανώνεται τιμητική εκδήλωση στο

Τιμητική εκδήλωση για τα 30 χρόνια έρευνας

Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελίστριας Πειραιά (Βούλγαρη 50, όπισθεν του Ιερού του Ναού) την **Κυριακή, 11 Οκτωβρίου 2020 και ώρα 7.30 μ.μ.**

Στην τιμητική αυτή εκδήλωση συμμετέχουν:

Ο κ. Γεώργιος Λεοντίνης, Ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο κ. Νικόλαος Καλοσπύρος, Επισκέ-

πτης Καθηγητής Πανεπιστημίου (Ιστορία και Ερευνητική της Κλασικής Φιλολογίας).

Η κ. Αργυρούλα Ιντζεσίλογλου, Δρ. Αρχαιολογίας, επί τιμή Προϊσταμένη Εφορίας Αρχαιοτήτων Μαγνησίας.

Την εκδήλωση θα χαιρετίσουν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος και η κ. Αικατερίνη Πολυμέρου-Καμπλάκη,

τ. Διευθύντρια του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών και αντιπρόεδρος της Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστινίου-Ρήγα.

Την εκδήλωση θα συντονίσει ο κ. Νίκος Δ. Σαμπαζιώτης υπεύθυνος των εκδόσεων «Αρχονταρίκι».

Ο Σύλλογός μας εκφράζει τα θερμά του συχαρητήρια στον τιμώμενο.

Η συμβολή της Εκκλησίας στην Επανάσταση του 1821 της Ζωής Κανάβα

Έκδοση της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος

Με αφορμή τη συμπλήρωση 200 ετών από την κήρυξη της επανάστασης του 1821 για την απελευθέρωση

του Γένους μας από τον Τουρκικό ζυγό, η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ανάθεσε στη συμπατριώτισσά μας Ζωή Κανάβα, καταξιωμένη συγγραφέα, τη συγγραφή ενός βιβλίου, που ν' απευθύνεται στους μαθητές και μαθήτριες των τελευταίων τάξεων του Δημοτικού σχολείου και των πρώτων του Γυμνασίου, με θέμα: Η συμβολή της Εκκλησίας στην επανάσταση του 1821. Το βιβλίο αυτό έχει εκδοθεί ήδη και έχουμε τη χαρά να το παρουσιάσουμε από τις στήλες της εφημερίδας μας.

Πρόκειται για μια καλαίσθητη έκδοση, που θα μπορούσε να την χαρακτηρίσει κανείς, χωρίς υπερβολή, και ως συλλεκτικό είδος, καθώς είναι εμπλουτισμένη με εικόνες από πίνακες γνωστών Ελλήνων και ξένων ζωγράφων, σχετικές βεβαίως με την επανάσταση του 1821 και στις οποίες θα σταθούμε περισσότερο.

Στο εξώφυλλο εικονίζεται η μάχη της Αθήνας, όπως την απέδωσε ο Γερμανός ζωγράφος Georg Perlberg με φόντο τα πιο χαρακτηριστικά μνημεία της πόλης. Στην επόμενη εικόνα περιγράφεται, με δραματικό τρόπο- και πώς θα μπορούσε διαφορετικά ν' αποδοθεί- η Σφαγή της Χίου το 1822 από τον πολύ γνωστό Γάλλο ζωγράφο Ευγένιο Ντελακρουά (Eugene Delacroix), 1824, Μουσείο Λούβρου, Παρίσι.

Οι υπόλοιπες εικόνες, ως προς το περιεχόμενό τους, είναι σχετικές με το κείμενο της Ζωής Κανάβα ιστορημένες από διαφορετικούς ζωγράφους. Η πρώτη είναι έργο του αγιογράφου Βλάσιου Τσοτσώνη και φέρει τον τίτλο «Το μαρτύριο του απαχονισμού του αγίου ισαποστόλου και ιερομάρτυρα Κοσμά του Αιτωλού».

Στη δεύτερη ο Γαλλο-Ολλανδός ζωγράφος Ary Scheffer, περιγράφει την απελπιστική θέση των Ελληνίδων γυναικών εκείνης της εποχής, που ακόμη και τις ικεσίες τους προς την Παναγία, να μη πάψει να τις προστατεύει, αναγκάζονταν να τις απευθύνουν κρυμμένες μέσα σε σπηλιές, από το

φόβο μη και τραβήξουν την προσοχή του βάρβαρου δυνάστη τους, γνωρίζοντας πολύ καλά ποια θα ήταν στη συνέχεια η τύχη τους. Μάλιστα σ' αυτό τον πίνακα, ξεχωρίζει η φιγούρα μιας γυναίκας που με το δεξί της χέρι προσπαθεί να κατευθύνει το βλέμμα της, από 'να τοσοδούλι άνοιγμα του βράχου, στο εξωτερικό της σπηλιάς, ενώ με το αριστερό μοιάζει να καθυσυχάζει τις υπόλοιπες στις απελπισμένες ικεσίες τους. Με την όλη σύνθεση ο ζωγράφος συναντά την αγωνία του ποιητή στο Θούριο του Ρήγα: «Ως τότε παλικάρια...» αλλά και των ηρώων στο συναρπαστικό κείμενο της Ζωής Κανάβα που ακολουθεί.

Κάτι που χαρακτηρίζει όλους τους πίνακες σε τούτο το βιβλίο, καθώς και τα κείμενα της Ζωής Κανάβα στα οποία αναφέρονται, είναι το στοιχείο του τραγικού όπως και του ηρωικού άλλωστε και είναι πολύ φυσικό, καθώς και τα δυο τρέφονται από τον έρωτα των ηρώων τους στο «μέγιστο αγαθό και πρώτο»: την ελευθερία.

Ως παράδειγμα μοναδικής τραγικότητας θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τον πίνακα του Βαυαρού ζωγράφου Peter von Hess, όπου περιγράφονται οι τελευταίες στιγμές απ' το μαρτυρικό τέλος του Γρηγορίου του Ε'. Κι όσο κι αν μοιάζει περίεργο τούτη η τραγικότητα διόλου δε μειώνεται, το αντίθετο αναδεικνύεται από την τρυφερότητα που χαρακτηρίζει το λόγο της ζωής Κανάβα όταν προσπαθεί να ζωντανέψει τα ίδια γεγονότα στο κείμενο που ακολουθεί.

Η αίσθηση του τραγικού υφάρχει και σε σκηνές όπως στην εικόνα της Μετάληψης των Αγωνιστών του Μεσολογγίου από τον Επίσκοπο Ρωγών Ιωσήφ, όπως την απέδωσε στο γνωστό έργο του ο Έλληνας ζωγράφος Θεόδωρος Βρυζάκης, αν και πολύ εντονότερα στο άλλο του έργο, που αναφέρεται στην Ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου της 10ης Απριλίου του 1826, με την εικόνα του Παντοκράτορα στην κορυφή, πολύ ανά δοσμένη, να την ευλογεί κι είναι, σαν να 'θελε μ' αυτό τον τρόπο ο ζωγράφος να μας υπενθυμίσει πως ο άνθρωπος και στις πιο δύσκολες στιγμές, δεν χάνει ολότελα την πίστη του και την ελπίδα πως θα τα καταφέρει, αφού υπάρχει ο Θεός για να την ακουμπήσει.

Το πανέμορφο αυτό βιβλίο κλείνει με δυο επίσης σημαδιακές εικόνες. Στη μια περιγράφεται, και όχι

τυχαία, η έναρξη της επανάστασης στο Δραγατσάνι της Βλαχίας από τον Ιερό λόχο τη 19η Ιουνίου του 1821, ιστορημένη από τον ίδιο Βαυαρό ζωγράφο που ήδη γνωρίσαμε, Peter von Hess, (Μουσείο Μπενάκη). Ενώ η δεύτερη, ιστορημένη από τον Νικολάου Γύζη, απεικονίζει το κρυφό σχολείο στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Ο προσεκτικός παρατηρητής θα αναγνωρίσει το κοινό στοιχείο που χαρακτηρίζει αυτές τις δυο εικόνες, διαφορετικές στην πρώτη ματιά και δεν είναι τυχαίο άλλωστε που μ' αυτές κλείνει τούτο το βιβλίο: Με το περιεχόμενό τους και σε συνδυασμό με τον παραστατικό λόγο της Ζωής Κανάβα που έχει προηγηθεί, εστιάζουν το βλέμμα του παρατηρητή-αναγνώστη στις δυο αξίες: Παιδεία και Ελευθερία!

Δυο όψεις του ίδιου και Μοναδικού σε αξία νομίσματος. Αυτό τελικά είναι και το μήνυμα που εισπράττει ο αναγνώστης φτάνοντας ως την τελευταία σελίδα του συγκεκριμένου βιβλίου.

Της ευχόμαστε να είναι γερή και το νέο της βιβλίο καλοτάξιδο.

Απόστολος Λεων. Ζαφειρόπουλος